Nepali: Unlocked Literal Bible for Matthew

Formatted for Translators

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

©2022 Wycliffe Associates
Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)
©2017 Wycliffe Associates
Available at https://bibleineverylanguage.org/translations
The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at https://unfoldingword.bible/ult/.
The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes
©2017 Wycliffe Associates
Available at https://bibleineverylanguage.org/translations
The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at https://unfoldingword.bible/utn.
The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.
You are free to:

- Share — copy and redistribute the material in any medium or format.
- Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.
Under the following conditions:

- Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at https://BibleInEveryLanguage.org." Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.
- ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.
- No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:
You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.
No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Matthew

Chapter 1

1अब्राहामका पुत्र, दाऊदका पुत्र येशू ख्रीष्टको वंशावलीको पुस्तक । 2अब्राहाम इसहाकका पिता थिए, र इसहाक याकूबका पिता थिए, र याकूब यहूदा र तिनका
दाजुभाइहरूका पिता थिए । 3यहूदा तामारद्वारा फारेस र जाहेरका पिता थिए, फारेस हेस्रोनका पिता, र हेस्रोन आरामका पिता थिए ।4आराम अम्मीनादाबका
पिता, अम्मीनादाब नहशोनका पिता, र नहशोन सल्मोनका पिता थिए । 5सल्मोन राहाबद्वारा बोअजका पिता, बोअज रूथद्वारा ओबेदका पिता, ओबेद यिशैका
पिता थिए, 6यिशै दाऊद राजाका पिता थिए । दाऊद उरियाहकी पत्नीद्वारा सोलोमनका पिता थिए ।7सोलोमन रहबामका पिता, रहबाम अबियाका पिता, अबिया
आसाका पिता थिए । 8आसा यहोशापातका पिता, यहोशापात यहोरामका पिता, र यहोराम उज्जियाहका पिता थिए ।9उज्जियाह योतामका पिता, योताम
आहाजका पिता, आहाज हिजकियाका पिता थिए । 10हिजकिया मनश्शेका पिता, मनश्शे अमोनका पिता, अमोन योशियाहका पिता थिए । 11बेबिलोनमा
निर्वासनको समयमा योशियाह यकोनियास र तिनका दाजुभाइहरूका पिता भए ।12बेबिलोनमा निर्वासनमा लगिएपछि यकोनियास शालतिएलका पिता भए,
शालतिएल यरुबाबेलका पिता थिए । 13यरुबाबेल अबिउदका पिता, अबिउद एल्याकीमका पिता, र एल्याकीम आजोरका पिता थिए । 14आजोर सादोकका पिता,
सादोक आखिमका पिता, र आखिम एलिउदका पिता थिए ।15एलिउद एलाजारका पिता, एलाजार मत्तानका पिता, र मत्तान याकूबका पिता थिए । 16याकूब तिनै
मरियमका पति योसेफका पिता थिए, जसबाट येशू जन्मनुभयो, जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ । 17अब्राहामदेखि दाऊदसम्म चौध पुस्ता, दाऊददेखि बेबिलोनको
निर्वासनसम्म चौध पुस्ता र बेबिलोनको निर्वासनदेखि येशू ख्रीष्टसम्म चौध पुस्ता थिए ।18येशू ख्रीष्टको जन्म यस प्रकारले भयो । उहाँकी आमा मरियमको
योसेफसँग विवाहको निम्ति मगनी भएको थियो, उनीहरूको सहवास हुनुभन्दा अगाडि तिनी पवित्र आत्माद्वारा गर्भवती भएकी थाहा हुन आयो । 19तिनका पति
योसेफ धर्मी मानिस थिए र उनले तिनलाई सबैका सामु शर्ममा पार्न चाहेनन् । यसैले उनले गोप्य प्रकारले तिनीसँगको मगनीलाई रद्द गर्ने निर्णय गरे ।20जसै उनले
यी कुराहरूको बारेमा विचार गरे, सपनामा परमप्रभुका एक जना स्वर्गदूत उनको सामु देखा परे र यसो भने, “हे दाऊदका पुत्र योसेफ, मरियमलाई आफ्नी
पत्नीको रूपमा स्वीकार्न नडराऊ, किनकि जो तिनको गर्भमा हुनुहुन्छ, उहाँ पवित्र आत्माद्वारा गर्भधारण हुनुभएको हो । 21तिनले एक जना पुत्र जन्माउनेछिन् र
तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौ, किनकि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापबाट बचाउनुहुनेछ ।”22अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले बोल्नुभएको यस्तो
भनाइ पूरा हुनलाई यी सबै भए, 23“हेर, कन्या गर्भवती हुनेछिन् र एक जना पुत्र जन्माउनेछिन्, र तिनीहरूले उहाँको नाउँ इम्मानुएल राख्नेछन्”, जसको अर्थ
हुन्छ, “परमेश्वर हामीसँग ।”24योसेफ निद्राबाट ब्युँझे र उनले परमप्रभुका दूतले आज्ञा गरेअनुसार गरे र उनले तिनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा स्वीकारे । 25तर,
तिनले पुत्रलाई जन्म नदिएसम्म उनले तिनीसँग शारीरिक सम्बन्ध राखेनन् र उनले उहाँको नाउँ येशू राखे ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 2

1यहूदियाको बेथलेहेममा राजा हेरोदको समयमा येशूको जन्म भएपछि पूर्वबाट ज्ञानी मानिसहरू यरूशलेममा आएर यसो भन्न लागे, 2“यहूदीहरूका राजा भई
जन्मनुभएका उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं र उहाँलाई दण्डवत् गर्न आएका छौं ।” 3जब हेरोद राजाले यो सुने, तिनी र तिनीसँगै सारा
यरूशलेम बेचैन भए ।4हेरोदले सबै मुख्य पूजाहारी र मानिसहरूका शास्त्रीहरूलाई भेला गराए, र तिनले तिनीहरूलाई सोधे, “जन्मने भनिएका ख्रीष्ट कहाँ
छन्?” 5तिनीहरूले तिनलाई भने, “यहूदियाको बेथलेहेममा, किनकि अगमवक्ताद्वारा यस्तै लेखिएको थियो, 6‘र यहूदाको देशमा, ए बेथलेहम, यहूदाका
शासकहरूभन्दा तँ कुनै कम छैनस्, किनकि तँबाट एक जना शासक आउनुहुनेछ जसले मेरा मानिस, इस्राएलको हेरचाह गर्नुहुनेछ’ ।”7त्यसपछि ठिक कुन
समयमा तारा देखा परेको थियो भनी सोध्न हेरोदले गुप्त रूपमा ती ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाए । 8तिनले तिनीहरूलाई यसो भन्दै बेथलेहेम पठाए, “जाओ र
राम्रोसँग त्यस बालकलाई खोज । जब तिनलाई भेट्टाउनेछौ, मलाई खबर गर ताकि म पनि गएर तिनलाई दण्डवत् गर्न सकूँ ।”9तिनीहरूले राजाले भनेका कुरा
सुनेपछि तिनीहरू आफ्नो बाटो लागे अनि तिनीहरूले पूर्वमा देखेका तारा तिनीहरूका अगि-अगि गए, र सानो बालक भएको ठाउँमा आइपुग्दा त्यो तारा त्यही
ठाउँमाथि रोकियो । 10जब तिनीहरूले त्यो तारा देखे, तिनीहरू हर्षले अति आनन्दित भए ।11तिनीहरू घरभित्र पसे र सानो बालकलाई उहाँकी आमा मरियमको
साथमा देखे । तिनीहरूले दण्डवत् गरे र उहाँको आराधना गरे । तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य कुराहरू निकाले र उहाँलाई सुन, सुगन्धित धूप र मूर्रका उपहारहरू
चढाए । 12परमेश्‍वरले तिनीहरूलाई हेरोदकहाँ फर्की नजानू भनी सपनामा चेतावनी दिनुभयो । त्यसैले तिनीहरू अर्कै बाटो भएर आ-आफ्नै देशमा गए ।
13तिनीहरू गइसकेपछि परमप्रभुका एउटा दूत योसेफकहाँ सपनामा देखा परे र भने, “उठ, सानो बालक र उहाँकी आमालाई लिएर मिश्रदेशमा भागेर जाऊ ।
मैले नभनेसम्म त्यहीं बस, किनकि हेरोदले सानो बालकलाई मार्न उहाँलाई खोज्नेछ ।” 14त्यो रात योसेफ उठे र सानो बालक र उहाँकी आमालाई लिए अनि
मिश्रदेशतर्फ प्रस्थान गरे । 15हेरोदको मृत्यु नभएसम्म उनी त्यहीं बसे । अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले भन्नुभएको कुरा यसरी पूरा भयो, “मैले आफ्ना पुत्रलाई
मिश्रदेशबाट बोलाएको छु ।”16त्यसपछि जब हेरोदले आफू ती ज्ञानी मानिसहरूबाट छलिएको कुरा थाहा पाए, तिनी औधी रिसाए । ती ज्ञानी मानिसहरूबाट
तिनले निर्धारण गरेका समयअनुसार, बेथलेहेम र त्यस क्षेत्रका दुई वर्ष पुगेका र त्योभन्दा मुनिका सबै पुरुष बालकलाई मानिसहरू पठाएर मार्न लगाए ।17यसरी
यर्मिया अगमवक्ताद्वारा जे भनिएको थियो, त्यो पूरा भयो, 18“रामामा एउटा आवाज सुनियो, रोदन र ठुलो विलाप, बालकहरूका निम्ति राहेलको रोदन, र
सान्त्वना तिनले इन्कार गरिन्, किनकि तिनका बालकहरू अब रहेनन् ।”19जब हेरोद मरे, हेर, परमप्रभुका एक जना दूत मिश्रमा योसेफकहाँ सपनामा देखा परे
अनि उनलाई भने, 20“उठ, अनि बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल देशमा जाऊ, किनकि जसले बालकलाई मार्न चाहेका थिए, तिनीहरू मरिसकेका छन्
।” 21योसेफ उठे, अनि बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल देशमा आए ।22तर जब यहूदियामा आफ्ना बुबा हेरोदको ठाउँमा अर्खिलाउसले शासन
गरिरहेका उनले सुने, उनी त्यहाँ जान डराए । परमप्रभुले सपनामा चेतावनी दिनुभएपछि उनी गालीलको क्षेत्रतिर लागे, 23र नासरत भनिने सहरमा गएर बसे ।
“उहाँलाई नासरी भनिनेछ” भनेर अगमवक्ताहरूद्वारा बोलिएको वचन यसरी पूरा भयो ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 3

[1]ती दिनमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना यहूदियाको उजाड-स्थानमा यसो भनेर प्रचार गर्दै आए, [2]“पश्चात्ताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिकै छ ।” [3]किनभने यी
मानिस तिनै हुन् जसको बारेमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको थियो, “उजाड-स्थानमा एक जना कराउनेको आवाज, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार,
उहाँका मार्गहरू सोझा बनाओ’ ।”[4]अब यूहन्नाले ऊँटको रौंका वस्त्र र कम्मरको वरिपरि छालाको पेटी लगाउँथे । तिनका खानेकुरा सलह र वन-मह थिए ।
[5]त्यसपछि यरूशलेम, सारा यहूदिया र यर्दन नदी वरपरका सबै क्षेत्रका मानिसहरू तिनीकहाँ आए । [6]तिनीहरूले आ-आफ्ना पाप स्वीकार गर्दै यर्दन नदीमा
बप्तिस्मा लिए ।[7]तर जब तिनले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरू बप्तिस्माको निम्ति तिनीकहाँ आएको देखे, तब तिनले तिनीहरूलाई भने, “विषालु सर्पका सन्तान
हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? [8]पश्चात्ताप सुहाउँदो फल फलाओ । [9]र आफ्नै बीचमा यस्तो विचार नगर, ‘अब्राहाम नै
हाम्रा पिता हुन् ।’ किनकि म तिमीहरूलाई यो भन्दछु, कि अब्राहामका निम्ति परमेश्वरले यी ढुङ्गाहरूबाट पनि सन्तान उत्पन्न गराउन सक्नुहुन्छ ।[10]रूखहरूको
फेदमा बन्चरो अगि नै परिसकेको छ । यसकारण असल फल नफलाउने हरेक रूख काटी ढालिनेछ, र आगोमा फ्याँकिनेछ । [11]म तिमीहरूलाई पश्चात्तापको
निम्ति पानीले बप्तिस्मा दिन्छु । तर मपछि आउनुहुनेचाहिं मभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, र म उहाँका जुत्ता बोक्न पनि योग्यको छैनँ । उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र
आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ । [12]उहाँको खलालाई राम्ररी सफा गर्न र धनसारमा उहाँको गहुँ थुपार्न उहाँको निफन्ने नाङ्लो उहाँकै हातमा छ । तर उहाँले
भुसलाई चाहिं कहिल्यै निभाउन नसकिने आगोले डढाइदिनुहुनेछ ।”[13]त्यसपछि यूहन्नाबाट बप्तिस्मा लिनको निम्ति येशू गालीलबाट यर्दन नदीमा आउनुभयो ।
[14]तर यूहन्नाले यसो भन्दै उहाँलाई रोक्न खोजिरहे, “मैले पो तपाईंबाट बप्तिस्मा लिनुपर्नेमा, के तपाईंचाहिं म कहाँ आउनुहुन्छ?” [15]येशूले जवाफ दिंदै तिनलाई
यसो भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुन देऊ, किनकि सबै धार्मिकता पूरा गर्नु हाम्रो निम्ति उपयुक्त छ ।” तब यूहन्नाले उहाँलाई बप्तिस्मा लिन दिए ।[16]उहाँको
बप्तिस्मा भइसकेपछि येशू तुरुन्तै पानीबाट बाहिर निस्केर आउनुभयो, र हेर, उहाँको निम्ति स्वर्ग उघारियो । उहाँले परमेश्वरका आत्मा ढुकुरजस्तै गरी तल झर्दै
आफूमाथि आइरहनुभएको देख्नुभयो । [17]हेर, स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा आवाज आयो, “यिनी मेरा अति प्रिय पुत्र हुन् । म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु ।”

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 4

1त्यसपछि दुष्टबाट परीक्षित हुनलाई पवित्र आत्माद्वारा येशू उजाड-स्थानमा डोऱ्याइनुभयो । 2चालिस दिन र चालिस रात उहाँ उपवासमा रहनुभएपछि उहाँ
भोकाउनुभयो । 3परीक्षा गर्ने आएर उहाँलाई भन्यो, "यदि तपाईं परमेश्‍वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यी ढुङ्गाहरूलाई रोटी हुने आज्ञा गर्नुहोस् ।" 4तर येशूले उत्तर
दिनुभयो र त्यसलाई भन्‍नुभयो, "यसो लेखिएको छ, 'मानिस केवल रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्‍वरको मुखबाट निस्कने हरेक वचनद्वारा बाँच्छ' ।"5त्यसपछि
दुष्टले उहाँलाई पवित्र सहरमा लग्यो अनि उहाँलाई मन्दिरको सबैभन्दा अग्लो ठाउँमा राख्यो, 6अनि उहाँलाई भन्यो, "यदि तपाईं परमेश्‍वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने,
तल हाम फाल्नुहोस्, किनकि यसो लेखिएको छ, 'तपाईंको हेरचाह गर्न उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुनेछ,' अनि, 'तपाईंका खुट्टा ढुङ्गामा
नबजारिऊन् भनेर तिनीहरूले तपाईंलाई आफ्ना हातले माथि उठाउनेछन्' ।"7येशूले त्यसलाई भन्‍नुभयो, "फेरि यस्तो लेखिएको छ, 'तैंले परमप्रभु आफ्ना
परमेश्‍वरको परीक्षा नगर्' ।" 8फेरि, त्यो दुष्टले उहाँलाई एउटा अग्लो स्थानमा लग्यो र संसारका सबै वैभवसहित त्यहाँका राज्यहरू देखायो । 9त्यसले उहाँलाई
भन्यो, "यदि तपाईंले घोप्टो परेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु ।"10त्यसपछि येशूले त्यसलाई भन्‍नुभयो, "शैतान, यहाँबाट
गइहाल्! किनकि यसो लेखिएको छ, 'तैंले परमप्रभु आफ्ना परमेश्‍वरको मात्र आराधना गर्नेछस्, र तैंले उहाँको मात्र सेवा गर्नेछस्' ।" 11अनि त्यो दुष्ट उहाँको
सामुबाट गयो, र हेर, स्वर्गदूतहरू आएर उहाँको सेवा गरे ।12अनि जब यूहन्ना पक्राउमा परेको येशूले सुन्‍नुभयो, उहाँ गालीलमा फर्कनुभयो । 13उहाँले नासरत
छोड्नुभयो र उहाँ कफर्नहुममा जानुभयो र त्यहाँ बस्नुभयो, जुन जबूलून र नप्तालीका क्षेत्रहरूमा, गालील समुद्रको छेवैमा थियो ।14यशैया अगमवक्ताद्वारा
भनिएका कुराहरू पूरा हुनको निम्ति यस्तो भयो, 15"गैरयहूदीहरूको गालील, यर्दनपारि, समुद्रतर्फ, जबूलूनको भूमि र नप्तालीको भूमि! 16अन्धकारमा बसेका
मानिसहरूले महान् ज्योति देखेका छन्, र त्यस क्षेत्रमा र मृत्युको छायामा बसेकाहरूमाथि एउटा ज्योति उदाएको छ ।"17त्यस समयदेखि येशूले प्रचार गर्न
थाल्नुभयो अनि भन्‍नुभयो, "पश्‍चात्ताप गर, किनभने स्वर्गको राज्य नजिक आएको छ ।"18जब उहाँ गालीलको समुद्र छेउमा हिँड्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले दुई
दाजुभाइ पत्रुस भनिने सिमोन र उनका भाइ अन्द्रियासलाई जाल हानिरहेका देख्‍नुभयो, किनकि तिनीहरू मछुवाहरू थिए । 19येशूले तिनीहरूलाई भन्‍नुभयो,
"आओ, मेरो पछि लाग, र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवाहरू बनाउनेछु ।" 20तुरुन्तै तिनीहरूले जाल छाडे र उहाँको पछि लागे ।21जब येशू त्यहाँबाट जाँदै
हुनुहुन्थ्यो उहाँले अर्का दुई दाजुभाइलाई देख्‍नुभयो । तिनीहरू जब्दियाका छोरा याकूब र तिनका भाइ यूहन्ना थिए । तिनीहरू आफ्ना पिता जब्दियासँग डुङ्गामा
जालहरूको मर्मत गर्दै थिए । उहाँले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, 22र तिनीहरूले तुरुन्तै तिनीहरूका डुङ्गा र बुबालाई छोडी उहाँको पछि लागे ।23येशूले गालीलका
सभाघरहरूमा सिकाउँदै, परमेश्‍वरको राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै र मानिसहरूका बीचमा हर प्रकारका रोग र बिमारीहरूलाई निको पार्दै गालीलका सबै
ठाउँमा जानुभयो । 24उहाँको बारेमा भएको समाचार सिरियाभरि फैलियो, र मानिसहरूले विभिन्‍न रोगहरू र दुःखाइले ग्रस्त भएका बिरामीहरू, र भूतहरूद्वारा
वशमा पारिएका र छारे रोग लागेका र पक्षाघातीहरू सबैलाई उहाँको अघि ल्याए। येशूले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । 25गालील, डेकापोलिस, यरूशलेम,
यहूदिया र यर्दन पारिबाट आएको ठुलो भीड उहाँको पछि लाग्यो ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 5

[1]जब येशूले भीडलाई देख्नुभयो, उहाँ डाँडामाथि जानुभयो । उहाँ तल बस्नुभएपछि उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए । [2]उहाँले आफ्नो मुख खोल्नुभयो र
तिनीहरूलाई यसो भन्दै सिकाउनुभयो, [3]"धन्य आत्मामा दीन हुनेहरू, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो । [4]धन्य शोक गर्नेहरू, किनभने तिनीहरूले सान्त्वना
पाउनेछन् ।[5]धन्य नम्रहरू, किनभने तिनीहरूले पृथ्वीको अधिकार पाउनेछन् । [6]धन्य धार्मिकताको निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, किनभने तिनीहरू तृप्त
पारिनेछन् । [7]धन्य दयावन्तहरू, किनभने तिनीहरूले दया पाउनेछन् । [8]धन्य आत्मामा शुद्ध हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन् ।[9]धन्य
मेलमिलाप गराउनेहरू, किनभने तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान कहलाइनेछन् । [10]धन्य धार्मिकताका निम्ति सताइएकाहरू, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो
।[11]तिमीहरू धन्यका हौ, जब मानिसहरूले तिमीहरूको अपमान गर्दछन् र तिमीहरूलाई दुःख कष्ट दिन्छन्, वा मेरो खातिर तिमीहरूका विरुद्धमा झूटो रूपमा
सबै किसिमका दुष्ट कुराहरू भन्दछन् । [12]आनन्दित होओ र निकै खुसी होओ, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूका इनाम ठुलो हुनेछ । किनभने यसरी नै तिमीहरूभन्दा
अगिका अगमवक्ताहरूलाई मानिसहरूले सताएका थिए ।[13]तिमीहरू यस पृथ्वीका नून हौ । तर यदि नूनले आफ्नो स्वाद गुमायो भने, यसलाई फेरि कसरी
नुनिलो बनाउने? यसलाई बाहिर फ्याँक्न र मानिसहरूका खुट्टाले कुल्चनबाहेक अरू कुनै पनि कामको निम्ति त्यो उपयोगी हुँदैन । [14]तिमीहरू यस संसारका
ज्योति हौ । डाँडामाथि बसालिएको सहर कहिल्यै पनि लुक्न सक्दैन ।[15]न त मानिसहरूले बत्ती बालेर डालोमुनि राख्दछन्, बरु त्यसलाई सामदानमाथि राख्दछन्,
र घरमा भएका प्रत्येकको निम्ति त्यसले उज्यालो दिन्छ । [16]मानिसहरूका बीचमा तिमीहरूको ज्योति यसरी चम्कियोस्, कि तिनीहरूले तिमीहरूका असल
कामहरूलाई देखून्, र स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताको प्रशंसा गरून् ।[17]म अगमवक्ताहरू वा व्यवस्थालाई नष्ट गर्न आएको हुँ भनी नसोच । म तिनलाई
नष्ट गर्न होइन, तर पूरा गर्न आएको हुँ । [18]किनकि म तिमीहरूलाई साँचो रूपमा भन्दछु, कि स्वर्ग र पृथ्वी टलेर नगएसम्म र सबै कुरा पूरा नभएसम्म,
व्यवस्थाको एउटै पनि कुरा वा बिन्दु बितेर जानेछैन ।[19]त्यसकारण जसले यी आज्ञाहरूका सानाभन्दा साना कुरालाई भङ्ग गर्दछ र अरूलाई पनि त्यसो गर्न
सिकाउँदछ, त्यो स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा तुच्छ ठहरिनेछ । तर जसले यी कुराहरूलाई मान्दछ र त्यही गर्न सिकाउँदछ, ऊ स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा उच्च
ठहरिनेछ । [20]किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूको धार्मिकता फरिसी र शास्त्रीहरूको भन्दा बढी भएन भने, तिमीहरू कुनै रीतिले परमेश्वरको
राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनौ ।[21]प्राचीन समयमा तिनीहरूलाई यसो भनिएको तिमीहरूले सुनेका छौ, 'हत्या नगर' र 'हत्या गर्नेचाहिं इन्साफको जोखिममा पर्नेछ ।'
[22]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्नो भाइसँग रिसाउने जो कोही इन्साफको जोखिममा पर्नेछ; र जो कसैले आफ्नो भाइलाई 'तँ काम नलाग्ने मानिस!' भनेर
भन्छ भने, त्यो परिषद्मा उभ्याइने जोखिममा पर्नेछ; र जो कसैले 'तँ मूर्ख!' भन्दछ, त्यो नरकको आगोमा पर्ने जोखिममा हुनेछ ।[23]त्यसकारण यदि तिमीले वेदीमा
आफ्नो भेटी चढाउँदै गर्दा तिम्रो भाइसँग तिम्रो विरुद्धमा केही कुरा छ भन्ने कुरा तिमीलाई याद आयो भने, [24]तिम्रो भेटी त्यही वेदीको अगाडि छोड र आफ्नो बाटो
लाग । पहिले आफ्नो भाइसँग मिलाप गर, र तब आऊ र आफ्नो भेटी चढाऊ ।[25]तिमीलाई दोष लगाउनेसँग अदालतको बाटोमा तिनीसँगै जाँदै गर्दा नै छिट्टै
मिलाप गर, नत्रता तिमीलाई दोष लगाउनेले तिमीलाई न्यायकर्ताको हातमा सुम्पिदेला, र न्यायकर्ताले अधिकारीको हातमा सुम्पिदेलान्, र तिमीलाई
झ्यालखानामा फ्याँकिदेलान् । [26]साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले एक-एक पैसा चुक्ता नगरुन्जेलसम्म तिमीहरू त्यहाँबाट कहिल्यै बाहिर आउनेछैनौ ।
[27]तिमीहरूले यसरी भनिएको सुनेका छौ, 'व्यभिचार नगर ।' [28]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि यदि कसैले एउटी स्त्रीलाई अभिलाषाको दृष्टिले हेर्दछ भने,
त्यसले आफ्नो हृदयमा त्यससँग व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ ।[29]र यदि तिम्रो दाहिने आँखाको कारण तिमी ठोकर खान्छौ भने, त्यसलाई निकालिदेऊ र तिमीबाट
टाढा फ्याँकिदेऊ । किनकि सम्पूर्ण शरीर नरकमा फ्याँकिनुभन्दा आफ्नो शरीरको कुनै एउटा भाग गुमाउनु नै तिम्रो लागि असल हुन्छ । [30]र यदि तिम्रो दाहिने
हातको कारण तिमी ठोकर खान्छौ भने, त्यसलाई काटिदेऊ र तिमीबाट टाढा फ्याँकिदेऊ । किनकि सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानुभन्दा आफ्नो शरीरको कुनै एउटा
भाग गुमाउनु नै तिम्रो लागि असल हुन्छ ।[31]यसो पनि भनिएको थियो, 'जसले आफ्नी पत्नीलाई त्याग्दछ, त्यसले तिनलाई पारपाचुकेको प्रमाण पत्र देओस् ।'
[32]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि कामुक अनैतिकताको कारणबाहेक आफ्नी पत्नीलाई त्याग्नेले तिनलाई व्यभिचारिणी तुल्याउँदछ । र तिनको पारपाचुकेपछि
तिनीसँग विवाह गर्नेले व्यभिचार गर्दछ ।[33]फेरि, तिमीहरूले प्राचीन समयमा भएकाहरूलाई यसो भनिएको सुनेका छौ, 'झूटो शपथ नखा, तर परमप्रभुमा ती
शपथहरू पूरा गर् ।' [34]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि शपथ खाँदै नखाओ, न त स्वर्गको, किनकि त्यो परमेश्वरको सिंहासन हो; [35]न त पृथ्वीको, किनकि त्यो
उहाँको निम्ति पाउदान हो; न त यरूशलेमको, किनकि त्यो महान् राजाको सहर हो;[36]न त आफ्नो शिरको शपथ खाओ, किनकि तिमीहरूले एउटै केशलाई पनि
सेतो वा कालो बनाउन सक्दैनौ । [37]तर तिमीहरूको बोली 'हो' लाई 'हो', वा 'होइन' लाई 'होइन' नै भन्ने होस् । त्योभन्दा बढी जुनसुकै कुरा पनि दुष्टबाट
आएको हुन्छ ।[38]तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ, 'आँखाको सट्टामा आँखा, र दाँतको सट्टामा दाँत ।' [39]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो दुष्ट छ त्यसलाई
प्रतिरोध नगर । त्यसको सट्टामा, जसले तिम्रो दाहिने गालामा हिर्काउँछ, त्यसलाई तिम्रो अर्को गाला पनि थापिदेऊ ।[40]र यदि कसैले तिमीसँग अदालतमा जान
चाहन्छ, र तिम्रो दौरा लिएर जान्छ भने, त्यसलाई तिम्रो खास्टो पनि देऊ । [41]र जसले तिमीलाई एक किलोमिटर जानको लागि बाध्य गराउँछ, त्यससँग दुई
किलोमिटर जाऊ । [42]तिमीहरूसँग माग्ने जो कोहीलाई देओ, र तिमीहरूसँग उधारो माग्न चाहनेहरूलाई इन्कार नगर ।[43]तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ,
'आफ्नो छिमेकीलाई तिमीहरूले प्रेम गर र शत्रुलाई घृणा गर ।' [44]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिम्रा शत्रुहरूलाई प्रेम गर र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निम्ति
प्रार्थना गर, "तिमीहरूलाई सराप्नेहरूलाई आशिष् देओ, [1] [45]ताकि तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताका छोराहरू कहलाइन सक । किनकि उहाँले
असल र दुष्ट दुवैका लागि आफ्नो घामलाई उदाउन लगाउनुहुन्छ अनि धर्मी र अधर्मी दुवैका लागि झरी पठाइदिनुहुन्छ ।[46]किनकि यदि तिमीहरूलाई प्रेम
गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्छौ भने तिमीहरूले के इनाम पाउँछौ र? के कर उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? [47]र यदि तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र
अभिवादन गर्दछौ भने, अरूहरूले भन्दा तिमीहरूले के बढी गऱ्यौ र? के गैरयहूदीहरूले पनि त्यस्तै गर्दैनन् र? [48]त्यसकारण जसरी तिमीहरूका स्वर्गीय पिता
सिद्ध हुनुहुन्छ, त्यसरी नै तिमीहरू पनि सिद्ध हुनुपर्छ ।

[1]प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा निम्न पदावली छैनः तिमीहरूलाई घृणा गर्नेहरूका निम्ति असल काम गर

Chapter 6

1तिमीहरूले आफ्ना धार्मिक कार्यहरूलाई मानिसहरूको सामुन्ने तिनीहरूले देखून् भनेर नगर्न सावधान रहो, नत्रता स्वर्गमा हुनुहुने पिताबाट तिमीहरूले कुनै
इनाम पाउनेछैनौ । 2त्यसैले जब तिमीहरूले कसैलाई केही दान दिन्छौ, तब मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनको निम्ति पाखण्डीहरूले सभाघरहरू र सडकहरूमा
गरेजस्तै आफ्नै अगि तुरही नफुक । साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिनीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् ।3तर जब तिमीहरू केही दान दिन्छौ, तब
तिमीहरूको दाहिने हातले जे गर्दैछ, त्यो तिमीहरूको देब्रे हातले थाहा नपाओस्, 4ताकि तिमीहरूको दान गुप्तमा होस् । त्यसपछि गुप्तमा देख्नुहुने पिताले
तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ ।5अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब पाखण्डीहरूजस्ता नहोओ, किनकि मानिसहरूले तिनीहरूलाई देखून् भनेर तिनीहरू
सभाघरहरू र बाटोका छेउमा उभिएर प्रार्थना गर्न मन पराउँछन् । साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् । 6तर जब तिमीहरू
प्रार्थना गर्छौ, तब आफ्नो भित्री कोठामा जाओ । ढोका बन्द गर र आफ्ना पितासँग प्रार्थना गर जो गुप्तमा रहनुहुन्छ । त्यसपछि गुप्तमा देख्नुहुने पिताले
तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ । 7अनि जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, व्यर्थमा नबरबराओ, जसरी गैरयहूदीहरूले गर्छन्, किनकि धेरै बोल्नाले तिनीहरूको सुनाइ
हुन्छ भनी तिनीहरू ठान्छन् ।8त्यसकारण तिनीहरू जस्ता नहोओ, किनकि तिमीहरूले माग्नुभन्दा अगि नै तिमीहरूलाई के कुराको खाँचो छ भनी तिमीहरूका
पिता जान्नुहुन्छ । 9त्यसैले यसरी प्रार्थना गरः 'हे हाम्रा स्वर्गमा हुनुहुने पिता, तपाईंको नाउँ पवित्र गरियोस्, 10तपाईंको राज्य आओस् । तपाईंको इच्छा स्वर्गमा
जस्तै यस पृथ्वीमा पूरा होस् ।11हामीलाई आज दिनभरिको भोजन दिनुहोस् । 12हाम्रा पाप क्षमा गरिदिनुहोस्, जसरी हामीले हाम्रा विरुद्धमा पाप गर्नेहरूलाई क्षमा
गरेका छौं । 13हामीलाई परीक्षामा नडोर्‍याउनुहोस्, तर दुष्टबाट छुटकारा दिनुहोस् । [1] 14किनकि यदि तिमीहरूले मानिसहरूका पाप क्षमा गर्‍यौ भने, तिमीहरूका
स्वर्गीय पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा दिनुहुनेछ । 15तर यदि तिमीहरूले तिनीहरूका पाप क्षमा गरेनौ भने, तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका पाप क्षमा
गर्नुहुनेछैन ।16साथै जब तिमीहरू उपवास बस्दछौ, तब पाखण्डीहरूले गरेजस्तै उदास अनुहार नबनाओ, किनकि तिनीहरू मानिसहरूका अगि उपवास बसेको
जस्तो देखिन सकियोस् भनेर तिनीहरूले आफ्ना अनुहारलाई बिगार्छन् । साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिनीहरूले आफ्ना इनाम पाइसकेका छन् । 17तर
तिमीहरू जब उपवास बस्छौ, आफ्ना अनुहार पखाल र आफ्ना शिरलाई अभिषेक गर । 18यसरी मानिसहरूका नजरमा तिमीहरू उपवास बसिरहेका जस्तो
देखिंदैनौ, तर गुप्तमा हुनुहुने तिमीहरूका पितालाई मात्र त्यो थाहा हुन्छ; अनि गुप्तमा देख्नुहुने तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ ।19पृथ्वीमा
आफ्नो निम्ति धन सम्पत्ति नथुपार, जहाँ किरा र खियाले त्यसलाई नष्ट गर्छन्, र जहाँ चोरहरूले घर फोरेर चोर्छन् । 20बरु आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन सम्पत्ति
थुपार, जहाँ न त खिया वा किराले नष्ट गर्छ, न त चोरले चोरेर लैजान्छ । 21किनकि जहाँ तिमीहरूको धन सम्पत्ति हुन्छ, त्यहाँ तिमीहरूको मन पनि हुनेछ ।
22आँखा शरीरको निम्ति बत्ती हो । त्यसकारण यदि तिमीहरूका आँखा असल छन् भने, सम्पूर्ण शरीर नै प्रकाशले भरिनेछ । 23तर यदि तिमीहरूका आँखा खराब
छन् भने, तिमीहरूका सम्पूर्ण शरीर नै अँध्यारोले भरिन्छ । त्यसकारण यदि तिमीहरूमा भएको ज्योति वास्तवमा अँध्यारो भयो भने, त्यो अन्धकार कति ठुलो
होला! 24कसैले पनि दुई जना मालिकको सेवा गर्न सक्दैन, किनकि त्यसले कि त एउटालाई घृणा गर्छ र अर्कोलाई प्रेम गर्छ, वा एउटाप्रति समर्पित हुन्छ र
अर्कोको उपेक्षा गर्छ । तिमीहरूले परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न सक्दैनौ ।25त्यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू आफ्ना जीवनको बारेमा के खाउँला
वा के पिउँला भनेर वा आफ्नो शरीरको बारेमा के लगाउँला भनेर चिन्ता नगर । के जीवन भोजनभन्दा र शरीर वस्त्रभन्दा मूल्यवान् हुँदैन र? 26आकाशका
चराहरूलाई हेर! तिनीहरूले न त छर्छन् वा कटनी गर्छन् वा भकारीमा बटुल्छन्, तरै पनि तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले तिनीहरूलाई खुवाउनुहुन्छ । के तिमीहरू
तीभन्दा धेरै बहुमूल्य छैनौ र?27अनि तिमीहरूमध्ये कसले चिन्ता गरेर आफ्नो आयुमा एक घडी पनि थप्न सक्छ र? 28अनि तिमीहरू किन लगाउने लुगाको लागि
चिन्ता गर्छौ? मैदानका लिली फूलहरूलाई हेर, ती कसरी उम्रन्छन् । तिनीहरूले न त काम गर्छन्, न कपडा नै बुन्छन् । 29र पनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, सोलोमन
पनि आफ्नो सम्पूर्ण गौरवमा यिनीहरूले जस्तै गरी आभूषित थिएनन् ।30यदि परमेश्वरले आज हुने र भोलि भट्टीमा फ्याँकिने मैदानका घाँसहरूलाई समेत
पहिराउनुहुन्छ भने, ए अल्प-विश्वासीहरू हो, के उहाँले तिमीहरूलाई झन् बढी पहिराउनुहुनेछैन र? 31त्यसकारण चिन्तित भएर 'हामी के खाउँला?' वा 'हामी के
पिउँला?' वा 'हामी के लगाउँला?' भनी नभन ।32किनकि यी सबै कुरा त गैरयहूदीहरूले खोज्छन् र यी कुराहरू तिमीहरूलाई आवश्यक छ भन्ने कुरा
तिमीहरूका स्वर्गीय पिताले जान्नुहुन्छ । 33तर पहिले उहाँको राज्य र उहाँको धार्मिकताको खोजी गर अनि यी सबै थोक तिमीहरूलाई दिइनेछ । 34त्यसकारण
भोलिको निम्ति चिन्ता नगर, किनकि भोलिको चिन्ता त्यो आफैंले गर्नेछ । हरेक दिनको आफ्नै पर्याप्त चिन्ता हुन्छ ।

[1] प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा निम्न पदावली छैनः किनकि राज्य र पराक्रम र महिमा सदासर्वदा तपाईंकै हुन् । आमेन ।

Chapter 7

1इन्साफ नगर, र तिमीहरूको पनि इन्साफ हुनेछैन । 2किनकि जुन इन्साफले तिमीहरूले इन्साफ गर्छौ, त्यही इन्साफले तिमीहरूको पनि इन्साफ हुनेछ । जुन
नापले तिमीहरूले नाप्छौ, त्यही नापले तिमीहरू पनि नापिनेछौ ।3र किन तिमीहरूले आफ्नो भाइको आँखामा भएको परालको सानो टुक्रा देख्छौ, तर आफ्नै
आँखामा भएको मुढालाई तिमीहरू ख्याल गर्दैनौ? 4तिमीले आफ्नो भाइलाई, 'मलाई तिम्रो आँखामा भएको परालको टुक्रा निकाल्न देऊ' भनेर कसरी भन्न
सक्छौ, जब कि मुढाचाहिं तिम्रो आफ्नै आँखामा छ? 5ए कपटी, पहिले तिम्रो आफ्नै आँखामा भएको मुढालाई निकाल, र तिमीले आफ्नो भाइको आँखामा
भएको परालको टुक्रा निकाल्न तिमीले स्पष्टसँग देख्न सक्नेछौ ।6जे कुरा पवित्र छ त्यो कुकुरहरूलाई नदेऊ, र आफ्ना मोतीहरू सुङ्गुरहरूको अगाडि नफाल ।
नत्रता तिनीहरूले त्यसलाई खुट्टाले कुल्चेलान्, र फर्केर तिमीहरूलाई आक्रमण गर्लान् ।7माग, र त्यो तिमीहरूलाई दिइनेछ । खोज, र तिमीहरूले भेट्टाउनेछौ ।
ढकढक्याऊ, र तिमीहरूका निम्ति उघारिनेछ । 8किनकि माग्ने सबैले पाउँछन्; खोज्ने सबैले भेट्टाउँछन्; र ढकढक्याउने व्यक्तिको निम्ति त्यो उघारिनेछ । 9वा
तिमीहरूमध्ये कसले आफ्नो छोराले रोटी माग्दा त्यसलाई ढुङ्गा दिनेछ? 10वा त्यसले माछा माग्दा त्यसलाई सर्प दिनेछ?11यसकारण तिमीहरू दुष्ट भएर पनि
आफ्ना छोराछोरीलाई कसरी असल थोक दिने भनी जान्दछौ भने, तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिताले उहाँसँग माग्नेहरूलाई कति बढ्ता गरेर दिनुहुनेछ?
12त्यसकारण मानिसहरूले तिमीहरूको निम्ति जस्तो गरेको चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिनीहरूलाई त्यस्तै गर्नुपर्छ, किनभने यो नै व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको
शिक्षा हो ।13साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस । किनभने विनाशमा पुऱ्याउने ढोका चौडा हुन्छ र बाटो फराकिलो हुन्छ, र त्यस बाटोबाट जाने मानिसहरू धेरै छन् ।
14किनकि जीवनमा डोऱ्याउने ढोका साँघुरो हुन्छ र बाटो कठिन हुन्छ, र त्यो भेट्टाउने थोरै मात्र छन् ।15झूटा अगमवक्ताहरूदेखि होसियार बस, जो भेडाको भेषमा
आउँदछन्, तर वास्तवमा तिनीहरू भोका ब्वाँसाहरू हुन् । 16तिनीहरूका फलहरूद्वारा तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नेछौ । के मानिसहरूले काँढाको झाडीबाट
अङ्गूर वा काँढाको बिरुवाबाट अन्जीर बटुल्छन् र? 17यसरी नै हरेक असल रूखले असलै फल फलाउँछ, तर खराब रूखले खराबै फल फलाउँछ ।18एउटा असल
रूखले खराब फल फलाउन सक्दैन, न त खराब रूखले असल फल नै फलाउन सक्छ । 19हरेक रूख जसले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिनेछ र आगोमा
फालिनेछ । 20यसकारण तिनीहरूका फलहरूद्वारा नै तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नेछौ ।21'प्रभु, प्रभु' भन्ने सबै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्, तर स्वर्गमा
हुनुहुने मेरा पिताको इच्छालाई पालन गर्ने मात्र स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछ । 22त्यस दिन धेरै मानिसले मलाई भन्नेछन्, 'हे प्रभु, हे प्रभु, के तपाईंको नाउँमा
हामीले अगमवाणी बोलेनौं?, के तपाईंको नाउँमा भूतहरू धपाएनौं? र तपाईंको नाउँमा धेरै शक्तिशाली कामहरू गरेनौं र?' 23तब म खुलमखुला तिनीहरूलाई
घोषणा गर्नेछु, 'मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै पनि चिनेको थिइनँ! ए दुष्ट काम गर्नेहरू हो, मबाट टाढा गइहाल्!'24त्यसकारण हरेक जसले मेरा वचनहरू सुन्छ र ती
पालन गर्छ, त्यो बुद्धिमान् मानिसजस्तै हुनेछ जसले आफ्नो घर चट्टानमाथि बनायो । 25पानी पऱ्यो, बाढी आयो, र हुरी आयो र त्यस घरलाई हान्यो, तर त्यो घर
ढलेन, किनकि त्यो घर चट्टानमाथि बनाइएको थियो ।26तर हरेक जसले मेरा वचन सुन्छ र पालन गर्दैन, त्यो मूर्ख मानिसजस्तै हो जसले आफ्नो घर बालुवामाथि
बनायो । 27पानी परेर बाढी आयो, र हुरी आयो अनि त्यस घरलाई हान्यो, र त्यो ढल्यो र पूर्णरूपमा नष्ट भयो ।"28जब येशूले यी वचन भनेर सक्नुभयो, भीड
उहाँको शिक्षा सुनेर साह्रै अचम्मित भयो, 29किनकि उहाँले तिनीहरूका शास्त्रीहरूले जस्तो गरी होइन, तर तिनीहरूलाई अधिकारसहित सिकाउनुभयो ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 8

1जब येशू डाँडाबाट तल ओर्लनुभएको थियो, ठुलो भीडले उहाँलाई पछ्यायो । 2हेर, एक जना कुष्ठरोगी उहाँको नजिक आयो र उहाँको अगि घोप्टो पर्‍यो, र
भन्यो, “हे प्रभु, तपाईंले इच्छा गर्नुभयो भने, मलाई शुद्ध पार्न सक्नुहुन्छ ।” 3येशूले आफ्नो हात पसार्नुभयो र त्यसलाई छुनुभयो, र भन्नुभयो, “म चाहन्छु । तिमी
शुद्ध होऊ ।” तब तुरुन्तै आफ्नो कुष्ठरोगबाट ऊ शुद्ध भयो ।4येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “हेर, कुनै पनि मानिसलाई केही नभन्नू । आफ्नो बाटो लाग, आफैंलाई
पूजाहारीकहाँ प्रकट गराऊ, र तिनीहरूको अगि गवाही होस् भनेर मोशाले आज्ञा गरेअनुसार भेटी चढाऊ ।”5उहाँ कर्फनहुममा प्रवेश गर्नुहुँदा, एक जना कप्तान
उहाँकहाँ आएर उहाँलाई सोधे, 6“हे प्रभु, मेरो एक जना नोकर पक्षाघातले ग्रसित भएर घरमा पल्टिरहेको छ र त्यो भयानक पीडामा छ ।” 7अनि येशूले तिनलाई
भन्नुभयो, “म आएर त्यसलाई निको पार्नेछु ।”8कप्तानले जवाफ दिए र भने, “प्रभु, तपाईं मेरो घरको छानामुनि आउनको निम्ति म योग्यको छैनँ । तपाईंले
केवल वचन मात्र बोलिदिनुहोस् र मेरो नोकर निको हुनेछ । 9किनकि म पनि एउटा यस्तो मानिस हुँ जो अधिकारको मुनि राखिएको छु, र मेरो मुनि पनि
सिपाहीहरू छन् । म एक जनालाई ‘जाऊ’ भन्छु र त्यो जान्छ, र अर्कोलाई ‘आऊ’ भन्छु र त्यो आउँछ, अनि मेरो नोकरलाई ‘त्यो गर’ भन्छु र त्यसले त्यो गर्छ ।”
10जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँ छक्क पर्नुभयो र उहाँलाई पछ्याउनेहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, इस्राएलमा पनि यस्तो विश्वास भएको
मैले कोही भेट्टाएको छैनँ ।11म तिमीहरूलाई भन्दछु, धेरै जना पूर्व र पश्चिमबाट आउनेछन्, अनि तिनीहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबसँग स्वर्गीय राज्यको
भोजमा बस्नेछन् । 12तर राज्यका छोराहरू बाहिर अन्धकारमा फालिनेछन्, जहाँ रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।” 13येशूले त्यस कप्तानलाई भन्नुभयो, “जाऊ ।
तिमीले विश्वास गरेजस्तै तिम्रो निम्ति गरियोस् ।” अनि त्यही घडी तिनको नोकर निको भयो ।14जब येशू पत्रुसको घरमा आउनुभयो, उहाँले पत्रुसकी सासू ज्वरोले
बिरामी भई थला परिरहेकी देख्नुभयो । 15येशूले तिनको हातमा छुनुभयो, अनि ज्वरोले तिनलाई छोड्यो । त्यसपछि तिनी उठिन् र उहाँको सेवा गर्न थालिन् ।
16जब साँझ पर्‍यो, मानिसहरूले भूतात्मा लागेका धेरै मानिसहरूलाई येशूकहाँ ल्याए । उहाँले एउटै वचनबाट भूतात्माहरूलाई बाहिर निकाल्नुभयो र सबै
बिरामीलाई निको पार्नुभयो । 17यसरी यशैया अगमवक्ताद्वारा भनिएको यस्तो वचन पूरा भयो, “उहाँ आफैंले नै हाम्रा बिमारीहरू लिनुभयो, र हाम्रा रोगहरू
उठाइलानुभयो ।”18जब येशूले भीडलाई आफ्नो वरिपरि देख्नुभयो, उहाँले गालील समुद्रको अर्कोपट्टि जानको निम्ति निर्देशन दिनुभयो । 19त्यसपछि एक जना
शास्त्री आएर उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, तपाईं जहाँ जानुहुन्छ म तपाईंलाई त्यहीं पछ्याउनेछु ।” 20येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “स्यालहरूका दुला छन्, र आकाशका
चराचुरूङ्गीहरूका गुँडहरू छन्, तर मानिसका पुत्रको त आफ्नो शिर राख्ने ठाउँ कहीं पनि छैन ।”21चेलाहरूमध्ये एक जनाले उहाँलाई भन्यो, “प्रभु, पहिले मलाई
गएर मेरो बुबालाई गाड्न दिनुहोस् ।” 22तर येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ, र मुर्दालाई तिनको आफ्नै मुर्दा गाड्न देऊ ।”23येशू डुङ्गामा
चढ्नुभएपछि, उहाँका चेलाहरूले पनि उहाँलाई पछ्याए । 24हेर, समुद्रमा ठुलो आँधीबेहरी चल्यो, अनि त्यो डुङ्गा समुद्रको छालद्वारा छोपियो । तर येशू
निदाउनुभएको थियो । 25चेलाहरू उहाँकहाँ आए र उहाँलाई यसो भनी उठाउन लागे, “हे प्रभु, हामीलाई बचाउनुहोस्; हामी मर्नै लागेका छौं!”26येशूले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ए अल्पविश्वासीहरू, तिमीहरू किन डराउँछौ?” त्यसपछि उहाँ उठ्नुभयो अनि आँधी र समुद्रलाई हकार्नुभयो । त्यसपछि त्यहाँ पूरै
शान्ति छायो । 27ती मानिसहरू छक्क परे र भने, “उहाँ कस्ता मानिस हुनुहुन्छ कि समुद्र र आँधीले पनि उहाँका आज्ञा मान्दारहेछन्?”28जब येशू समुद्रको
पारिपट्टि र गदरिनीहरूको देशमा आउनुभएको थियो, दुई जना भूतात्मा लागेका मानिसले उहाँलाई भेटे । तिनीहरू चिहानबाट निस्केर आइरहेका थिए र धेरै
हिंसात्मक थिए, त्यसकारण त्यो बाटो भएर कोही पनि यात्रु जान सक्दैन थियो । 29हेर, तिनीहरूले ठुलो स्वरले कराए र भने, “हे परमेश्‍वरका पुत्र, तपाईंसँग हाम्रो
के सरोकार? के तोकिएको समयभन्दा पहिले नै तपाईं यहाँ हामीलाई दुःख दिन आउनुभएको हो?30त्यहाँ नजिकै धेरै सुँगुरहरूको एउटा बथान चरिरहेको थियो ।
31ती भूतात्माहरूले उहाँलाई बिन्ती गरिरहे र भने, “यदि तपाईंले हामीलाई बाहिर निकाल्नुहुन्छ भने, हामीलाई सुँगुरहरूको बथानमा पठाइदिनुहोस् ।” 32येशूले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जा!” ती भूतात्माहरू बाहिर निस्के र सुँगुरहरूभित्र पसे; अनि हेर, सबै सुँगुर त्यो भिरालो पहाडको तल दौडे र समुद्रमा खसे अनि
तिनीहरू पानीमा डुबेर मरे ।33सुँगुरहरू चराइरहेका मानिसहरू त्यहाँबाट दौडेर गए । अनि जब तिनीहरू सहरमा गए, तिनीहरूले सबै कुरा बताइदिए, र विशेष
गरी भूतात्मा लागेका मानिसहरूलाई के भएको थियो सो बताइदिए । 34हेर, पूरै सहर येशूलाई भेट्न आयो । जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, तब तिनीहरूले
उहाँलाई तिनीहरूको इलाका छोडेर जान अनुरोध गरे ।

Chapter 9

[1]येशू एउटा डुङ्गामा चढेर पारिपट्टि जानुभयो र आफ्नो सहरमा आइपुग्नुभयो । [2]हेर, तिनीहरूले उहाँकहाँ ओछ्यानमा सुतिरहेको एउटा पक्षाघातीलाई ल्याए ।
तिनीहरूको विश्वास देखेर येशूले त्यो पक्षाघात भएको व्यक्तिलाई भन्नुभयो, “छोरा आनन्दित होऊ । तिम्रा पाप क्षमा भएका छन् ।”[3]हेर, त्यहाँका केही
शास्त्रीहरूले तिनीहरूका माझमा यसो भने, “यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरिरहेको छ ।” [4]येशूले तिनीहरूको विचार थाहा पाउनुभयो र भन्नुभयो, “किन
तिमीहरू आफ्ना हृदयमा दुष्ट विचार गरिरहेका छौ? [5]कुन कुराचाहिं भन्न सजिलो छ, ‘तिम्रा पाप क्षमा भएका छन्', भन्न कि 'उठ र हिँड' भन्न? [6]तर
मानिसका पुत्रलाई पृथ्वीमा पाप क्षमा गर्ने अधिकार छ भन्ने कुरा तिमीहरूले जान्न सक ।” उहाँले त्यस पक्षाघातीलाई भन्नुभयो, “उठ, आफ्नो ओछ्यान उठाऊ
र आफ्नो घर जाऊ ।”[7]त्यसपछि त्यो मानिस उठ्यो र आफ्नो घरतर्फ गयो । [8]जब भीडले यो देख्यो, तिनीहरू छक्क परेर मानिसहरूलाई यस्तो अधिकार
दिनुभएको परमेश्वरको प्रशंसा गरे । [9]येशू त्यहाँबाट जाँदै गर्नुहुँदा उहाँले मत्ती नाउँ गरेको व्यक्तिलाई देख्नुभयो, जो कर उठाउने ठाउँमा बसिरहेका थिए । उहाँले
तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ ।” तिनी उठे र उहाँको पछि लागे ।[10]जब येशू खाना खान घरमा बस्नुभयो, हेर, धेरै कर उठाउने र पापी मानिसहरूले येशू र
उहाँका चेलाहरूसँगै खाना खाए । [11]जब फरिसीहरूले यो देखे, तिनीहरूले उहाँका चेलाहरूलाई भने, “किन तिमीहरूका गुरु कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग
बसेर खान्छन्?”[12]जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “शरीरमा बलिया भएकाहरूलाई वैद्यको खाँचो पर्दैन, तर बिरामीहरूलाई मात्र । [13]जाओ र यसको
अर्थ के हो सिकः ‘म दया चाहन्छु, तर बलिदान होइन ।’ किनकि म, धर्मीलाई पश्चात्ताप गर्न बोलाउन आएको होइन तर पापीहरूलाई बोलाउन आएँ
।"[14]त्यसपछि यूहन्नाका चेलाहरू उहाँकहाँ आए, र भने, “किन हामी र फरिसीहरू प्रायः उपवास बस्दछौं, तर तपाईंका चेलाहरू उपवास बस्दैनन्?” [15]येशूले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के जन्तीहरू दुलहा तिनीहरूका साथमा हुँदा-हुँदै दुःखी हुन्छन् र? तर ती दिन आउनेछन्, जब दुलहा तिनीहरूबाट टाढा लगिनेछ, र
तिनीहरू उपवास बस्नेछन् ।[16]कसैले पनि पुरानो वस्त्रमा नयाँ कपडाको टुक्रा टाल्दैन, किनकि त्यो टुक्रा वस्त्रबाट फाटिनेछ, र त्यो फटाइ झन् नराम्रो हुनेछ ।[17]न त
कसैले पुरानो मद्यको मशकमा नयाँ दाखमद्य राख्छ । तिनीहरूले त्यसो गरे भने, त्यो मशक फुट्नेछ र सबै दाखमद्य पोखिनेछ, र मद्यको मशक नष्ट हुनेछ ।
त्यसको सट्टामा, तिनीहरूले नयाँ दाखमद्यलाई नयाँ मद्यको मशकमा राख्छन्, र दुवै सुरक्षित रहनेछन् ।”[18]जब येशूले तिनीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहनुभएको
थियो, हेर, एउटा अधिकारी आए र येशूलाई दण्डवत् गरे । तिनले भने, “मेरी छोरी भर्खरै मरेकी छे, तर आएर तपाईंले त्यसमाथि आफ्नो हात राखिदिनुहोस् र
त्यो फेरि जीवित हुनेछे ।” [19]त्यसपछि येशू उठ्नुभयो र तिनको पछि लाग्नुभयो र उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे ।[20]हेर, बाह्र वर्षदेखि रगत बग्ने व्यथा भएकी
एक जना स्त्री येशूको पछाडि आई, र उहाँको वस्त्रको छेउ छोई । [21]किनकि त्यसले आफैंलाई यसो भनेकी थिई, “मैले उहाँको वस्त्र मात्र छोएँ भने पनि म निको
पारिनेछु ।” [22]तर येशू पछाडि फर्कनुभयो र त्यसलाई देखेर भन्नुभयो “छोरी, साहस गर; तिम्रो विश्वासले तिमीलाई निको पारेको छ ।” अनि त्यो स्त्री त्यही घडी
निको भई ।[23]जब येशू त्यस अधिकारीको घरमा आउनुभयो, उहाँले बाँसुरी बजाउनेहरू र भीडले ठुलो हल्ला गरिरहेका देख्नुभयो । [24]उहाँले भन्नुभयो, “पर
जाओ, किनकि ठिटी मरेकी छैन, तर निदाएकी छे ।” तर तिनीहरू उहाँको गिल्ला गरेर हाँसे ।[25]भीडलाई बाहिर पठाइएपछि, उहाँ कोठाभित्र जानुभयो र उहाँले
त्यसको हात समात्नुभयो, र त्यो ठिटी उठी । [26]यो खबर त्यस क्षेत्रको चारैतिर फैलियो ।[27]जब येशू त्यहाँबाट भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो, दुई जना अन्धाहरूले उहाँलाई
पछ्याए । तिनीहरू ठुलो स्वरले कराउँदै यसो भनिरहे, “दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्!” [28]जब येशू घरभित्र आउनुभयो, ती अन्धाहरू उहाँकहाँ आए ।
येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म यो गर्न सक्छु भनी के तिमीहरू विश्वास गर्छौ?” तिनीहरूले उहाँलाई भने “ज्यू, प्रभु ।”[29]त्यसपछि येशूले तिनीहरूका आँखा
छोएर भन्नुभयो, “तिमीहरूले विश्वास गरेअनुसार तिमीहरूलाई त्यस्तै नै होस् ।” [30]अनि तिनीहरूका आँखा खोलिए । त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई कडासाथ
आज्ञा गर्नुभयो र भन्नुभयो, “ख्याल गर, कि यो कुराबारे कसैलाई पनि थाहा नहोस् ।” [31]तर ती दुई जना मानिस बाहिर निस्के र यो खबर त्यो क्षेत्रभरि नै फैलाए
।[32]जसै ती दुई जना मानिस जाँदै थिए, हेर, एक जना भूतात्मा लागेको गूँगोलाई येशूकहाँ ल्याइयो । [33]जब त्यो भूतात्मा धपाइयो, तब त्यो व्यक्ति बोल्यो ।
भीडहरू छक्क परे र भने, “इस्राएलमा यस्तो कहिल्यै देखिएको थिएन!” [34]तर फरिसीहरूले यसो भनिरहेका थिए, “यसले भूतहरूको मालिकद्धारा भूतहरू
निकाल्दछ ।”[35]येशू सारा सहरहरू र गाउँहरूमा जानुभयो । तिनीहरूका सभा घरमा शिक्षा दिंदै, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्दै र सबै किसिमका रोग र
बिमारीहरू निको पार्दै हिँड्नुभयो । [36]जब उहाँले भीडलाई देख्नुभयो, उहाँ तिनीहरूका निम्ति दयाले भरिनुभयो, किनभने तिनीहरू विचलित र निराश थिए ।
तिनीहरू गोठालाबिनाका भेडाहरूजस्तै थिए ।[37]उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल त प्रशस्त छन्, तर खेतालाहरू थोरै छन् । [38]यसकारण फसलका
प्रभुलाई चाँडै प्रार्थना गर, ताकि उहाँले आफ्नो फसलका निम्ति खेतालाहरू पठाइदिनुभएको होस् ।”

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 10

1येशूले आफ्ना बाह्र जना चेलालाई एकै ठाउँमा बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई अशुद्ध आत्माहरू धपाउने अनि हरप्रकारका रोग र बिमारीहरूलाई निको पार्ने
अधिकार पनि दिनुभयो ।2बाह्र जना प्रेरितका नाम यी हुन्: पहिलो सिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस पनि भनेर बोलाउनुहुन्थ्यो) र तिनका भाइ अन्द्रियास;
जब्दियाका छोरा याकूब र तिनका भाइ यूहन्ना; 3फिलिप र बारथोलोमाइ; थोमा र कर उठाउने मत्ती; अल्फयसका छोरा याकूब र थेदियस; 4सिमोन कनानी र
यहूदा इस्करियोत, जसले येशूलाई धोका दियो ।5यी बाह्रै जनालाई येशूले बाहिर पठाउनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई निर्देशन दिनुभयो र भन्नुभयो, “गैरयहूदीहरू
बस्ने कुनै पनि ठाउँमा नजाओ, र सामरीहरूको कुनै पनि सहरमा प्रवेश नगर ।” 6यसको सट्टा इस्राएलको घरानाको हराएका भेडाहरूकहाँ जाओ; 7अनि जसै
तिमीहरू जान्छौ, ‘स्वर्गको राज्य नजिकै आइसकेको छ’ भनी प्रचार गर ।8रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जीवित बनाओ, कुष्ठरोगीहरूलाई शुद्ध पार र
भूतात्माहरूलाई धपाओ । तिमीहरूले सित्तैंमा पायौ, सित्तैंमा देओ । 9तिमीहरूका थैलीमा कुनै पनि सुन, चाँदी वा तामा नबोक । 10तिमीहरूका यात्राको निम्ति
झोला वा फाल्तु दौरा वा जुत्ता वा लौरो नबोक, किनकि खेतालाले आफ्नो भोजन पाउनुपर्छ ।11तिमीहरू जुनसुकै सहर वा गाउँमा प्रवेश गर्छौ, त्यहाँ को योग्यको
छ भनी पत्ता लगाओ र त्यहाँबाट ननिस्केसम्म तिमीहरू त्यहीं बस । 12जब तिमीहरू घरमा पस्छौ, तब त्यसलाई अभिवादन गर । 13यदि त्यो घर योग्यको छ भने,
तिमीहरूको शान्ति त्यसमाथि आओस् । तर यदि त्यो योग्यको छैन भने, तिमीहरूका शान्ति तिमीहरूकहाँ नै फर्केर आओस् ।14जसले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्दैन
वा तिमीहरूका वचन सुन्दैन, तिमीहरू त्यस घर वा सहरबाट निस्केर जाँदा, तिमीहरूका खुट्टाबाट धुलो टकटक्याइदेओ । 15साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु,
न्यायको दिनमा त्यस सहरको भन्दा सदोम र गमोराको इन्साफ बढी सहनीय हुन्छ ।16हेर, म तिमीहरूलाई ब्वाँसाहरूका बीचमा भेडाझैं पठाउँछु । यसकारण
सर्पझैं चनाखो र ढुकुरझैं सोझो होओ । 17मानिसहरूदेखि होसियार बस! तिनीहरूले तिमीहरूलाई परिषद्हरूमा सुम्पिदिनेछन् र तिनीहरूले आफ्ना
सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई कोर्रा लगाउनेछन् । 18अनि तिमीहरू मेरो खातिर शासकहरू र राजाहरू सामु तिनीहरू र अन्यजातिहरूका निम्ति गवाहीको रूपमा
ल्याइनेछौ ।19तर जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई सुम्पिदिन्छन्, तब तिमीहरूले कसरी वा के बोल्ने भन्ने विषयमा चिन्ता नगर, किनकि तिमीहरूलाई बोल्नुपर्ने कुरा
सोही घडी दिइनेछ । 20किनकि बोल्ने तिमीहरू होइनौ, तर तिमीहरूमा बोल्नुहुने तिमीहरूका पिताका आत्मा हुनुहुन्छ ।21दाजुले भाइलाई मृत्युको निम्ति
पक्राइदिनेछ, र बुबाले आफ्नो छोरालाई । छोराछोरीहरू आफ्ना बुबा-आमाका विरुद्धमा उठ्नेछन् र मृत्युका निम्ति तिनीहरूलाई सुम्पिदिनेछन् । 22मेरो नाउँको
खतिर तिमीहरू सबैबाट घृणित हुनेछौ । तर जसले अन्तिम घडीसम्म सहन्छ, त्यस व्यक्तिको उद्धार हुनेछ । 23जब तिनीहरूले यस सहरमा तिमीहरूलाई
सताउँछन्, अर्को सहरमा भाग, किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, मानिसका पुत्र नआउञ्जेलसम्म तिमीहरू इस्राएलका सहरहरू पनि घुमिसकेका हुनेछैनौ
।24चेला आफ्नो गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुँदैन, न त नोकर आफ्नो मालिकभन्दा ठुलो हुन्छ । 25त्यो चेला आफ्नो गुरु र त्यो नोकर आफ्नो मालिकजस्तो हुनु नै त्यसको
निम्ति पर्याप्त हुन्छ । यदि तिनीहरूले घरका मालिकलाई नै बालजिबुल भनेका छन् भने, तिनीहरूले उनका घरानालाई झन् कति बढी बदनाम गर्लान्!
26त्यसकारण तिनीहरूसँग नडराओ, किनकि ढाकिएर प्रकट नहुने केही छैन, लुकेर थाहा नहुने केही छैन । 27जे म तिमीहरूलाई अँध्यारोमा भन्दछु, त्यो
उज्यालोमा भनिदेओ र जे तिमीहरूले आफ्नो कानमा मधुर रूपमा सुन्छौ, त्यो घरको धुरीबाट घोषणा गर ।28तिनीहरूसँग नडराओ जसले शरीरलाई मार्दछन्, तर
आत्मालाई मार्न सक्दैनन् । बरु, आत्मा र शरीर दुवैलाई नरकमा नष्ट गर्न सक्नुहुनेसँग डराओ । 29के एउटा सानो सिक्कामा दुईवटा भङ्गेरा बिक्दैनन् र? तापनि
तिमीहरूका पिताको इच्छाबिना तीमध्ये एउटा पनि भुइँमा खस्दैन । 30तर तिमीहरूका शिरका केशहरू पनि गन्ती भएका छन् । 31नडराओ, तिमीहरू धेरै
भँगेराभन्दा बढी मूल्यवान् छौ ।32यसकारण जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने ग्रहण गर्छ, म पनि त्यसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामु ग्रहण गर्नेछु ।
33तर जसले मानिसहरूका सामुन्ने मलाई इन्कार गर्छ, म पनि त्यसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामु इन्कार गर्नेछु ।34म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएँ भनी
विचार नगर । म शान्ति ल्याउन होइन, तर तरवार चलाउन आएँ । 35किनकि म मानिसलाई त्यसको पिताको विरुद्ध र छोरीलाई त्यसकी आमाको विरुद्ध र
बुहारीलाई त्यसकी सासूको विरुद्ध गराउन आएँ । 36मानिसका शत्रुहरू त्यसको आफ्नै घरानाभित्रका हुनेछन् ।37त्यो जसले मलाई भन्दा आफ्नो बुबा वा
आमालाई प्रेम गर्छ, त्यो मेरो निम्ति योग्यको हुँदैन; त्यो जसले आफ्नो छोरा वा छोरीलाई मलाई भन्दा बढी प्रेम गर्छ, त्यो मेरो निम्ति योग्यको हुँदैन । 38जसले
आफ्नो क्रूस उठाएर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो निम्ति योग्यको हुँदैन । 39आफ्नो जीवन बचाउनले त्यो गुमाउनेछ, र आफ्नो जीवन मेरो निम्ति गुमाउनेले त्यो
बचाउनेछ ।40जसले तिमीहरूलाई स्वागत गर्छ, त्यसले मलाई स्वागत गर्छ र जसले मलाई स्वागत गर्छ, त्यसले मलाई पठाउनुहुनेलाई पनि स्वागत गर्छ । 41जसले
अगमवक्तालाई तिनी अगमवक्ता भएको कारणले स्वागत गर्छ, त्यसले अगमवक्ताको इनाम पाउनेछ । अनि जसले धर्मी मानिसलाई तिनी धर्मी भएको कारणले
स्वागत गर्छ, त्यसले धर्मी मानिसको इनाम पाउनेछ ।42जसले यी सानाहरूमध्ये कसैलाई चेला भएको कारणले एक कचौरा चिसो पानी मात्र पनि पिउन देला,
साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसले कुनै रीतिले आफ्नो इनाम गुमाउनेछैन ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 11

1अनि यसो भयो, येशूले आफ्ना बाह्र जना चेलालाई शिक्षा दिइसक्नुभएपछि तिनीहरूका सहरहरूमा सिकाउन र प्रचार गर्न उहाँ त्यहाँबाट जानुभयो । 2अनि जब
यूहन्नाले झ्यालखानाबाट ख्रीष्टले गर्नुभएका कामहरूको बारेमा सुने, तिनले आफ्ना चेलाहरूद्वारा एउटा खबर पठाए, 3र तिनलाई भने, “के आउनुहुनेवाला
तपाईं नै हुनुहुन्छ, वा कोही अर्कै हुनुहुन्छ जसको हामी प्रतीक्षा गरौं?”4येशूले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे देखेका र सुनेका छौ, गएर
यूहन्नालाई बताइदेओ । 5अन्धाहरूले दृष्टि पाइरहेका छन्, लङ्गडाहरू हिँडिरहेका छन्, कुष्ठरोगीहरू शुद्ध पारिएका छन् बहिराहरूले फेरि सुनिरहेका छन्,
मरेकाहरू फेरि जीवित पारिएका छन्, अनि गरिबहरूलाई सुसमाचार सुनाइँदैछ ।" 6अनि तिनीहरू धन्यका हुन् जसले मसँग चित्त दुखाएका छैनन् ।”7जसै यी
मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे, येशूले भीडहरूलाई यूहन्नाको बारेमा बताउन थाल्नुभयो, “तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हेर्न गयौ– हावाले हल्लाइरहेको
निगालोलाई? 8तिमीहरू के हेर्न बाहिर गयौ– नरम लुगा लगाउने मानिसलाई? वास्तवमा नरम लुगा लगाउने व्यक्ति त राजाहरूका दरबारहरूमा बस्छ ।9तर
तिमीहरू के हेर्न बाहिर गयौ– के अगमवक्तालाई? हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, अगमवक्ताभन्दा पनि महान् व्यक्तिलाई । 10यिनी तिनै हुन् जसको बारेमा यस्तो
लेखिएको छ, ‘हेर, म आफ्नो समाचारवाहकलाई तिम्रो अगि-अगि पठाउँदैछु, जसले तिम्रो सामु तिम्रो बाटो तयार पार्नेछ ।’11साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु,
स्त्रीबाट जन्मेकाहरूमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाभन्दा महान् अरू कोही छैन । तरै पनि स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा कम महत्त्वको मानिस यिनीभन्दा महान् हुन्छन् ।
12बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको दिनदेखि अहिलेसम्म स्वर्गको राज्यमा बलजफत हुँदैछ, र बलजफत गर्ने मानिसहरूले यसलाई बलपूर्वक पक्रन्छन् ।13किनकि यूहन्ना
नआउन्जेलसम्म सबै अगमवक्ता र व्यवस्थाले अगमवाणी गरिरहेका थिए; 14अनि यदि तिमीहरू ग्रहण गर्न राजी हुन्छौ भने, आउनुपर्ने एलिया यिनी नै हुन् ।
15जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।16यस पुस्तालाई म केसँग तुलना गरूँ? यो त बजारमा खेलिरहेका बालकहरूजस्तै छ, जो बस्छन् र एक अर्कालाई बोलाउँछन्,
17र भन्छन्, ‘हामीले तिमीहरूका निम्ति बाँसुरी बजायौं, अनि तिमीहरू नाचेनौ । हामीले शोक गर्‍यौं, र तिमीहरू रोएनौ ।’18किनकि यूहन्ना रोटी खाँदै अथवा
दाखमद्य पिउँदै आएनन्, अनि तिनीहरू भन्छन्, ‘त्यसलाई भूत लागेको छ ।’ 19मानिसका पुत्र खाँदै र पिउँदै आए र तिनीहरू भन्छन्, ‘हेर, त्यो एउटा घिचुवा
अनि पियक्कड मान्छे हो, कर उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो!’ तर बुद्धिचाहिं तिनको कामहरूले सिद्ध हुन्छ ।”20तब येशूले ती सहरहरूलाई हकार्न
थाल्नुभयो जहाँ उहाँका धेरैजसो शक्तिशाली कार्यहरू भएका थिए, किनकि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेका थिएनन् । 21“धिक्कार तँलाई, ए खोराजीन! धिक्कार
तँलाई, ए बेथसेदा! यदि तँमा गरिएका शक्तिशाली कार्यहरू टुरोस र सीदोनमा गरिएका भए, तिनीहरूले धेरै पहिले नै भाङ्ग्रा र खरानी लगाएर पश्चात्ताप
गरिसकेका हुने थिए । 22तर न्यायको दिनमा तिमीहरूका निम्ति भन्दा टुरोस र सीदोनको निम्ति इन्साफ अझ बढी सहनीय हुनेछ ।23ए कफर्नहुम, के तँ स्वर्गमा
उचालिनेछस् भनी सम्झन्छस्? होइन, तँलाई तल पातालमा झारिनेछ । किनकि यदि तँमा गरिएका शक्तिशाली कार्यहरू सदोममा गरिएका भए, त्यो आजसम्म
पनि रहिरहने थियो । 24तर म तिमीहरूलाई भन्दछु कि न्यायको दिनमा तेरो निम्ति भन्दा सदोम मुलुकको निम्ति सजिलो हुनेछ ।”25त्यस बेला येशूले भन्नुभयो,
“पिता, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु । हे स्वर्ग र पृथ्वीका मालिक, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु, किनभने तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमानी र समझदारहरूबाट
लुकाउनुभयो, र साना बालकहरूलाई ती प्रकट गर्नुभयो । 26हो पिता, किनकि तपाईंको दृष्टिमा यही नै मनपर्दो थियो । 27मेरा पिताद्वारा सबै कुरा मलाई
सुम्पिएको छ; अनि पिताबाहेक पुत्रलाई कसैले चिन्दैन, अनि पुत्र र पुत्रले प्रकट गराउन इच्छा गरेको व्यक्तिले बाहेक पितालाई कसैले चिन्दैन ।28हे सबै परिश्रम
गर्नेहरू र गह्रौं बोझले लादिएका हो, मकहाँ आओ र म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु । 29मेरो जुवा तिमीहरूमाथि लेओ र मबाट सिक, किनकि म नम्र र कोमल
हृदयको छु, अनि तिमीहरूले आफ्नो आत्माको निम्ति विश्राम पाउनेछौ । 30किनकि मेरो जुवा सजिलो छ र मेरो बोझ हलुको छ ।”

Chapter 12

1त्यति बेला विश्रामको दिनमा येशू अन्नका खेतहरू हुँदै जानुभयो । उहाँका चेलाहरू भोकाए र तिनीहरूले अन्न टिप्दै खान लागे । 2तर जब फरिसीहरूले त्यो
देखे, तिनीहरूले येशूलाई भने, "हेर्नुहोस्, जे विश्रामको दिनमा गर्न अनुचित छ तपाईंका चेलाहरूले त्यही गर्छन् ।"3तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "के
दाऊदले तिनीसँग भएका मानिसहरूले भोकाएको बेलामा के गरे भन्ने कुरा तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ? 4कसरी तिनले परमेश्वरको भवनमा पसेर
उपस्थितिको रोटी खाए, जुन तिनी र तिनीसँग भएकाहरूका निम्ति खानु अनुचित थियो तर त्यो पूजाहारीहरूका लागि मात्रै उचित थियो ।5र विश्रामको दिनमा
त्यस मन्दिरका पूजाहारीहरूले विश्राम दिनलाई अपवित्र गर्छन्, तरै पनि दोषरहित हुन्छन् भन्ने कुरा के तिमीहरूले व्यवस्थामा पढेका छैनौ र? 6तर म
तिमीहरूलाई भन्दछु, मन्दिरभन्दा महान् यहाँ एक जना छ ।7तर यदि 'म कृपा चाहन्छु र बलिदान होइन' भन्ने कुराको अर्थ तिमीहरूले बुझेका भए तिमीहरूले
निर्दोषको निन्दा गर्ने थिएनौ । 8किनभने मानिसका पुत्र विश्राम दिनको प्रभु हुन् ।"9त्यसपछि येशू त्यहाँबाट अलग्गिनुभयो र तिनीहरूका सभाघरहरूमा जानुभयो
। 10हेर, त्यहाँ एक जना हात सुकेको व्यक्ति थियो । येशूलाई पापको दोष लगाउन फरिसीहरूले उहाँलाई सोधे, "के विश्रामको दिनमा निको पार्नु उचित
छ?"11येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूका बीचमा को यस्तो व्यक्ति होला जोसँग एउटा मात्र भेडा छ, र यदि विश्रामको दिनमा त्यो भेडा गहिरो
खाल्डोमा खस्यो भने, त्यसलाई समातेर बाहिर ननिकाल्ला? 12त्यसो भए, एउटा मानिसको मूल्य त्यो भेडाभन्दा कति बढी छ! त्यसैले विश्रामको दिनमा असल
गर्नु न्यायसङ्गत छ ।"13अनि येशूले त्यस व्यक्तिलाई भन्नुभयो, "तिम्रो हात पसार ।" त्यसले आफ्नो हात पसाऱ्यो, र त्यसको त्यो हात अर्को हातजस्तै निको भयो
। 14तर ती फरिसीहरू बाहिर गए र षड्यन्त्र रच्न थाले । तिनीहरूले उहाँलाई कसरी मार्न सकिन्छ भनेर मौका खोज्न थाले ।15अनि जब येशूले यो थाहा
पाउनुभयो, उहाँ त्यहाँबाट निस्कनुभयो । धेरै मानिसले उहाँलाई पछ्याए र उहाँले तिनीहरू सबैलाई निको पार्नुभयो । 16उहाँको बारेमा अरूहरूलाई नभन्नू भनी
उहाँले तिनीहरूलाई आदेश दिनुभयो, 17ताकि यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको कुरा सत्य साबित होस्,18"हेर, मेरो दास जसलाई मैले छानेको छु; मेरा अति
प्रिय, जसमा मेरो प्राण प्रसन्न छ । म तिनमा मेरा आत्मा खन्याउनेछु, अनि तिनले गैरयहूदीहरूलाई न्यायको घोषणा गर्नेछन् ।19तिनले सङ्घर्ष गर्नेछैनन्, न त
ठुलो स्वरले कराउनेछन्; न त कसैले गल्लीहरूमा तिनको स्वर सुन्नेछ । 20तिनले कुनै फुटेको नरकटलाई भाँच्नेछैनन्; तिनले न्यायलाई विजयमा नपुऱ्याएसम्म
तिनले कुनै पनि धिपधिप बलिरहेको सलेदोलाई निभाउनेछैनन् । 21अनि तिनको नाउँमा गैरयहूदीहरूले विश्वास गर्नेछन् ।"22अनि भूतात्माले सताएको एक जना
अन्धो र गूँगोलाई येशूकहाँ ल्याइयो । उहाँले त्यसलाई निको पार्नुभयो र फलस्वरूप त्यो गूँगो बोल्न र देख्न सक्ने भयो । 23सबै भीड छक्क परे र भने, "के यी
मानिस दाऊदका पुत्र हुन सक्छन्?"24तर जब फरिसीहरूले यस आश्चर्यकर्मको बारेमा सुने, तिनीहरूले भने, "यो मानिसले अरू केही होइन, तर भूतात्माहरूको
राजकुमार बालजिबुलद्वारा भूतहरू निकाल्दछ ।" 25तर येशूले तिनीहरूको विचार जान्नुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "आफैंमा विभाजित भएको हरेक
राज्यलाई उजाड पारिनेछ, अनि आफैंमा विभाजित भएको हरेक सहर वा घराना टिक्नेछैन ।"26यदि शैतानले नै शैतानलाई निकाल्दछ भने, त्यो आफैंमा
विभाजित हुन्छ । त्यसको राज्य कसरी टिक्ला? 27अनि म बालजिबुलद्वारा भूतात्माहरू निकाल्छु भने, तिमीहरूलाई पछ्याउनेहरूले कोद्वारा तिनीहरूलाई
निकाल्छन् त? यसकारण तिनीहरू तिमीहरूका न्यायाधीश हुनेछन् ।28तर यदि म परमेश्वरको आत्माद्वारा भूतात्माहरू निकाल्छु भने, परमेश्वरको राज्य
तिमीहरूमा आएको छ । 29कुनै मानिसले एक बलियो व्यक्तिलाई पहिले नबाँधेसम्म त्यसको घरमा छिरेर त्यसका सामानहरू कसरी चोर्न सक्छ? त्यस बलियो
व्यक्तिलाई बाँधेपछि त्यसको घरका सामानहरू त्यसले चोर्नेछ । 30जो मसित छैन त्यो मेरो विरुद्धमा हुन्छ, अनि जसले मसित बटुल्दैन त्यसले छरपष्ट पार्छ ।
31त्यसैले म भन्दछु, मानिसले गरेको हरेक पाप र ईश्वर-निन्दा क्षमा हुनेछ, तर पवित्र आत्माको विरुद्धमा गरिएको निन्दा क्षमा हुनेछैन । 32अनि जसले मानिसका
पुत्रको विरुद्धमा कुनै वचन बोल्छ भने त्यसलाई क्षमा गरिनेछ । तर जो कोहीले पवित्र आत्माको विरुद्धमा बोल्छ, त्यसलाई न यो संसारमा न त आउने संसारमा
क्षमा गरिनेछ ।33कि त रूखलाई असल बनाओ र त्यसको फललाई पनि असल बनाओ, वा कि त त्यो रूखलाई खराब बनाओ र त्यसको फललाई पनि खराब
बनाओ, किनकि रूख त्यसको फलद्वारा चिनिनेछ । 34ए सर्पका सन्तानहरू, तिमीहरू दुष्ट छौ त कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयमा जे छ, त्यही
मुखबाट निस्कन्छ । 35एउटा असल व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा रहेको असल कुराले जे असल छ त्यो नै बाहिर ल्याउँछ, अनि एउटा दुष्ट व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा
रहेको दुष्ट कुराले जे दुष्ट छ त्यो नै बाहिर ल्याउँछ ।36र म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि न्यायको दिनमा मानिसहरूले आफूले बोल्ने हरेक व्यर्थ वचनको निम्ति लेखा
दिनेछन् । 37किनकि तिमीहरूका वचनद्वारा नै तिमीहरूको न्याय हुनेछ, अनि तिमीहरूकै वचनद्वारा तिमीहरू दोषी ठहरिनेछौ ।"38त्यसपछि केही शास्त्रीहरू र
फरिसीहरूले येशूलाई उत्तर दिए र भने, "गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट केही चिन्हहरू हेर्न चाहन्छौं ।" 39तर येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, "एउटा
दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्ह खोज्छ । तर त्यसलाई योना अगमवक्ताको चिन्हबाहेक अरू चिन्ह दिइनेछैन । 40किनकि जसरी योना तीन दिन र तीन रात
माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसका पुत्र तीन दिन र तीन रात पृथ्वीको गर्भभित्र रहनेछन् ।41निनवेका मानिसहरू न्यायको दिनमा यस पुस्तासँग खडा
हुनेछन् र यस जातिको निन्दा गर्नेछन् । किनकि योनाको सन्देश सुनेर तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेका थिए, तर हेर, योनाभन्दा अझै महान् कोही यहाँ छ ।
42दक्षिणकी रानी यस पुस्ताका मानिसहरूसँग न्यायको दिनमा उठ्नेछिन् र यसको निन्दा गर्नेछिन् । तिनी पृथ्वीका कुनाबाट सोलोमनका ज्ञानका कुराहरू सुन्न
आइन्, तर हेर, सोलोमनभन्दा महान् कोही यहाँ छ ।43जब कुनै अशुद्ध आत्माले मानिसलाई छोड्छ, त्यो पानी नभएको ठाउँ हुँदै जान्छ र त्यसले आराम खोज्छ,
तर त्यसले त्यो भेट्टाउँदैन । 44अनि त्यसले भन्छ, 'म मेरो घरमा फर्कनेछु जहाँबाट म आएँ ।' फर्किएपछि त्यसले आफ्नो घर सफा गरिएको र मिलाएर राखिएको
भेट्टाउँछ । 45त्यसपछि त्यो गएर आफूभन्दा दुष्ट अरू सात आत्मालाई बटुल्छ अनि तिनीहरू सबै त्यहाँभित्र बस्न आउँछन् । अनि त्यस मानिसको पछिल्लो
अवस्था पहिलेको भन्दा अझ खराब हुन्छ । यस दुष्ट पुस्ताको निम्ति ठिक यस्तै हुनेछ ।"46जब येशू भीडसँग बोल्दै हुनुहुन्थ्यो, हेर, उहाँकी आमा र उहाँका
भाइहरू उहाँसँग बोल्नको निम्ति बाहिर पर्खिरहे । 47कसैले उहाँलाई भन्यो, "हेर्नुहोस्, तपाईंकी आमा र तपाईंका भाइहरू तपाईंसँग बोल्न बाहिर पर्खिरहेका छन्
।"48तर येशूले उत्तर दिनुभयो र त्यसो भन्ने व्यक्तिलाई भन्नुभयो, "मेरी आमा को हुन्? र मेरा भाइहरू को हुन्?" 49अनि उहाँले आफ्नो हात उहाँका
चेलाहरूतर्फ पसारेर भन्नुभयो, "हेर, मेरी आमा र मेरा भाइहरू यिनीहरू नै हुन्! 50किनकि जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छाअनुसार गर्छ, त्यो मानिस नै
मेरो भाइ, मेरी बहिनी र मेरी आमा हुन् ।"

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 13

1त्यस दिन येशू घरबाट बाहिर निस्केर जानुभयो र समुद्रको छेउमा बस्नुभयो । 2उहाँको वरिपरि एउटा ठुलो भीड जम्मा भयो, त्यसैले उहाँ एउटा डुङ्गामा चढेर
बस्नुभयो र सबै भीड समुद्रको किनारमा उभिए ।3तब येशूले दृष्टान्तहरूमा तिनीहरूलाई धेरै कुरा भन्नुभयो । उहाँले यसो भन्नुभयो, “हेर, एक जना बीउ छर्ने
मान्छे बीउ छर्न निस्क्यो । 4जसै तिनले छरे, केही बीउहरू बाटोको छेउमा परे, अनि चराहरू आएर ती बीउलाई निलिदिए । 5अरू बीउहरूचाहिं ढुङ्गेनी जमिनमा
परे, जहाँ धेरै माटो थिएन । ती तुरुन्तै उम्रे, किनकि त्यहाँ माटो गहिरो थिएन । 6तर जब चर्को घाम लाग्यो, ती ओइलाए किनकि तिनका जरा थिएनन्, अनि ती
सुकिहाले ।7अरू बीउहरू काँडाका बोटहरू माझमा परे । ती काँडाका बोट बढेर आए र तिनलाई निसासिदिए । 8अरू बीउहरू असल माटोमा परे र केहीले सय
गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले तीस गुणा अन्‍न उब्जाए । 9जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।”10चेलाहरू आएर येशूलाई भने, “तपाईं भीडहरूसँग किन
दृष्टान्तहरूमा बोल्नुहुन्छ?” 11येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई स्वर्गको राज्यका रहस्यहरू बुझ्ने मौका दिइएको छ, तर
तिनीहरूलाई यो दिइएको छैन । 12किनकि जोसँग छ, त्यसलाई अझ धेरै दिइनेछ, अनि त्यससँग प्रशस्‍त हुनेछ । तर जोसँग छैन, त्यससँग भएको पनि त्यसबाट
लिइनेछ ।13त्यसैले तिनीहरूसँग म दृष्टान्तहरूमा बोल्दछु, किनकि हेरे तापनि तिनीहरूले देख्दैनन्; अनि सुने तापनि तिनीहरूले सुन्दैनन्, न त तिनीहरूले
बुझ्छन् । 14तिनीहरूका निम्ति यशैया अगमवक्ताको अगमवाणी पूरा हुन्छ, जसले यसो भन्छन्, ‘सुन्दा त तिमीहरूले सुन्‍नेछौ, तर कुनै रीतिले बुझ्नेछैनौ; हेर्दा त
तिमीहरूले हेर्नेछौ, तर कुनै रीतिले देख्नेछैनौ ।15किनकि यी मानिसहरूको हृदय सुस्त भएको छ, र तिनीहरूका सुन्‍नलाई कठोर भएका छन्, र तिनीहरूले
आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन्, नत्रता तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्नेथिए र आफ्ना कानले सुन्‍नेथिए, र आफ्ना हृदयले बुझ्नेथिए र तिनीहरू मतिर फेरि
फर्कनेथिए, र म तिनीहरूलाई निको पार्नेथिएँ ।16तर धन्य तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनले देख्छन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनले सुन्छन् । 17साँच्चै म
तिमीहरूलाई भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले, तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्ने इच्छा गरे, तर ती देखेनन् अनि तिमीहरूले सुनेका कुराहरू
तिनीहरूले सुन्‍ने इच्छा गरे, तर ती सुनेनन् ।18तब बीउ छर्नेको दृष्टान्त सुन । 19जब कसैले राज्यको वचन सुन्छ तर त्यसलाई बुझ्दैन, तब दुष्‍ट आउँछ र त्यसको
हृदयमा जे छरिएको थियो, त्यो खोसेर लैजान्छ । बाटोतिर छरिएको बीउचाहिं यही हो ।20ढुङ्गेनी जमिनमा छरिएको चाहिं त्यो हो जसले वचन सुन्छ र तुरुन्तै
खुसीसाथ त्यसलाई ग्रहण गर्छ । 21तर त्यसको आफ्नै जरा हुँदैन र केही बेरसम्म मात्र टिकिरहन्छ । तर जब वचनको कारण सतावट वा कष्‍ट आउँछ, त्यसले
तुरुन्तै ठेस खान्छ ।22काँडाका बोटहरू छरिएको चाहिं त्यो हो, जसले वचन सुन्छ, तर संसारको वास्ता र धन-सम्पत्तिको छलले वचनलाई निसासिदिन्छ, अनि त्यो
निष्फल हुन्छ । 23असल माटोमा छरिएको चाहिं त्यो हो, जसले वचन सुन्छ र त्यसलाई बुझ्छ । त्यसले नै साँचो रूपमा फल फलाउँछ र केहीले सय गुणा, केहीले
साठी गुणा, र केहीले तीस गुणा फल फलाउँछ ।”24येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त प्रस्तुत गर्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य यस्तो मानिसजस्तो हो
जसले आफ्नो खेतमा असल बीउ छर्‍यो । 25तर जब मानिसहरू सुते, तिनको शत्रु आयो, र गहुँका बीच-बीचमा सामा पनि छरेर गयो । 26जब बोटहरू देखा परे र
तिनीहरूले अन्‍न फलाउन थाले, तब सामाहरू पनि देखा परे ।27त्यस जग्गाका मालिकका दासहरू आए र तिनलाई भने, ‘हजुर, के तपाईंको खेतमा असल बीउ
मात्र छर्नुभएको थिएन र? अहिले यिनमा सामाहरू कसरी आए?’ 28तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘यो एउटा शत्रुले गरेको हो ।’ ती दासहरूले तिनलाई भने, ‘के
हामी गएर त्यसलाई उखालेको तपाईं चाहनुहुन्छ?’29त्यस जमिनका मालिकले भने, ‘होइन, किनभने तिमीहरूले सामा उखेल्दा, गहुँ समेत उखेलौला । 30कटनी
गर्ने समयसम्म यी दुवैलाई सँगै हुर्कन देओ । कटनीको समयमा फसल कटनी गर्नेहरूलाई म भन्‍नेछु, 'पहिले सामाहरू उखेल र त्यसलाई जलाउनलाई मुठाहरूमा
बाँध, तर गहुँलाई मेरो ढुकुटीमा जम्मा गर’ ।”31त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्‍नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्यचाहिं रायोको
दानाजस्तो हो जुन एउटा मानिसले लियो र आफ्नो बारीमा छर्‍यो । 32यो बीउ अरू सबै बीउभन्दा सानो हुन्छ । तर जब यो हुर्कन्छ, यो बारीमा भएका
बोटहरूभन्दा ठुलो हुन्छ र एउटा रूख बन्छ, अनि आकाशका चराहरू आउँछन् र यसका हाँगाहरूमा गुँड बनाउँछन् ।”33त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई अर्को
दृष्टान्त भन्‍नुभयो, “स्वर्गको राज्यचाहिं खमिरजस्तो हो जुन एउटी स्‍त्रीले लिइन् र तीन भाँडो पिठोमा त्यो नफुलेसम्म मिसाइन् ।”34येशूले यी सबै कुरा भीडलाई
दृष्टान्तहरूमा भन्नुभयो; अनि दृष्टान्तहरूमा बाहेक उहाँले तिनीहरूलाई केही पनि भन्‍नुभएन । 35योचाहिं अगमवक्ताहरूले जे भनेका थिए, ती कुरा सत्य
ठहरिऊन् भनेर हुन आयो, “म मेरो मुख दृष्टान्तहरूमा खोल्नेछु । म यस संसारको सुरुदेखि लुकाइएका कुराहरूलाई प्रकट गर्नेछु ।”36तब येशूले भीडलाई
छोड्नुभयो र घरभित्र जानुभयो । उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “खेतका सामाहरूको बारेमा भनिएको दृष्टान्त हामीलाई व्याख्या गरिदिनुहोस् ।”
37येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्‍नुभयो, “जसले असल बीउ छरे तिनीचाहिं मानिसका पुत्र हुन् । 38खेतचाहिं संसार हो; अनि असल बीउचाहिं राज्यका छोराहरू हुन्
। अनि सामाहरूचाहिं दुष्‍टका छोराहरू हुन्, 39र त्यो शत्रु जसले ती सामाहरू छरे, त्योचाहिं शैतान हो । फसलको कटनी संसारको अन्त हो, र कटनी गर्नेहरूचाहिं
स्वर्गदूतहरू हुन् ।40त्यसैले जसरी सामाहरू बटुलिन्छन् र आगोमा जलाइन्छन्, यो संसारको अन्तमा यस्तै हुनेछ । 41मानिसका पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई
पठाउनेछन्, र तिनीहरूले तिनको राज्यबाट पाप ल्याउने सबै थोक र पाप गर्ने सबै जनालाई बटुल्नेछन् । 42तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्, जहाँ
रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ । 43तब धर्मी मानिसहरू तिनीहरूका पिताको राज्यमा सूर्यझैं चम्कनेछन् । जसको कान छ, त्यसले सुनोस् ।44स्वर्गको राज्यचाहिं
खेतमा लुकाइएको धनजस्तै हो । एक जना मानिसले त्यो भेट्टायो अनि त्यसलाई लुकायो । त्यो आनन्दित भएर जान्छ, त्योसँग भएका सबैथोक बेच्छ, र त्यसले
त्यो खेत किन्छ । 45फेरि, स्वर्गको राज्य एक जना व्यापारीले मूल्यवान् मोतीहरू खोजेजस्तै हो । 46जब त्यसले धेरै मूल्य भएको एउटा मोती भेट्टायो, त्यो गयो र
त्योसँग भएका सबै थोक बेच्यो र त्यो किन्यो ।47फेरि, स्वर्गको राज्य समुद्रमा फ्याँकिएको जालजस्तो हो, अनि त्यसले सबै खालका प्राणीलाई बटुल्यो । 48जब त्यो
भरियो, जालाहारीहरूले त्यसलाई समुद्रको किनारमा ताने । तब तिनीहरू बसे अनि असल कुराहरू भाँडाहरूमा बटुले तर काम नलाग्ने कुराहरूलाई फ्याँकिदिए
।49संसारको अन्तमा यस्तै हुनेछ । स्वर्गदूतहरू आउनेछन् र धर्मीहरूका माझबाट दुष्‍टहरूलाई छुट्ट्याउनेछन् । 50तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्,
जहाँ रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।51के तिमीहरूले यी सबै कुराहरू बुझेका छौ?” चेलाहरूले उहाँलाई भने, “बुझेका छौं ।” 52तब येशूले तिनीहरूलाई
भन्‍नुभयो, “त्यसकारण स्वर्गको राज्यको लागि चेला बनेको हरेक शास्‍त्री एउटा मानिसजस्तो हो जो घरको मालिक हो, जसले भण्डारबाट नयाँ र पुराना चिजहरू
निकाल्छ ।” 53येशूले यी दृष्टान्तहरू बताइसक्नुभएपछि उहाँ त्यस ठाउँबाट जानुभयो ।54तब येशू आफ्नै नगरमा प्रवेश गर्नुभयो अनि मानिसहरूलाई तिनीहरूका
सभाघरहरूमा सिकाउनुभयो । फलस्वरूप तिनीहरू आश्‍चर्य चकित भए र भने, “यी मानिसले यिनको ज्ञान र आश्‍चर्यकर्महरू कहाँबाट पाउँछन्? 55के यी
मानिस सिकर्मीका छोरा होइनन् र? के यिनकी आमा मरियम होइनन् र? अनि यिनका भाइहरू, याकूब, योसेफ, सिमोन र यहूदा होइनन् र? 56अनि यिनका सबै

बहिनी हाम्रै माझमा छैनन् र? यिनले यी सबै कुराहरू कहाँबाट पाए त?"[57]तिनीहरू उहाँबाट अप्रसन्न भए । तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "अगमवक्ताको आदर नहुने भनेको तिनको आफ्नै परिवार र आफ्नै देशमा मात्र हो ।" [58]र तिनीहरूको अविश्वासको कारण उहाँले त्यहाँ धेरै आश्चर्यकर्महरू गर्नुभएन ।

 generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 14

1त्यस समयमा शासक हेरोदले येशूको बारेमा समाचार सुने । 2तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, “यिनी बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना हुन्; यिनी मरेकाहरूबाट फेरि
जीवित भएका छन् । त्यसकारण यी शक्तिहरूले यिनमा काम गरिरहेका छन् ।”3किनकि हेरोदले आफ्ना भाइ फिलिपकी पत्नी हेरोदियासको कारण यूहन्नालाई
समाती बाँधेर झ्यालखानामा हालेका थिए । 4किनकि यूहन्नाले तिनलाई भनेका थिए, “तिनलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा राख्नु तपाईंको निम्ति उचित छैन ।”
5हेरोदले उनलाई मार्न सक्थे, तर तिनी मानिसहरूसँग डराए, किनभने मानिसहरूले यूहन्नालाई अगमवक्ता मान्थे ।6तर जब हेरोदको जन्म दिन आयो,
हेरोदियासकी छोरीले मानिसहरूका माझमा नाचिन् र हेरोदलाई प्रसन्न बनाइन् । 7त्यसको प्रतिक्रियामा त्यसले जे मागे पनि दिनेछु भनेर हेरोदले वाचा गर्दै शपथ
खाए ।8आफ्नी आमाले सिकाएपछि त्यसले भनी, “मलाई यहाँ एउटा थालमा बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको शिर दिनुहोस् ।” 9राजा त्यसको बिन्तीबाट निकै निराश
भए, तर त्यसको आफ्नो शपथको कारण र तिनीसँग रात्री भोजमा सामेल भएका सबै मानिसको कारणले गर्दा राजाले यस्तै होस् भनेर आज्ञा दिए ।10हेरोदले
मानिसहरू पठाए र झ्यालखानामा यूहन्नाको शिर काटिदिए । 11अनि उनको शिर थालमा राखेर ल्याइयो र त्यस ठिटीलाई दिइयो र त्यसले त्यो आफ्नी आमाकहाँ
लगी । 12अनि उनका चेलाहरू आएर उनको शवलाई लगेर गाडे । त्यसपछि तिनीहरू गए, र येशूलाई बताइदिए ।13जब येशूले यो कुरा सुन्नुभयो, उहाँले त्यस
ठाउँलाई छोडेर डुङ्गाबाट एकान्त स्थानमा जानुभयो । जब भीडहरूले यो कुरा सुने, तिनीहरूले उहाँलाई सहरहरूबाट पैदलै पछ्याए । 14त्यसपछि येशू
तिनीहरूको अगाडि आउनुभयो र उहाँले ठुलो भीड देख्नुभयो । उहाँ तिनीहरूप्रति दयाले भरिनुभयो र तिनीहरूका बीचमा भएका बिरामीहरूलाई निको पार्नुभयो
।15जब साँझ पर्‍यो, चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “यो त एउटा एकान्त ठाउँ हो र दिन बितिसक्यो । भीडलाई बिदा गरिदिनुहोस्, ताकि तिनीहरू गाउँहरूमा
जान सकून् र आ-आफ्ना निम्ति खानेकुराहरू किन्न सकून् ।”16तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यिनीहरूलाई टाढा जान आवश्यक छैन । यिनीहरूलाई
तिमीहरूले केही खान देओ ।” 17तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीसँग यहाँ जम्मा पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछा मात्र छन् ।” 18येशूले भन्नुभयो, “ती मकहाँ
ल्याओ ।”19अनि येशूले भीडलाई चौरमा बस्नको लागि आदेश दिनुभयो । उहाँले ती पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछा लिनुभयो । माथि स्वर्गमा हेर्दै उहाँले आशिष्
दिनुभयो र रोटीलाई भाँच्नुभयो अनि चेलाहरूलाई ती दिनुभयो । चेलाहरूले ती भीडलाई दिए । 20तिनीहरू सबैले खाए र टन्न भए । त्यसपछि तिनीहरूले
खानाका बाँकी भएका टुक्राहरू बाह्र टोकरीभरि बटुले । 21त्यहाँ खाएकाहरूमध्ये स्त्री र बालबालिकाहरूबाहेक झन्डै पाँच हजार मानिस थिए ।22अनि उहाँले
भीडलाई बिदा गरून्जेल उहाँले चेलाहरूलाई तुरुन्तै डुङ्गामा चढेर उहाँभन्दा अगि अर्कोपट्टि जान लगाउनुभयो । 23उहाँले भीडलाई पठाइसक्नुभएपछि उहाँ आफैं
डाँडामा प्रार्थना गर्न जानुभयो । साँझ पर्दा, उहाँ त्यहाँ एकलै हुनुहुन्थ्यो । 24तर त्यस बेला डुङ्गा भने समुद्रको बीचमा थियो, बतास विपरीत दिशाबाट आएको
कारण छालले त्यो अनियन्त्रित भयो ।25बिहान तीन बजेतिर येशू समुद्रमा हिंड्दै तिनीहरूका नजिक जानुभयो । 26जब चेलाहरूले उहाँलाई समुद्रमाथि
हिंडिरहनुभएको देखे, तिनीहरू भयभीत भए र भने, “यो त भूत हो” र तिनीहरू डरले चिच्च्याउन थाले । 27तर येशू झट्टै तिनीहरूसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो,
“ढाडस गर! मै हुँ! नडराओ ।”28पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए र भने, “प्रभु, तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई तपाईंकहाँ पानीमाथि आउनलाई आदेश दिनुहोस् ।”
29येशूले भन्नुभयो, “आऊ ।” त्यसैले पत्रुस डुङ्गाबाट बाहिर आए र येशूकहाँ जान पानीमा हिंडे । 30तर जब पत्रुसले बतासलाई देखे, तिनी डराए । जब तिनी डुब्न
थाले, तिनले चिच्च्याउँदै भने, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्!”31येशूले तुरुन्तै आफ्नो हात फैलाउनुभयो, पत्रुसलाई समात्नुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “ए
अल्पविश्वासी! तिमीले किन शङ्का गर्‍यौ?” 32त्यसपछि जब येशू र पत्रुस डुङ्गामा जानुभयो, तब बतास रोकियो । 33त्यसपछि डुङ्गामा रहेका चेलाहरूले येशूको
आराधना गरे र भने, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।”34जब उहाँहरूले समुद्र पार गर्नुभयो, उहाँहरू गनेसरेतको भूमिमा आइपुग्नुभयो । 35जब त्यस
ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई चिने, तिनीहरूले वरपरका सबै क्षेत्रमा त्यो समाचार फैलाए र तिनीहरूले बिरामी भएकाहरू सबैलाई उहाँकहाँ ल्याए ।
36तिनीहरूले उहाँको कपडाको एउटा छेउ मात्र छुन पाऊँ भनी उहाँलाई बिन्ती गरे, र जतिले छोए सबै जना निको भए ।

Chapter 15

1त्यसपछि केही फरिसीहरू र शास्त्रीहरू यरूशलेमबाट येशूकहाँ आए । तिनीहरूले भने, 2“किन तपाईंका चेलाहरूले धर्म-गुरुहरूको परम्परालाई उल्लङ्घन
गर्छन्? किनकि तिनीहरूले खाना खाँदा आफ्ना हात धुँदैनन् ।” 3येशूले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले चाहिं किन आफ्ना परम्पराहरूका
निम्ति परमेश्वरको आज्ञालाई उल्लङ्घन गर्छौ?4किनकि परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘आफ्नी आमा र आफ्नो बुबालाई आदर गर’ र ‘जसले आफ्नो बुबा वा आमाको
बारेमा खराब कुरा बोल्छ, त्यो निश्चय नै मर्नेछ ।’ 5तर तिमीहरू भन्छौ, ‘जसले आफ्नो बुबा वा आमालाई, “जे जति सहयोग तपाईंले मबाट प्राप्त गर्नुपर्ने थियो,
त्यो अब परमेश्वरको निम्ति उपहार हो" भनेर भन्छ भने, 6त्यस व्यक्तिले आफ्नो बुबाको आदर गर्नुपर्दैन ।' यसरी तिमीहरूले आफ्नो परम्पराहरूका खातिर
परमेश्वरको वचनलाई [1] बेकम्मा बनाएका छौ ।7ए पाखण्डीहरू हो, यशैयाले तिमीहरूका विषयमा ठिकै अगमवाणी गरेर यसो भने, 8‘यी मानिसहरूले आफ्ना
ओठले मलाई आदर गर्छन्, तर तिनीहरूका हृदय मबाट धेरै टाढा छन् । 9तिनीहरू मलाई व्यर्थमा आराधना गर्छन्, किनकि तिनीहरूले मानिसहरूका
विधिहरूलाई आफ्ना सिद्धान्तहरू जस्तैगरी सिकाउँछन् ।"10त्यसपछि उहाँले भीडलाई आफ्नो नजिक बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “सुन र बुझ– 11मुखबाट भित्र
पस्ने कुनै कुराले मानिसलाई अपवित्र बनाउँदैन । बरु जुन कुरा मुखबाट बाहिर आउँछ, त्यसले मानिसलाई अपवित्र बनाउँछ ।”12त्यसपछि चेलाहरू आए र
येशूलाई भने, “फरिसीहरूले यो भनाइ सुन्दा तिनीहरू चिढिएका थिए भन्ने कुरा के तपाईंलाई थाहा छ?” 13येशूले उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, “हरेक बिरुवा
जुन स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले रोप्नुभएको छैन, त्यो उखेलिनेछ । 14तिनीहरूलाई एकलै छोडिदेओ, तिनीहरू अन्धा अगुवाहरू हुन् । यदि एउटा अन्धोले अर्को
अन्धो मानिसलाई डोऱ्याउँछ भने, दुवै जना खाल्डोमा खस्नेछन् ।”15पत्रुसले उत्तर दिए र येशूलाई भने, “यस दृष्टान्तको बारेमा हामीलाई व्याख्या गरिदिनुहोस् ।”
16येशूले भन्नुभयो, “के तिमी अझै अबुझ छौ? 17के तिमीलाई थाहा छैन कि जुन कुरा मुखबाट भित्र पस्दछ त्यो पेटमा जान्छ र त्यो शौचालयमा बाहिर निस्कन्छ?
18तर जुन कुराहरू मुखबाट बाहिर आउँछन्, ती हृदयबाट आउँछन् । मानिसलाई अपवित्र तुल्याउने कुराहरू ती नै हुन् । 19किनकि दुष्ट विचारहरू, हत्या,
व्यभिचार, कामुक अनैतिकता, चोरी, झूटो गवाही र अपमान हृदयबाट निस्कन्छन् । 20यी कुराहरूले मानिसलाई अपवित्र तुल्याउँछन् । तर नधोईएको हातले
खाना खाँदा मानिसलाई अपवित्र बनाउँदैन ।”21त्यसपछि येशू त्यहाँबाट जानुभयो र टुरोस र सीदोन सहरहरूका क्षेत्रहरूतर्फ लाग्नुभयो । 22र हेर, एउटी कनानी
स्त्री त्यस क्षेत्रबाट बाहिर आई । त्यो चिच्च्याएर कराई र भनी, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्, मेरी छोरी दुष्टात्माद्वारा धेरै नै सताइएकी छे ।” 23तर
येशूले एउटै पनि शब्द बोल्नुभएन । उहाँका चेलाहरू आए र उहाँलाई यसो भन्दै बिन्ती गरे, “त्यसलाई यहाँबाट पठाइदिनुहोस्, किनकि त्यो हाम्रो पछिपछि
चिच्च्याइरहेकी छे ।”24तर येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मलाई इस्राएलको घरको हराएको भेडाकहाँ बाहेक कसैकहाँ पनि पठाइएको होइन ।” 25तर त्यो
आई र उहाँको अगाडि घोप्टो पर्दै भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस् ।” 26उहाँले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “आफ्ना छोराछोरीहरूको रोटी लिएर साना
कुकुरहरूकहाँ फालिदिनु उचित हुँदैन ।”27त्यसले भनी, “हो, प्रभु, तर ती साना कुकुरहरूले पनि आफ्नो मालिकको टेबुलबाट खसेका केही स-साना टुक्राहरू
खान्छन् ।” 28त्यसपछि येशूले जवाफ दिंदै त्यसलाई भन्नुभयो, “स्त्री, तिम्रो विश्वास महान् छ; तिमीले इच्छा गरेअनुसार तिम्रो निम्ति गरियोस् ।” र त्यही घडी
त्यसकी छोरी निको भई ।29येशूले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो र गालील समुद्रको नजिक जानुभयो । त्यसपछि उहाँ डाँडामाथि जानुभयो र त्यहीं बस्नुभयो । 30ठुलो भीड
उहाँकहाँ आयो । तिनीहरूले आफ्ना साथमा लङ्गडा, अन्धा, गूँगा, र लुला मानिसहरू, र बिरामी भएका धेरैलाई ल्याए । तिनीहरूले येशूको चरणमा तिनीहरूलाई
अर्पण गरे र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो । 31गूँगा मानिसहरू बोलेका, लुलाहरू निको पारिएका, लङ्गडाहरू हिंडेका, र अन्धाहरूले देखेका जब भीडले
देख्यो तब तिनीहरू अचम्मित भए । तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गरे ।32येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “मलाई
यो भीडमाथि दया लागेको छ, किनकि तिनीहरू तीन दिनदेखि मसँग बसेका छन् र तिनीहरूसँग खानको निम्ति केही पनि छैन । म तिनीहरूलाई केही
नखुवाइकन यहाँबाट पठाउन चाहन्नँ, नत्रता तिनीहरू बाटोमा मुर्छा पर्लान् ।” 33चेलाहरूले उहाँलाई भने, “यस्तो एकान्त ठाउँमा यत्रो भीडलाई सन्तुष्ट पार्न
हामीले कहाँबाट पर्याप्त रोटी पाउन सक्छौं?” 34येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटी छन्?” तिनीहरूले भने, “सातवटा र केही स-साना
माछा छन् ।” 35त्यसपछि येशूले भीडलाई भुइँमा बस्नलाई आज्ञा गर्नुभयो ।36उहाँले ती सातवटा रोटी र माछा लिनुभयो, र धन्यवाद दिनुभएपछि ती रोटीहरू
भाँच्नुभयो र चेलाहरूलाई दिनुभयो । अनि चेलाहरूले ती भीडलाई दिए । 37मानिसहरू सबैले खाए र सन्तुष्ट भए । र उनीहरूले बाँकी रहेका टुक्रा-टाक्री जम्मा
गरेर सात डाला भरे । 38स्त्रीहरू र बालबालिकाहरूबाहेक जतिले खाए, तिनीहरू चार हजार पुरुषहरू थिए । 39त्यसपछि येशूले भीडलाई पठाउनुभयो र डुङ्गामा
चढ्नुभयो र मगादानको क्षेत्रतर्फ जानुभयो ।

[1]प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा परमेश्वरको वचन लेखिएको छ र अरू केही प्राचीन प्रतिलिपिहरूमा परमेश्वरको आज्ञा लेखिएको छ । यी दुवैमा कुनचाहिं उत्कृष्ट छ भनी छान्न कठिन छ ।

Chapter 16

[1]फरिसीहरू र सदुकीहरू आए र तिनीहरूलाई आकाशबाट चिन्ह देखाउन माग गर्दै उहाँको परीक्षा गरे । [2]तर उहाँले उत्तर दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
“जब साँझ हुन्छ, तिमीहरू भन्छौ, ‘मौसम सफा हुनेछ, किनकि आकाश रातो छ ।’[3]र बिहान तिमीहरू भन्छौ, ‘आज मौसम नराम्रो हुनेछ, किनकि आकाश रातो
र बादलले ढाकिएको छ ।’ आकाशको अवस्था हेरेर कसरी अर्थ लगाउने भनेर तिमीहरू जान्दछौ, तर तिमीहरूले समयका चिन्हहरूको अर्थ लगाउन सक्दैनौ ।
[4]एउटा दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्हको खोजी गर्छ, तर योनाको चिन्हबाहेक अरू कुनै चिन्ह त्यसलाई दिइनेछैन ।” त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई छोड्नुभयो र
त्यहाँबाट जानुभयो ।[5]चेलाहरू अर्को छेउमा आए, तर तिनीहरूले साथमा रोटी ल्याउन बिर्से । [6]येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ध्यान देओ र फरिसीहरू र
सदुकीहरूको खमिरबाट सावधान रहो ।” [7]चेलाहरूले एक आपसमा कुरा गर्दै यसो भन्न थाले, “हामीले रोटी नल्याएको कारण उहाँले यसो भन्दै हुनुहुन्छ ।”
[8]येशूले यो कुरा थाहा पाउनुभयो र भन्नुभयो, “अल्प-विश्वासीहरू हो, आपसमा किन कुरा गर्छौ र तिमीहरूले रोटी नल्याएका कारण मैले यस्तो भनें भनेर
भन्छौ?[9]पाँच हजार जनाको निम्ति पाँचवटा रोटी र तिमीहरूले कति टोकरी बटुलेको कुरा के तिमीहरूलाई अझै सम्झना छैन वा तिमीहरूले बुझेका छैनौ?
[10]अथवा चार हजार जनाको निम्ति सातवटा रोटी र तिमीहरूले कति टोकरी उठायौ?[11]मैले ती रोटीहरूको विषयमा बोलिरहेको थिइनँ भन्ने कुरा तिमीहरू कसरी
बुझ्दैनौ? ध्यान देओ र फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमिरबाट सावधान रहो ।” [12]त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई रोटीको खमिरबाट होइन, तर फरिसीहरू र
सदुकीहरूको शिक्षाबाट सावधान रहो भनेर भन्नुभएको रहेछ भनी तिनीहरूले बुझे ।[13]जब येशू कैसरिया फिलिप्पीको इलाकाहरूमा आइपुग्नुभयो, उहाँले
आफ्ना चेलाहरूलाई यसो भन्दै सोध्नुभयो, “मानिसका पुत्र को हो भनी मानिसहरूले भन्छन्?” [14]तिनीहरूले भने, “कोही भन्छन् बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना; कोहीले
एलिया; र अरूले यर्मिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये एक हुन् भनेर भन्छन् ।” [15]उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर म को हुँ भनेर तिमीहरू भन्छौ?” [16]सिमोन
पत्रुसले उत्तर दिंदै भने, “तपाईं जीवित परमेश्‍वरका पुत्र ख्रीष्‍ट हुनुहुन्छ ।”[17]येशूले उत्तर दिनुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “योनाका छोरा सिमोन तिमी धन्यका हौ,
किनकि शरीर र रगतले यो कुरा तिमीलाई प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको हो । [18]म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस
हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु । नरकका ढोकाहरू यसमाथि विजयी हुनेछैनन् ।[19]म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु । तिमीले
पृथ्वीमा जे कुरा बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिनेछ, र जे कुरा तिमीले पृथ्वीमा फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ ।” [20]त्यसपछि उहाँ नै ख्रीष्‍ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा
कसैलाई नभन्नू भनी येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो ।[21]त्यस समयदेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँ यरूशलेम जानुपर्छ, धर्म-गुरुहरू र मुख्य
पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै कुरा भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ र तेस्रो दिनमा जीवनमा उठाइनुहुन्छ भनी बताउन थाल्नुभयो । [22]तब पत्रुसले उहाँलाई
एकातिर लगे र यसो भन्दै हप्काए, “प्रभु, यो तपाईंबाट टाढा रहोस्; यस्तो तपाईंलाई कहिल्यै नहोस् ।” [23]तर येशू फर्कनुभयो र पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शैतान,
मबाट टाढा होइजा! तँ मेरो लागि बाधा होस्, किनकि तैंले परमेश्‍वरका कुराहरूलाई ध्यान दिंदैनस् तर मानिसहरूका कुराहरूमा ध्यान लगाउँछस् ।”[24]त्यसपछि
येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउने इच्छा गर्छ भने, त्यसले आफैंलाई इन्कार गर्नुपर्छ र आफ्नो क्रुस उठाउनुपर्छ र मलाई
पछ्याउनुपर्छ । [25]किनकि जसले आफ्नो जीवन बचाउन खोज्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ र जसले मेरो खातिर आफ्नो जीवन गुमाउँछ त्यसले त्यो प्राप्‍त गर्नेछ ।
[26]किनकि एउटा मानिसले सारा जगत् प्राप्‍त गरेर आफ्नो जीवनचाहिं गुमायो भने त्यसलाई के लाभ हुन्छ र? एउटा मानिसले आफ्नो जीवनको बदलामा के दिन
सक्छ?[27]किनकि मानिसका पुत्र आफ्ना पिताको महिमामा उहाँका स्वर्गदूतहरूसँग आउनेछन् । त्यसपछि तिनले हरेक व्यक्तिलाई त्यसको कामअनुसारको
प्रतिफल दिनेछन् । [28]साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ खडा भएकाहरूमध्ये तिमीहरू कोही छौ, जसले मानिसका पुत्रलाई तिनको राज्यमा आउँदै गरेका
नदेखुन्जेलसम्म मृत्यु चाख्नेछैन ।”

Chapter 17

1छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र तिनका भाइ यूहन्नालाई उहाँसँग लैजानुभयो, र तिनीहरूलाई मात्र एउटा अग्लो पहाडमा लैजानुभयो । 2तिनीहरूको अगाडि
उहाँको रूप परिवर्तन भयो । उहाँको मुहार सूर्यझैं चम्किलो भयो, र उहाँको वस्त्र प्रकाशझैं उज्यालो भयो ।3हेर, त्यहाँ मोशा र एलिया उहाँसँग बोलिरहेका
तिनीहरूले देखे । 4पत्रुसले जवाफ दिए र येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई यहीं रहनु असल हुन्छ । तपाईं चाहनुहुन्छ भने, म यहाँ तीनवटा वासस्थान बनाउनेछु–
एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति र एउटा एलियाको निम्ति ।”5जब तिनी बोलिरहेका थिए, तब हेर, चम्किलो बादलले तिनीहरूलाई ढाक्यो, र हेर,
त्यहाँ बादल भित्रबाट यस्तो आवाज आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, जससँग म अति प्रसन्न छु । यिनको कुरा सुन ।” 6जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरूले
आफ्नो मुहार लुकाएर साह्रै भयभीत भए । 7अनि येशू आउनुभयो र तिनीहरूलाई छोएर भन्नुभयो, “उठ र नडराओ ।” 8त्यसपछि तिनीहरूले माथि हेरे, तर
येशूलाई बाहेक अरू कसैलाई देखेनन् ।9जब उहाँहरू पहाडबाट तल झर्दै हुनुहुन्थ्यो, येशूले तिनीहरूलाई यसो भन्दै आज्ञा दिनुभयो, “मानिसका पुत्र
मृतकहरूबाट जीवित भई नउठेसम्म यो दर्शनको विषयमा कसैलाई नबताऊ ।” 10उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई यसो भनेर सोधे, “त्यसो भए, एलिया पहिले
आउनुपर्छ भनेर शास्त्रीहरू किन भन्छन् त?”11येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “एलिया अवश्य आउनेछन् र सबै कुराको पुनर्स्थापना गर्नेछन् । 12तर म
तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया पहिले नै आइसकेका छन्, तर तिनीहरूले तिनलाई चिनेनन् । बरु तिनीहरूले तिनीमाथि जे मन लाग्यो त्यही गरे । त्यसै गरी,
मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट दुःख भोग्नेछन् ।” 13अनि उहाँले बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाको विषयमा तिनीहरूसँग बोलिरहनुभएको थियो भन्ने कुरा
चेलाहरूले बुझे ।14जब उहाँहरू भीड भएको ठाउँमा आउनुभयो, एक जना मानिस उहाँकहाँ आई उहाँको सामु घुँडा टेकेर भन्यो, 15“प्रभु, मेरो छोरामाथि कृपा
गर्नुहोस्, किनकि त्यसलाई छारे रोग लागेको छ र त्यसले कठोर रूपमा दुःख भोगिरहन्छ । किनकि त्यो प्रायः आगो वा पानीमा खस्छ । 16मैले त्यसलाई तपाईंका
चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर तिनीहरूले त्यसलाई निको पार्न सकेनन् ।”17येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “हे अविश्वासी र भ्रष्ट पुस्ता हो, कहिलेसम्म म
तिमीहरूसँग बस्ने? कहिलेसम्म मैले तिमीहरूलाई साथ दिने? त्यसलाई यता मकहाँ ल्याओ ।” 18येशूले त्यसलाई हकार्नुभयो र भूतात्मा त्यसबाट बाहिर निस्क्यो
। त्यो केटा त्यही घडी निको भयो ।19त्यसपछि चेलाहरू गुप्तमा येशूकहाँ आए र भने, “हामीले किन त्यसलाई बाहिर निकाल्न सकेनौं?” 20येशूले तिनीहरूलाई
भन्नुभयो, “तिमीहरूको कमजोर विश्वासको कारण । किनकि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूसँग रायोको दाना जत्तिकै मात्र विश्वास छ भने
पनि, यो पहाडलाई तिमीहरूले ‘यहाँबाट हटेर त्यहाँ जा’ भन्यौ भने पनि त्यो जानेछ र तिमीहरूका निम्ति कुनै पनि कुरा असम्भव हुनेछैन । 21 [1] 22जब उहाँहरू
गालीलमा बस्नुभयो, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसका पुत्र मानिसहरूका हातमा सुम्पिनेछन् । 23र तिनीहरूले तिनलाई मार्नेछन् र तिनी तेस्रो
दिनमा उठाइनेछन् ।” अनि चेलाहरू औधी दुःखित भए ।24जब उहाँहरू कफर्नहुममा आउनुभएको थियो, आधा सेकेल कर उठाउने मानिसहरू पत्रुसकहाँ आए र
भने, “के तिमीहरूका शिक्षकले आधा सेकेल कर तिर्दैनन्?” 25तिनले भने, “तिर्छन् ।” तर जब पत्रुस घरभित्र गए, येशू पहिले तिनीसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो,
“सिमोन, तिम्रो विचार के छ? पृथ्वीका राजाहरूले कोबाट कर वा महसुल पाउँछन्? तिनीहरूका छोराहरूबाट कि अरूहरूबाट?”26“अरूहरूबाट”, पत्रुसले
जवाफ दिए । येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए, छोराहरूचाहिं कर तिर्नबाट मुक्त हुन्छन् ।" 27हामीले कर उठाउनेहरूलाई पाप गर्न बाध्य नगराऔं भनेर समुद्रमा
जाऊ, बल्छी हान, र जुन माछा पहिले पर्छ त्यसलाई तान । तिमीले त्यसको मुख खोलेपछि तिमीले एक सेकेल भेट्टाउनेछौ । त्यो लेऊ अनि मेरो र तिम्रो निम्ति
कर उठाउनेहरूलाई देऊ ।”

---

[1] प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा २१ पद छैन, तर यस्तो किसिमको भूतात्माचाहिं प्रार्थना र उपवासविना बाहिर निस्कँदैन ।

Chapter 18

1त्यही समयमा येशूका चेलाहरू उहाँकहाँ आएर भने, “स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा ठुलो को हो?” 2येशूले आफ्नो नजिक एउटा सानो बालकलाई बोलाउनुभयो, र
त्यसलाई तिनीहरूका बीचमा राख्नुभयो, 3र भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले पश्चात्ताप गरेर यी बालकजस्तो नभएसम्म, तिमीहरू अरू
कुनै रीतिले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनौ ।4त्यसैले जसले यी सानो बालकले झैं आफूलाई नम्र तुल्याउँछ, त्यो मानिस नै स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा महान् हुन्छ ।
5अनि जसले मेरो नाउँमा एउटा यस्तो सानो बालकलाई अपनाउँछ, त्यसले मलाई अपनाउँछ । 6तर ममा विश्वास गर्ने यी सानाहरूमध्ये एउटैलाई पनि जसले पाप
गर्न लगाउँछ, त्यसको गलामा एउटा ठुलो ढुङ्गो झुण्ड्याइ समुद्रको गहिराइमा फालिदिनु असल हुने थियो ।7पाप गर्न लाउने परीक्षाहरूका निम्ति यस संसारलाई
धिक्कार! किनकि पाप गर्ने लाउने परीक्षा त आउँछ नै, तर त्यस मानिसलाई धिक्कार जसद्वारा पाप गर्न लाउने परीक्षाहरू आउँछ! 8यदि तिम्रो हात अथवा
खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने, त्यसलाई काटिदेऊ र त्यसलाई तिमीबाट टाढा फ्याँकिदेऊ । दुवै हात वा दुवै खुट्टा भएर अनन्तको आगोमा फालिनुभन्दा
लुलो वा लङ्गडो भएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिम्रो निम्ति असल हुन्छ ।9यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गर्न लगाउँछ भने, त्यसलाई निकाल, र तिमीबाट टाढा
फ्याँकिदेऊ । दुवै आँखा भएर अनन्तको आगोमा फालिनुभन्दा एउटा आँखा लिएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिम्रो निम्ति असल हुन्छ ।10होसियार रहो, तिमीहरूले यी
सानाहरूमध्ये कसैलाई पनि घृणा नगर । किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गमा तिनीहरूका दूतहरूले सधैं मेरा पिताको मुहार हेर्दछन् जो स्वर्गमा हुनुहुन्छ ।
11[1] 12तिमीहरू के विचार गर्छौ? यदि कुनै मानिससँग एक सयवटा भेडा छन्, अनि तीमध्ये एउटा हरायो भने, के त्यसले ती उनान्सयलाई डाँडाको एक छेउमा छोडेर
त्यस हराएकोलाई खोज्न हिंड्दैन र? 13अनि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि त्यसले त्यो हराएको भेडालाई भेट्टायो भने, ती नहराएका उनान्सय भेडाभन्दा
त्यो एउटाको निम्ति त्यसले बढी रमाहट गर्दछ । 14त्यसरी नै, यी सानाहरूमध्ये एउटै पनि नाश होस् भनी स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिताले इच्छा गर्नुहुन्न ।
15यदि तिम्रो भाइले तिम्रो विरुद्धमा पाप गर्छ भने, जाऊ, र एक्लै भेटेर त्यसलाई त्यसको गल्ती देखाइदेऊ । यदि त्यसले तिम्रो कुरा सुन्छ भने, तिमीले आफ्नो
भाइलाई प्राप्त गर्नेछौ । 16तर यदि त्यसले तिम्रो कुरा सुन्दैन भने, अरू एक वा दुई जना भाइलाई तिमीसँगै लैजाऊ, ताकि दुई वा तीन जना साक्षीको बोलीद्वारा
हरेक शब्द सत्य ठहरिओस् ।17र यदि त्यसले तिनीहरूको कुरा पनि सुन्न इन्कार गर्छ भने, यो विषय मण्डलीलाई बताऊ । यदि त्यसले मण्डलीलाई पनि सुन्न
इन्कार गर्छ भने, त्यो तिम्रो निम्ति गैरयहूदी वा कर उठाउने सरह होस् ।18साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, जे कुराहरू तिमी संसारमा बाँध्छौ, त्यो स्वर्गमा पनि
बाँधिनेछ । अनि जे कुरा तिमी संसारमा फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ 19अझ म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूमध्ये दुई जनाले तिनीहरूले मागेका
जुनसुकै कुरामा यस संसारमा सहमत हुन्छन् भने, स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताद्वारा तिनीहरूका निम्ति त्यो गरिनेछ । 20किनकि जहाँ दुई वा तीन जना मेरो नाउँमा
भेला हुन्छन्, म तिनीहरूका माझमा हुनेछु ।”21अनि पत्रुस आए र येशूलाई भने, “प्रभु, मेरो भाइले मेरो विरुद्धमा कति पटक पाप गर्‍यो भने मैले त्यसलाई क्षमा
गरूँ? के सात पल्टसम्म?” 22येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई सात पटक भनेर भन्दिनँ, तर सत्तरी गुणा सात पल्टसम्म ।23यसैकारण स्वर्गको राज्य एउटा
यस्तो राजा जस्तो हो, जसले आफ्ना नोकरहरूसित आफ्नो हिसाब मिलाउन चाहे । 24जब तिनले हिसाब लिन थाले, एउटा नोकर तिनको अगाडि ल्याइयो जसले
तिनलाई दस हजार सुनका सिक्का तिर्नुपर्ने थियो । 25तर त्यस नोकरसित त्यो चुक्ता गर्ने केही उपाय नभएकोले, त्यसका मालिकले त्योसहित त्यसकी पत्नी,
त्यसका बालबच्चा र सबथोक बेचेर त्यो तिर्न आदेश दिए ।26त्यसैले त्यस नोकर घुँडा टेक्दै तिनको अगि घोप्टो पर्‍यो, अनि भन्यो, ‘मालिक, मसँग धैर्य गर्नुहोस्,
अनि म हजुरलाई सब थोक तिर्नेछु ।’ 27त्यसैले त्यस नोकरका मालिक दयाले भरिएको कारण तिनले त्यसलाई छोडिदिएर ऋणमुक्त गरिदिए ।28तर त्यस नोकर
बाहिर गयो र त्यसले आफ्नो सहकर्मी एउटा नोकर भेट्टायो जसले त्यसलाई एक सय दिनार तिर्नुपर्ने थियो । त्यसले त्यसलाई पक्रियो, र घाँटीमा समात्यो, र
भन्यो, ‘तैंले मलाई तिर्नुपर्ने, तिरिहाल् ।’ 29तर त्यसको सहकर्मी नोकर घोप्टो पर्‍यो र त्यसलाई बिन्ती गर्‍यो, ‘मसँग धैर्य गर्नुहोस्, अनि म तपाईंलाई सबै ऋण
तिरिदिनेछु ।’30तर त्यो पहिलो नोकरले इन्कार गर्‍यो । बरु त्यो गयो र त्यसले तिर्नुपर्ने ऋण चुक्ता नगरेसम्म त्यसलाई झ्यालखानामा हालिदियो । 31जब त्यसका
अरू सहकर्मी नोकरहरूले जे भएको थियो त्यो देखे, तिनीहरू अत्यन्तै निराश भए । तिनीहरू आए, र जे भएको थियो त्यो सबै तिनीहरूका मालिकलाई
सुनाइदिए ।32त्यसपछि त्यस नोकरका मालिकले त्यसलाई बोलाए र भने, ‘तँ दुष्ट नोकर, तैंले मलाई बिन्ती गरेको हुनाले मैले तेरा सबै ऋण तँलाई माफ गरिदिएँ
। 33मैले तँमाथि दया गरेझैं के तैंले पनि आफ्नो सहकर्मी नोकरमाथि दया गर्नु पर्दैनथ्यो?’34त्यसका मालिक रिसाए र त्यसले तिर्नुपर्ने सबै ऋण चुक्ता नगरेसम्म
त्यसलाई सताउनेहरूका हातमा सुम्पिदिए । 35यदि तिमीहरू हरेकले आफ्नो हृदयबाट आफ्नो भाइलाई क्षमा गरेनौ भने, मेरा स्वर्गमा हुनुहुने पिताले पनि
तिमीहरूसित यस्तै गर्नुहुनेछ ।

[1]प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा निम्न पदावली छैन जुन केही अनुवादहरूमा समावेश छन्: किनकि मानिसका पुत्र हराएकाहरूलाई बचाउन आएका हुन् ।

 generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 19

1जब येशूले यी कुराहरू भनेर सिद्ध्यानुभयो, उहाँ गालीलबाट निस्कनुभयो, र यर्दन नदीको पारि यहूदियाको सिमानासम्म आउनुभयो । 2एउटा ठुलो भीडले
उहाँलाई पछ्यायो, र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो ।3फरिसीहरू उहाँकहाँ आएर उहाँको जाँच गर्दै उहाँलाई भने, “के मानिसले कुनै कारणले त्यसकी
पत्नीलाई त्याग्नु त्यसको निम्ति न्यायसङ्गत हुन्छ?” 4येशूले उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, “के तिमीहरूले पढेका छैनौ, कि जसले तिनीहरूलाई बनाउनुभयो, उहाँले
सुरुदेखि नै तिनीहरूलाई पुरुष र स्त्री गरी बनाउनुभयो,5अनि जसले तिनीहरूलाई बनाउनुभयो उहाँले यस्तो पनि भन्नुभयो, ‘यसैकारण मानिसले आफ्ना बुबा र
आमालाई छोड्नेछ र आफ्नी पत्नीसँग मिल्नेछ र ती दुवै जना एउटै शरीर हुनेछन् ।’ 6त्यसैले तिनीहरू अब दुई होइनन्, तर एउटै शरीर हुन् । त्यसकारण जे
परमेश्‍वरले एकसाथ जोड्नुभएको छ, तिनीहरूलाई कसैले पनि नछुट्ट्याओस् ।”7तिनीहरूले उहाँलाई भने, “त्यसो भए मोशाले हामीलाई त्यागपत्र लेखेर त्याग्ने
आज्ञा किन दिए त?” 8उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको हृदयको कठोरताको कारणले मोशाले तिमीहरूलाई तिमीहरूका पत्नीहरू त्याग्न अनुमति
दिए, तर सुरुदेखि त यस्तो थिएन । 9म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले कामुक अनैतिकताको कारण बाहेक आफ्नी पत्नीलाई त्याग्छ, र अर्कीसँग विवाह गर्छ,
त्यसले व्यभिचार गर्छ; र जुन मानिसले त्यागिएकी स्त्रीसँग विवाह गर्छ त्यसले पनि व्यभिचार गर्छ ।”10चेलाहरूले येशूलाई भने, “यदि पतिको आफ्नी पत्नीसँग
यस्तो अवस्था हुन्छ भने, विवाह नगर्नु नै असल हो ।” 11तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सबै व्यक्तिले यस शिक्षालाई ग्रहण गर्न सक्दैनन्, तर तिनीहरूले
मात्र जसलाई यो ग्रहण गर्नको निम्ति दिइएको छ । 12किनकि केही नपुंसकहरू छन् जो आफ्नी आमाको गर्भदेखि नै त्यस्तै जन्मे, र केही नपुंसकहरू छन् जो
मानिसहरूद्वारा नपुंसक बनाइएका थिए, र केही नपुंसकहरू छन् जसले स्वर्गको राज्यको निम्ति आफैंलाई नपुंसक बनाए । जसले यो शिक्षा ग्रहण गर्न सक्छ,
त्यसले त्यो ग्रहण गरोस् ।”13त्यसपछि येशूले आफ्ना हात राखेर प्रार्थना गरिदिऊन् भनी उहाँकहाँ केही स-साना बालकहरूलाई ल्याइयो, तर चेलाहरूले
तिनीहरूलाई हप्काए । 14तर येशूले भन्नुभयो, “साना बालकहरूलाई अनुमति देओ र तिनीहरूलाई मकहाँ आउन नरोक किनभने स्वर्गको राज्य यिनीहरूकै हो
।” 15अनि उहाँले तिनीहरूमाथि आफ्ना हात राख्नुभयो, र त्यसपछि त्यहाँबाट निस्कनुभयो ।16हेर, एक जना मानिस येशूकहाँ आयो र भन्यो, “गुरुज्यू, मैले अनन्त
जीवन प्राप्‍त गर्न के असल काम गर्नुपर्छ?” 17येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “असल के हो भनेर तिमी मलाई किन सोध्छौ? एक मात्र असल हुनुहुन्छ, तर यदि तिमी
जीवनमा प्रवेश गर्न चाहन्छौ भने, आज्ञाहरू पालन गर ।”18त्यो मानिसले उहाँलाई भन्यो, “कुन आज्ञाहरू?” येशूले भन्नुभयो, “हत्या नगर्नू, व्यभिचार नगर्नू,
चोरी नगर्नू, झूटो गवाही नदिनू, 19आफ्ना बुबा र आमालाई आदर गर्नू, र आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नू ।”20त्यो जवान मानिसले उहाँलाई भन्यो,
“यी सबै कुरा त मैले पालना गरेकै छु । मैले अझै के गर्न आवश्यक छ?” 21येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुने इच्छा गर्छौ भने, जाऊ, र तिमीसँग
जे-जति छ त्यो बेच, र ती गरिबहरूलाई देऊ र तिमीले स्वर्गमा धन प्राप्‍त गर्नेछौ; र आएर मलाई पछ्याऊ ।” 22तर जब त्यो जवान मानिसले येशूले भन्नुभएको
कुरा सुन्यो, त्यो साह्रै दुःखित भएर गइहाल्यो, किनभने त्यो धेरै सम्पत्ति भएको मानिस थियो ।23येशूले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई
भन्दछु, धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न धेरै कठिन हुन्छ । 24म फेरि तिमीहरूलाई भन्दछु, “धनी मानिसलाई परमेश्‍वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु भन्दा त
ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट प्रवेश गर्न सजिलो हुन्छ ।”25जब चेलाहरूले यो सुने, तिनीहरू सा‍ह्रै छक्क परे र भने, “त्यसो भए को बचाइन सक्छ?” 26येशूले
तिनीहरूलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, “मानिसहरूका निम्ति त यो असम्भव छ, तर परमेश्‍वरका निम्ति सबै कुरा सम्भव छन् ।” 27त्यसपछि पत्रुसले जवाफ दिए र
उहाँलाई भने, “हेर्नुहोस्, हामीले सबै थोक त्यागेका छौं र तपाईंलाई पछ्याएका छौं । तब हामीले के पाउनेछौं?”28येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म
तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू जसले मलाई पछ्याएका छौ, नयाँ सृष्‍टिमा जब मानिसका पुत्र आफ्नो महिमाको सिंहासनमा बस्छन्, तिमीहरू पनि इस्राएलका
बाह्र कुलको न्याय गर्दै बाह्रवटा सिंहासनमा बस्नेछौ ।29प्रत्येक जसले मेरो नामको खातिर घरबार, दाजुभाइ, दिदी-बहिनीहरू, बुबा, आमा, बालबच्चाहरू वा देश
त्यागेको छ, त्यसले सय गुणा प्राप्‍त गर्नेछ र अनन्त जीवनको अधिकार पाउनेछ । 30तर धेरै जना जो पहिला छन् पछिल्ला हुनेछन्, र पछिल्लाचाहिं पहिला हुनेछन्
।

Chapter 20

[1]किनकि परमेश्वरको राज्य एक जना जमिन मालिकजस्तै हो, जो दाखबारीको लागि खेतालाहरूलाई ज्यालादारीमा लगाउन एका बिहानै बाहिर गए । [2]ती
खेतालाहरूसँग दिनको एक दिनारमा काम गराउन तिनी सहमत भएपछि तिनले तिनीहरूलाई दाखबारीमा पठाए ।[3]तिनी नौ बजे बाहिर गए र बजारमा अरू
खेतालाहरूलाई केही काम नगरी उभिरहेको देखे । [4]तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ, र जे उचित छ, त्यो म तिमीहरूलाई दिनेछु ।’
यसैकारण तिनीहरू काम गर्न गए ।[5]फेरि तिनी बाह्र बजे र तीन बजे बाहिर गए र त्यसै गरे । [6]एक पटक फेरि तिनी पाँच बजे बाहिर गए र अरूहरूलाई केही काम
नगरी उभिरहेका भेट्टाए । तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू दिनभरि नै यहाँ किन व्यर्थमा केही काम नगरी बसिरहेका छौ?’ [7]तिनीहरूले तिनलाई भने,
‘किनकि कसैले पनि हामीलाई काममा लगाएको छैन ।’ तिनले तिनीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू पनि दाखबारीमा जाओ ।’[8]जब साँझ पर्‍यो, ती दाखबारीका
मालिकले तिनका व्यवस्थापकलाई भने, ‘ती खेतालाहरूलाई बोलाऊ र अन्तिममा आएकोबाट सुरु गर्दै तिनीहरूलाई तिनीहरूका ज्याला तिरिदेऊ ।’ [9]जब पाँच
बजे काममा लगाइएका खेतालाहरू आए, तिनीहरू सबैले एक दिनार पाए । [10]जब सुरुका खेतालाहरू आए, तिनीहरूले धेरै पाउनेछन् भनी तिनीहरूले विचार
गरे, तर तिनीहरू हरेकले पनि एक दिनार नै प्राप्त गरे ।[11]जब तिनीहरूले आफ्ना ज्यालाहरू प्राप्त गरे, तिनीहरूले त्यस जमिन मालिकको विरुद्धमा गनगन गरे ।
[12]तिनीहरूले भने, ‘यी अन्तमा आएका खेतालाहरूले एक घण्टा मात्र काममा बिताएका थिए, तर तपाईंले तिनीहरूलाई हामी समान बनाउनुभएको छ, हामीहरू
जसले सारा दिनको बोझ र पोल्ने घामलाई सह्यौं ।’[13]तर ती मालिकले जवाफ दिए र तिनीहरूमध्ये एक जनालाई भने, ‘मित्र, मैले तिमीलाई कुनै खराबी गरेको
छैनँ । के तिमी मसँग एक दिनारमा मञ्जुर भएका थिएनौ र? [14]जे तिम्रो हो त्यो लेऊ र आफ्नो बाटो लाग । मैले तिमीलाई दिए जत्तिकै यी अन्त्यमा काममा
लगाइएको खेतालाहरूलाई पनि दिने म इच्छा गर्छु ।[15]के मैले मेरो आफ्नो सम्पत्तिलाई मैले चाहना गरेजस्तो गर्नु न्यायसङ्गत होइन र? वा म असल भएको
कारणले तिम्रा आँखा दुष्ट भएको हो?’ [16]यसैले पछिल्ला पहिला हुनेछ, र पहिलाचाहिँ पछिल्ला हुनेछ । [1] [17]जसै येशू यरूशलेमतिर जाँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले ती बाह्र
जना चेलालाई अलग्गै राख्नुभयो, र बाटोमा जाँदै गर्दा उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, [18]“हेर, हामीहरू यरूशलेमतर्फ जाँदैछौं, र मानिसका पुत्र मुख्य
पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातमा सुम्पिनेछन् । तिनीहरूले तिनलाई मृत्युदण्डको दोष लगाउनेछन्, [19]र उहाँको ठट्टा गर्न, उहाँलाई कोर्रा लगाउन, र क्रूसमा
झुण्ड्याउनको लागि तिनीहरूले तिनलाई गैरयहूदीहरूका हातमा सुम्पनेछन् । तर तिनी तेस्रो दिनमा उठाइनेछन् ।”[20]त्यसपछि जब्दियाका छोराहरूकी आमा
आफ्ना दुई छोराका साथमा येशूकहाँ आइन् । तिनी उहाँको अगाडि घोप्टो परिन् र उहाँसँग केही कुरा मागिन् । [21]येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले के कुराको
चाहना गर्छौ?” तिनले उहाँलाई भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा दुई जना छोरामध्ये एउटा तपाईंको दायाँ हातपट्टि र अर्को बायाँ हातपट्टि बसून् भनेर आज्ञा
गर्नुहोस् ।”[22]तर येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरूले के मागिरहेका छौ, सो तिमीहरूलाई थाहा छैन । के मैले पिउन गइरहेको कचौराबाट पिउन
तिमीहरू सक्षम छौ र?” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीहरू सक्षम छौं ।” [23]उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मेरो कचौराबाट त पिउनेछौ । तर मेरो
दाहिने हातपट्टि र मेरो देब्रे हातपट्टि बस्न दिने मैले होइन, तर यो तिनीहरूका निम्ति हो, जसका निम्ति मेरा पिताद्वारा तयार पारिएको छ ।” [24]जब अरू दस जना
चेलाले यो कुरालाई सुने, तिनीहरू यी दुई जना दाजुभाइसँग अति नै रुष्ट भए ।[25]तर येशूले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्छौ,
कि गैरयहूदीहरूका शासकहरूले तिनीहरूलाई अधीनमा राख्छन्, र तिनीहरूका महत्त्वपूर्ण मानिसहरूले तिनीहरूमाथि अधिकार गर्छन् । [26]तर तिमीहरूका
बीचमा यस्तो हुनुहुँदैन। बरु जो तिमीहरूका बीचमा महान् हुने चाहना गर्छ, त्यो तिमीहरूको सेवक हुनुपर्छ, [27]र जो तिमीहरूका बीचमा पहिलो हुने इच्छा गर्छ,
त्यो तिमीहरूको दास हुनुपर्छ, [28]जसरी मानिसका पुत्र सेवा पाउनलाई आएका होइनन्, तर सेवा दिनलाई आएका हुन्, र धेरैका मोल तिर्नको निम्ति आफ्नो
जीवन दिनलाई आएका हुन् ।”[29]जसै तिनीहरू यरीहोबाट बाहिर गए, एउटा ठूलो भीड उहाँको पछि लाग्यो, [30]र दुई जना अन्धा बाटोको छेउमा बसिरहेका थिए ।
येशू त्यहाँबाट भएर जाँदै हुनुहुन्छ भन्ने कुरा जब तिनीहरूले सुने, तिनीहरू चिच्च्याए, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि कृपा गर्नुहोस् ।” [31]तिनीहरूलाई चूप
रहन भन्दै भीडले तिनीहरूलाई हप्कायो, तर तिनीहरू अझै बढी कराए, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि कृपा गर्नुहोस् ।”[32]तब येशू उभिनुभयो र तिनीहरूलाई
बोलाएर भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूका निम्ति के गरिदिएको तिमीहरू चाहन्छौ?” [33]तिनीहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु, हाम्रा आँखा खोलिऊन् ।” [34]तब येशू दयाले
भरिनुभएर तिनीहरूका आँखा छुनुभयो । तिनीहरूले त्यत्तिखेरै आफ्ना दृष्टि प्राप्त गरे र उहाँलाई पछ्याए ।

---

[1]प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा निम्न पदावली छैनः बोलाइएका धेरै छन्, तर चुनिएका थोरै मात्र छन् ।

Chapter 21

1जब येशू र उहाँका चेलाहरू यरूशलेमको नजिक पुग्नुभयो र जैतून डाँडाको बेथफागे भनिने ठाउँमा आइपुग्नुभयो, तब येशूले दुई जना चेलालाई पठाउनुभयो, 2र
यसो भन्नुभयो, “तिमीहरू सामुन्नेको गाउँमा जाओ, र तिमीहरूले त्यहाँ पुग्ने बित्तिकै बाँधेर राखिएको एउटा गधा, र त्यससँग एउटा बछेडा भेट्टाउनेछौ ।
तिनीहरूलाई फुकाओ र मकहाँ ल्याओ । 3यदि यसको विषयमा कसैले केही भन्यो भने तिमीहरूले यसो भन, ‘प्रभुलाई यसको आवश्यक परेको छ’ र त्यस
मानिसले तुरुन्तै तिनीहरूलाई तिमीहरूसँग पठाइदिनेछन् ।”4अब अगमवक्ताद्वारा भनिएको कुरा पूरा हुनलाई यस्तो हुन आयो । उहाँले भन्नुभयो, 5“सियोनकी
छोरीलाई भन, 'हेर, विनम्र भई र गधामाथि सवार भएर अनि भारी बोक्ने गधाको बच्चा अर्थात् एउटा बछेडामाथि चढेर तिम्रा राजा तिमीकहाँ आउँदै हुनुहुन्छ
।’”6तब चेलाहरू गए र येशूले जस्तो निर्देशन दिनुभएको थियो, त्यस्तै गरे । 7तिनीहरूले गधा र बछेडालाई ल्याए र तिनीहरूमाथि आफ्ना खास्टोहरू राखिदिए, र
येशू ती खास्टोहरूमाथि बस्नुभयो । 8भीडमा भएकाहरू धेरैले आफ्ना खास्टोहरू बाटोमा बिछ्याइदिए, र अरूहरूले रूखका हाँगाहरू भाँचे र ती बाटोमा
फैलाइदिए ।9येशूको अगि गएका र उहाँलाई पछ्याएका सबै भीडले यसो भन्दै चिच्च्याए, “दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना! उहाँ धन्यको हुनुहुन्छ जो परमेश्वरको
नाउँमा आउनुहुन्छ! उच्चमा विराजमान हुनुहुनेलाई होसन्ना!” 10जब येशू यरूशलेमभित्र आउनुभएको थियो, सारा सहरमा हलचल भयो र तिनीहरूले भने,
“यिनी को हुन्?” 11भीडले जवाफ दियो, “उहाँ येशू हुनुहुन्छ, गालीलको नासरतबाट आउनुभएका अगमवक्ता ।”12त्यसपछि येशू मन्दिरभित्र प्रवेश गर्नुभयो ।
उहाँले मन्दिरभित्र खरिद गर्ने र बेच्ने सबैलाई बाहिर निकालिदिनुभयो, र पैसा साट्नेहरूका टेबुलहरू अनि परेवा बेच्नेहरूका आसनहरू पल्टाइदिनुभयो ।
13उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ,’ तर तिमीहरूले यसलाई डाँकुहरूका अड्डा बनाउँछौ ।” 14तब
अन्धाहरू र लङ्गडाहरू मन्दिरभित्र आए, र उहाँले तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो ।15तर जब मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँले गर्नुभएका अचम्मका
कुराहरू देखे, र जब तिनीहरूले मन्दिरमा केटाकेटीहरूले “दाऊदका पुत्रलाई होसन्ना” भनेर चिच्च्याइरहेका सुने, तिनीहरू रिसले चूर भए । 16तिनीहरूले
उहाँलाई भने, “यी मानिसहरूले के भनिरहेका छन्, तिमी सुन्छौ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हो! तर के तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ, ‘दूधे बालक र
शिशुहरूको मुखबाट उहाँले पूर्ण प्रशंसा लिनुभएको छ’?” 17त्यसपछि येशू तिनीहरूबाट बिदा हुनुभयो र बेथानीको सहरमा जानुभयो र उहाँले त्यो रात त्यहीं
बिताउनुभयो ।18बिहान जब उहाँ सहरमा फर्कनुभयो, उहाँ भोकाउनुभयो । 19उहाँले बाटोको छेउमा एउटा अन्जीरको बोट देख्नुभयो, उहाँ त्यसको नजिक
जानुभयो र त्यसमा पातहरूबाहेक अरू केही भेट्टाउनुभएन । उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तँबाट अब कहिल्यै पनि फेरि कुनै फल नआओस् ।” र त्यो अन्जीरको
बोट तुरुन्तै सुकिहाल्यो ।20जब चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरू अचम्मित भए र भने, “यति चाँडै यो बोट कसरी सुकेर गयो?” 21येशूले जवाफ दिनुभयो र
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र शङ्का गर्दैनौ भने यस अन्जीरको बोटलाई जे गरिएको थियो त्यो मात्र
होइन, तर तिमीहरूले यस पहाडलाई, ‘यहाँबाट उखेलिएर समुद्रमा जा’ भन्यौ भने पनि त्यसै हुनेछ । 22तिमीहरूले विश्वास गरेर जेसुकै कुरा प्रार्थनामा माग्छौ,
त्यो तिमीहरूले पाउनेछौ ।”23जब येशू मन्दिरमा आउनुभएको थियो, उहाँले सिकाउँदै गर्नुहुँदा मुख्य पूजाहारीहरू र मानिसका अगुवाहरू उहाँकहाँ आएर भने,
“तिमीले कुन अधिकारले यी कुराहरू गर्छौ? र तिमीलाई यो अधिकार कसले दियो?” 24येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई
एउटा प्रश्न सोध्नेछु । यदि तिमीहरूले मलाई त्यो बतायौ भने, मैले कुन अधिकारले यी कुराहरू गदर्छु भन्ने कुरा म तिमीहरूलाई बताउनेछु ।25यूहन्नाको
बप्तिस्मा कहाँबाटआयो? स्वर्गबाट हो या मानिसहरूबाट?” तिनीहरूले एक आपसमा यस्तो भन्दै छलफल गरे, “यदि हामीले ‘स्वर्गबाट’ भन्यौं भने, तिनले
हामीलाई ‘त्यसो भए, तिमीहरूले उनलाई किन विश्वास गरेनौ?’ भनेर भन्नेछन् । 26तर यदि हामीले ‘मानिसबाट’ भन्यौं भने, हामी भीडसँग डराउँदछौं, किनकि
तिनीहरू सबैले यूहन्नालाई एक अगमवक्ताको रूपमा हेर्छन् ।” 27तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिएर भने, “हामीलाई थाहा छैन ।” उहाँले पनि तिनीहरूलाई
भन्नुभयो “म पनि कुन अधिकारले यी कुराहरू गर्दछु भनेर तिमीहरूलाई भन्दिनँ ।28तर तिमीहरू के विचार गर्छौ? एक जना मानिसका दुई जना छोरा थिए ।
तिनी पहिलोकहाँ गएर भने, ‘छोरा आज दाखबारीमा गएर काम गर ।’ 29त्यो छोराले जवाफ दियो र भन्यो, ‘म जान्नँ,’ तर केही समयपछि त्यसले आफ्नो मन
बदल्यो र गयो । 30र ती मानिस आफ्नो दोस्रो छोराकहाँ गए र त्यही कुरा भने । यो छोराले जवाफ दियो र भन्यो, ‘हजुर, म जानेछु,’ तर त्यो गएन ।31यी दुई
जनामध्ये कुनचाहिं छोराले आफ्नो बुबाको इच्छा पूरा गऱ्यो?” तिनीहरूले भने, “पहिलो चाहिंले ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, साँच्चै म तिमीहरूलाई
भन्दछु, तिमीहरूभन्दा पहिले कर उठाउनेहरू र वेश्याहरू परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछन् । 32किनकि यूहन्ना तिमीहरूकहाँ धार्मिकताको बाटोमा आए, तर
तिमीहरूले उनलाई विश्वास गरेनौ, जब कि कर उठाउनेहरू र वेश्याहरूले उनलाई विश्वास गरे । र तिमीहरूले जब यो भइरहेको देख्यौ, उनमा विश्वास गर्नलाई
पछि तिमीहरूले पश्चात्ताप पनि गरेनौ ।33अर्को दृष्टान्त सुन । एक जना मानिस थिए, जो जमिन मालिक थिए । तिनले त्यहाँ दाखबारी लगाए र त्यसको वरिपरि
बार लगाए, त्यहाँ दाख पेल्ने कोल बनाए, रेखदेखको निम्ति एउटा मचान बनाए र खेतालाहरूलाई त्यसको ठेक्का दिए । त्यसपछि तिनी अर्कै देशमा गए । 34जब
दाखको फसलको समय आयो, तिनले दाखबारीका खेतालाहरूकहाँ दाख ल्याउनको लागि नोकरहरू पठाए ।35तर दाखबारीका खेतालाहरूले तिनका
नोकरहरूलाई वशमा लिए, एउटालाई पिटे, अर्कोलाई मारे, र अर्कोलाई चाहिं ढुङ्गाले हिर्काए । 36फेरि मालिकले पहिले भन्दा अझ धेरै नोकरहरू पठाए, तर ती
दाखबारीका खेतालाहरूले तिनीहरूलाई पनि त्यस्तै व्यवहार गरे । 37त्यसपछि मालिकले यसो भन्दै आफ्नै छोरालाई तिनीहरूकहाँ पठाए, ‘तिनीहरूले मेरा
छोरालाई आदर गर्नेछन् ।’38तर जब दाखबारीमा खेतालाहरूले मालिकका छोरालाई देखे, तिनीहरूले एक आपसमा भने, ‘यो त उत्तराधिकारी हो । आओ, हामी
यसलाई मारौं र यसको उत्तराधिकार लिऔं ।’ 39यसैले, तिनीहरूले उसलाई पक्रे, दाखबारीबाट बाहिर फ्याँकिदिए, र उसलाई मारे ।40यसकारण जब त्यस
दाखबारीका मालिक आउनेछन्, तिनले ती दाखबारीका खेतालाहरूलाई के गर्नेछन्?” 41तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तिनले ती दुष्ट मानिसहरूलाई सबैभन्दा
भयानक तरिकाले नाश गर्नेछन् र त्यसपछि दाखबारी अरू खेतालाहरूलाई ठेक्कामा दिनेछन्, जसले तिनलाई फलको हिस्सा फसलको समयमा बुझाउनेछन्
।”42येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले कहिल्यै धर्मशास्त्रमा पढेनौ?, ‘जुन ढुङ्गालाई भवन निर्माण गर्नेहरूले रद्द गरे त्यहीचाहिं कुनाको शिर ढुङ्गो
बन्यो । यो परमप्रभुबाट भएको हो, अनि हाम्रो दृष्टिमा यो आश्चर्यपूर्ण छ ।’43यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ र
एउटा यस्तो जातिलाई दिइनेछ जसले त्यसबाट फल फलाउँछ । 44जो यस ढुङ्गामा खस्छ, त्यो टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ । तर जसमाथि यो खस्छ, त्यो कुच्चिनेछ
।”45जब मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तिनीहरूकै विषयमा उहाँले बोलिरहनुभएको थियो भन्ने तिनीहरूले बुझे । 46तिनीहरूले
उहाँलाई पक्रन चाहन्थे, तर मानिसहरूले उहाँलाई अगमवक्ता मान्ने हुनाले तिनीहरू भीडसँग डराए ।

Chapter 22

1तिनीहरूसँग यसो भन्दै येशू दृष्टान्तमा बोल्नुभयो, 2“स्वर्गको राज्य एउटा यस्तो राजाजस्तो हो, जसले आफ्नो छोराको निम्ति विवाह भोजको तयारी गरे ।
3तिनले भोजमा आउनको निम्ति निम्त्याइएकाहरूलाई बोलाउन आफ्ना नोकरहरू पठाए, तर तिनीहरू आउन मानेनन् ।4फेरि राजाले यसो भन्दै आफ्ना अरू
नोकरहरू पठाए, ‘ती निम्त्याइएकाहरूलाई यसो भन्नू, ‘मैले मेरो भोज तयार पारेको छु । मेरा गोरुहरू र मोटा पशुहरू मारिएका छन्, र सबै कुरा तयार छन् ।
विवाहको भोजमा आओ ।’5तर तिनीहरूले केही वास्ता नै गरेनन्, र एउटा आफ्नो खेतबारी र अर्को आफ्नो व्यवसायतिर लाग्यो । 6अरूहरूले चाहिं राजाका
नोकरहरूलाई पक्रे, तिनीहरूसँग लाजमर्दो व्यवहार गरे र तिनीहरूलाई मारे । 7तर राजा रिसाए । उनले आफ्ना सेनाहरू पठाए, ती हत्याराहरूलाई मारे, र
तिनीहरूको सहर जलाइदिए ।8त्यसपछि तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको निम्ति सबै तयार छन्, तर जसलाई निम्त्याइएको थियो तिनीहरू योग्यका
थिएनन् । 9त्यसैले तिमीहरू सडकहरूमा जाओ र तिमीहरूले सक्ने जति सबै मानिसलाई विवाह भोजमा सहभागी हुन बोलाओ ।’ 10ती नोकरहरू सडकहरूमा
गए र तिनीहरूले भेट्टाए जति असल र खराब दुवै थरीका मानिसलाई एकसाथ भेला गरे । त्यसैले विवाहको घर पाहुनाहरूले भरियो ।11तर जब राजा
पाहुनाहरूलाई हेर्न भनी भित्र आए, त्यहाँ एक जना मानिस विवाहको पोशाक नलगाईकन भोजमा आएको तिनले देखे । 12राजाले त्यसलाई भने, ‘मित्र,
विवाहको पोशाक नलगाईकन तिमी यहाँ भित्र कसरी आयौ?’ अनि त्यस व्यक्तिले केही बोल्न सकेन ।13त्यसपछि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘यस
मानिसका हात र खुट्टा बाँध, र यसलाई बाहिरी अन्धकारमा फालिदेओ, जहाँ रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।’ 14किनकि बोलाइएकाहरू धेरै छन्, तर
चुनिएकाहरू थोरै छन् ।”15त्यसपछि फरिसीहरू त्यहाँबाट गए, र येशूले भन्नुभएको कुरामा उहाँलाई नै कसरी जालमा पार्ने भन्ने बारेमा योजना बनाए ।
16त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना चेलाहरू र हेरोदी दलका केही मानिसहरूलाई उहाँकहाँ पठाए । तिनीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू, हामीलाई थाहा छ, कि तपाईं
सत्य हुनुहुन्छ, र तपाईंले परमेश्वरको मार्गलाई सत्यतामा सिकाउनुहुन्छ । तपाईंले कसैको विचारको वास्ता गर्नुहुन्न, र मानिसहरूका बीचमा तपाईंले पक्षपात
गर्नुहुन्न । 17त्यसैले हामीलाई भन्नुहोस् कि तपाईं के भन्नुहुन्छ? कैसरलाई कर तिर्नु उचित हो कि होइन?”18तर येशूले तिनीहरूको दुष्टता थाहा पाउनुभयो, र
भन्नुभयो, “पाखण्डी हो, “तिमीहरू मलाई किन परीक्षा गर्दछौ? 19कर तिर्ने सिक्का मलाई देखाओ ।” त्यसपछि तिनीहरूले उहाँकहाँ एक दिनार ल्याए ।20येशूले
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो चित्र कसको हो, अनि कसको नाउँ खोपिएको छ?" 21तिनीहरूले उहाँलाई भने, “कैसरको ।” त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई
भन्नुभयो, “त्यसो भए, जे कैसरका हुन्, ती कैसरलाई देओ, र जे परमेश्वरका हुन्, ती परमेश्वरलाई देओ ।” 22जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरू छक्क परे ।
त्यसपछि तिनीहरू उहाँलाई छोडेर त्यहाँबाट गए ।23त्यही दिनमा केही सदुकीहरू उहाँकहाँ आए, जसले पुनरुत्थान हुँदैन भन्दथे । तिनीहरूले उहाँलाई सोधे,
24“गुरुज्यू, मोशाले भनेका थिए, ‘यदि कुनै पुरुष सन्तान नजन्माईकन मर्‍यो भने, त्यसको भाइले त्यसकी पत्नीलाई विवाह गर्नुपर्छ र आफ्ना दाजुको निम्ति
सन्तान जन्माउनुपर्छ ।'25अब हाम्रो बीचमा सात जना दाजुभाइ थिए । पहिलोले विवाह गरेपछि मर्‍यो । कुनै पनि सन्तान नभएकोले त्यसले आफ्नी पत्नी आफ्नो
भाइलाई छोडेर गयो । 26त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस्तै गर्‍यो, त्यसपछि तेस्रोले, र सातौं भाइसम्म यस्तै हुँदै गयो । 27तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो स्त्री पनि मरी ।
28अब पुनरुत्थानमा ती सात दाजुभाइमध्ये त्यो स्त्री कुन चाहिंको पत्नी हुनेछ? किनकि तिनीहरू सबैले त्यससँग विवाह गरिसकेका थिए ।"29तर येशूले
तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू भुलमा परेका छौ, किनभने तिमीहरू धर्मशास्त्र वा परमेश्वरको शक्तिलाई जान्दैनौ । 30किनकि
पुनरुत्थानमा तिनीहरू न त विवाह गर्छन्, न त तिनीहरूलाई विवाहको निम्ति दिइन्छ । बरु तिनीहरू स्वर्गमा हुने दूतहरूजस्तै हुन्छन् ।31तर मृतकहरूको
पुनरुत्थानको बारेमा परमेश्वरद्वारा यसरी तिमीहरूलाई भनिएको के तिमीहरूले पढेका छैनौ? 32‘म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका
परमेश्वर हुँ ।’ परमेश्वर मृतकहरूको परमेश्वर हुनुहुन्न, तर उहाँ जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।” 33जब भीडले यो सुन्यो, तिनीहरू उहाँको शिक्षामा छक्क परे
।34तर येशूले सदुकीहरूलाई चूप पार्नुभएको जब फरिसीहरूले सुने, तिनीहरू एकसाथ भेला भए । 35तिनीहरूमध्येका एक जना व्यवस्थाका गुरुले उहाँको परीक्षा
गर्दै एउटा प्रश्न सोधे, 36“गुरुज्यू, व्यवस्थामा सबैभन्दा महान् आज्ञाचाहिं कुन हो?”37येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तैंले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा
हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा समझले प्रेम गर्नू । 38योचाहिं महान् र पहिलो आज्ञा हो ।39अनि दोस्रो आज्ञा पनि यस्तै छ– ‘तैंले आफ्नो छिमेकीलाई
आफैंलाई झैं प्रेम गर्नू ।’ 40सारा व्यवस्था र अगमवक्ताहरूका शिक्षामा यी दुईवटा आज्ञामाथि आधारित छन् ।”41फरिसीहरू एकै ठाउँमा जम्मा भएको बेलामा
येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्नुभयो । 42उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू ख्रीष्टको बारेमा के विचार गर्छौ? ख्रीष्ट कसका पुत्र हुन्?” तिनीहरूले उहाँलाई भने,
“दाऊदका पुत्र ।”43येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसो भए, दाऊद पवित्र आत्माले भरिंदा तिनले किन उहाँलाई यसरी प्रभु भनी पुकारे? 44‘परमप्रभुले मेरा
प्रभुलाई भन्नुभयो, जबसम्म मैले तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो पाउदान बनाउँदिनँ, तबसम्म तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस' ।"45यदि दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भन्छन्
भने, तिनी कसरी दाऊदका पुत्र हुन सक्छन् त ?” 46तिनीहरू कसैले पनि जवाफमा एउटा शब्द पनि बोल्न सकेन, र त्यस दिनपछि उहाँलाई कसैले पनि अरू
प्रश्नहरू सोध्ने साहस गरेन ।

Chapter 23

1त्यसपछि येशू भीडहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग बोल्नुभयो । 2उहाँले भन्नुभयो, “शास्त्रीहरू र फरिसीहरू मोशाको आसनमा बस्छन् ।” 3यसकारण तिनीहरूले
तिमीहरूलाई जे गर भनी आज्ञा गर्छन्, ती कुरा गर र तिनीहरूलाई पालन गर । तर तिनीहरूका कामहरूको अनुसरण नगर, किनकि तिनीहरू कुराहरूचाहिं
गर्छन्, तर आफैंले ती गर्दैनन् ।4हो, तिनीहरूले बोक्न कठिन हुने गह्रौं भारीहरू बाँधिदिन्छन्, अनि तिनीहरूले ती मानिसहरूका काँधहरूमा राखिदिन्छन् । तर
तिनीहरू आफैंले भने ती बोक्नलाई एउटा औंला पनि चलाउँदैनन् । 5तिनीहरूले सबै काम मानिसहरूले देखून् भनेर गर्छन् । किनकि तिनीहरूले आफ्ना
निधारमा र नाडीमा राखिने व्यवस्था-पत्रीहरू ठुलो बनाउँछन्, र तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रका झुम्काहरू लामो पार्छन् ।6तिनीहरूले भोजमा मुख्य स्थानहरू र
सभाघरहरूमा प्रमुख आसनहरू मन पराउँछन्, 7अनि बजारहरूमा विशेष अभिवादन गरिएको र मानिसहरूद्वारा ‘रब्बी’ भनी सम्बोधन गरिएको चाहन्छन् ।8तर
तिमीहरूलाई ‘रब्बी’ भनी सम्बोधन गरिनुहुँदैन, किनकि तिमीहरूका एउटै मात्र गुरु हुनुहुन्छ, र तिमीहरू सबै दाजुभाइहरू हौ । 9अनि पृथ्वीमा कुनै पनि
मानिसलाई पिता भनी नपुकार, किनकि तिमीहरूका एक मात्र पिता हुनुहुन्छ, र उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ । 10न त ‘मालिक’ भनी कसैले तिमीहरूलाई बोलाऊन्,
किनकि ख्रीष्ट तिमीहरूका एक मात्र मालिक हुनुहुन्छ ।11तर जो तिमीहरूका माझमा सबैभन्दा महान् छ, त्यो तिमीहरूका सेवक हुनेछ । 12जसले आफूलाई उच्च
पार्छ, त्यसलाई होच्याइनेछ । अनि जसले आफूलाई होच्याउँछ, त्यसलाई उच्च पारिनेछ ।13तर धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू!
तिमीहरू मानिसहरूका सामुन्ने स्वर्गको राज्यलाई बन्द गर्छौ । किनकि तिमीहरू यसमा आफैं प्रवेश गर्दनौ, अनि न त प्रवेश गर्न लागेकाहरूलाई त्यसो गर्न
दिन्छौ । 14[1] 15धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू! किनकि एक जनालाई आफ्नो मतमा ल्याउनलाई तिमीहरू समुद्र र जमिन
चहार्छौ । जब त्यो तिमीहरूको मतमा आउँछ, त्यसलाई आफूभन्दा दोब्बर नरकको पुत्र बनाउँछौ ।16धिक्कार तिमीहरूलाई, ए अन्धा अगुवाहरू हो, तिमीहरू
जसले भन्छौ, ‘कसैले मन्दिरको शपथ खान्छ भने, केही पनि हुँदैन । तर जसले मन्दिरको सुनको शपथ खान्छ, त्यो आफ्नो शपथद्वारा बाँधिन्छ ।’ 17ए अन्धा
मूर्खहरू हो! कुनचाहिं ठुलो हो– सुन कि त्यस सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर?18अनि, ‘कसैले वेदीको शपथ खान्छ भने, केही पनि हुँदैन । तर कसैले त्यसमाथि
राखिएको भेटीको शपथ खान्छ भने, त्यो आफ्नो शपथद्वारा बाँधिन्छ ।’ 19ए अन्धा मानिसहरू हो, कुनचाहिं ठुलो हो– भेटी कि त्यस भेटीलाई पवित्र गर्ने वेदी?
20अनि जसले वेदीको शपथ खान्छ, त्यसले त्यस वेदी र त्यसमाथि भएका सबै थोकको शपथ खान्छ । 21अनि जसले मन्दिरको शपथ खान्छ, त्यसले त्यस मन्दिर
र त्यसमा बास गर्नुहुनेको शपथ खान्छ । 22अनि जसले स्वर्गको शपथ खान्छ, त्यसले परमेश्‍वरको सिंहासन र त्यसमा बास गर्नुहुनेको शपथ खान्छ ।23धिक्कार
तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू पुदीना, सूँप र जीराका दशांश दिन्छौ, तर व्यवस्थाका गहन कुराहरू अर्थात् न्याय,
कृपा र विश्‍वासलाई बेवास्ता गरेका छौ । तर तिमीहरूले यी कुराहरू गर्नुपर्नेथियो र यी अरू कामहरूलाई अवहेलना नगर्नुपर्नेथियो । 24ए अन्धा अगुवाहरू हो,
तिमीहरू जो भुसुनालाई चाल्छौ, तर ऊँटलाई चाहिं निल्छौ!25धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू! तिमीहरू कचौराहरू र
थालहरूको बाहिरपट्टि धुन्छौ, तर भित्रपट्टि तिनीहरू लोभ र अन्यायपूर्ण मागले भरिएका छन् । 26ए अन्धा फरिसी हो, पहिले कचौरा र थालको भित्रपट्टि सफा गर
ताकि त्यसको बाहिरपट्टि पनि सफा होस् ।27धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू चुनले पोतेका चिहानहरूजस्ता
छौ, जुन बाहिरपट्टि सुन्दर देखा पर्छन्, तर भित्रपट्टि चाहिं मरेका मानिसहरूका हाडहरू र सबै अशुद्धताले भरिएका छन् । 28यसैगरी तिमीहरू पनि बाहिर
मानिसहरूका सामुन्ने धर्मी देखा पर्छौ, तर भित्रपट्टि तिमीहरू कपट र दुष्टताले भरिएका छौ ।29धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो,
पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू अगमवक्ताहरूका चिहानहरू बनाउँछौ र धर्मीहरूका चिहानहरूलाई सिङ्गार्छौ । 30तिमीहरू भन्छौ, ‘यदि हामीहरू हाम्रा
पुर्खाहरूको समयमा जिएका भए, अगमवक्ताहरूको रगत बगाउने काममा तिनीहरूसँग सहभागी हुने थिएनौं ।’ 31त्यसकारण तिमीहरू तिनीहरूका सन्तान हौ
भनी आफैं गवाही दिन्छौ जसले अगमवक्ताहरूको हत्या गरे ।32तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको कामलाई पनि पूरा गर्छौ । 33ए सर्पहरू हो, विषालु सर्पका
सन्तानहरू, तिमीहरू नरकको दण्डबाट कसरी उम्कनेछौ?34त्यसकारण हेर, म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ताहरू, बुद्धिमान् मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु ।
तिनीहरूमध्ये कति जनालाई तिमीहरूले मार्नेछौ र क्रुसमा टाँग्नेछौ । अनि तिनीहरूमध्ये केहीलाई तिमीहरूले आफ्ना सभाघरहरूमा कोर्रा लगाउनेछौ र सहर
हुँदो धपाउनेछौ । 35जसको परिणाम स्वरूप पृथ्वीमा बगाइएका सबै धर्मी जनको रगत तिमीहरूमाथि आइपर्नेछ– धर्मी हाबिलको रगतदेखि लिएर बेरेक्याहका
छोरा जकरियाको रगतसम्म, जसलाई तिमीहरूले पवित्र-स्थान र वेदीको माझमा हत्या गर्‍यौ । 36साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा यसै पुस्तामाथि
आइपर्नेछन् ।37ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्छस् र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्छस्! जसरी एउटा कुखुरीले आफ्ना
चल्लाहरूलाई त्यसको पखेटामुनि बटुल्छ, त्यसरी नै कति पटक मैले तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरें, तर तैंले इच्छा गरिनस् । 38हेर, तिमीहरूका घर
तिमीहरूका सामु उजाड पारिएका छन् । 39किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘परमप्रभुको नाउँमा आउने धन्यका हुन्’ भनी तिमीहरूले नभनेसम्म, अबदेखि
तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ ।”

---

[1]प्राचीन उत्कृष्ट प्रतिलिपिहरूमा १४ पद छैन (केही प्रतिलिपिहरूले निम्न पद १२ पदपछि लेख्छन्) धिक्कार तिमीहरूलाई, शास्त्रीहरू र फरिसीहरू हो, पाखण्डीहरू! किनकि तिमीहरू विधवाहरूका घरहरू निल्छौ, र लामो-लामो प्रार्थना गर्ने बहाना गर्छौ । यसकारण तिमीहरूले अझ बढी दण्ड पाउनेछौ ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 24

1येशू मन्दिरबाट बाहिर जानुभयो र उहाँ आफ्नो बाटोमा जाँदै हुनुहुन्थ्यो । उहाँलाई मन्दिरका भवनहरू देखाउन उहाँका चेलाहरू उहाँकहाँ आए । 2तर उहाँले
तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “के तिमीहरूले यी सबै कुरा देख्दैनौ? साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा छोडिनेछैन, सबै
भत्काइनेछन् ।”3जब उहाँ जैतून डाँडामा बस्नुभयो, चेलाहरू उहाँकहाँ सुटुक्कै आए र भने, “हामीलाई भन्नुहोस्, यी कुराहरू कहिले हुनेछन्? तपाईंको आगमन
र संसारको अन्तको चिन्ह के हुनेछ?” 4येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “होसियार रहो, कसैले तिमीहरूलाई नभड्काओस् ।” 5किनकि धेरै
जना मेरो नाउँमा ‘म नै ख्रीष्ट हुँ!’ भन्दै आउनेछन् र धेरैलाई भड्काउनेछन् ।6तिमीहरूले लडाइँ र लडाइँका हल्ला सुन्नेछौ । तर तिमीहरू विचलित नहोओ,
किनकि यी कुराहरू हुनैपर्छ; तर अन्त त्यति नै बेला हुँदैन । 7किनकि जातिको विरुद्धमा जाति खडा हुनेछ, र राज्यको विरुद्धमा राज्य खडा हुनेछ । विभिन्न
ठाउँमा अनिकाल हुनेछ र भूकम्पहरू जानेछन् । 8तर यी सबै कुरा प्रसव-वेदनाको सुरुवात मात्र हो ।9तब तिनीहरूले तिमीहरूलाई सङ्कष्टको लागि सुम्पनेछन् र
तिमीहरूलाई मार्नेछन् । मेरो नामको खातिर सबै जातिद्वारा तिमीहरूलाई घृणा गरिनेछ । 10तब धेरै जनाले ठेस खानेछन्, र एक अर्कालाई धोका दिनेछन्, एक
अर्कालाई घृणा गर्नेछन् । 11धेरै झूटा अगमवक्ता खडा हुनेछन् र धेरै जनालाई बहकाउनेछन् ।12किनभने दुष्टताको वृद्धि हुनेछ, धेरै जनाको प्रेम सेलाउनेछ । 13तर
जो अन्तसम्म स्थिर रहन्छ, त्यसले उद्धार पाउनेछ । 14राज्यको यो सुसमाचार सारा संसारमा सबै जातिलाई साक्षीको रूपमा प्रचार गरिनेछ । तब अन्त आउनेछ ।
15त्यसकारण जब तिमीहरूले दानिएल अगमवक्ताले भनेका जस्तै त्यस विनाशकारी घृणित व्यक्तिलाई पवित्र स्थानमा उभिएको देख्छौ (पाठकले आफैं बुझोस्),
16जो यहूदियामा छन्, तिनीहरू पहाडहरूतिर भागून्, 17जो घरको छानामाथि छ, त्यो घरबाट कुनै सामान लिन तल नझरोस् । 18र जो खेतमा छ, त्यो आफ्नो
खास्टो लिन नफर्कोस् ।19तर हाय, ती दिनमा तिनीहरूलाई, जो गर्भवती छन् र जसले शिशुहरूलाई दूध चुसाउँछन्! 20हिउँदमा वा विश्रामको दिनमा तिमीहरू
भाग्न नपरोस् भनी प्रार्थना गर । 21किनकि त्यस बेला महासङ्कष्ट हुनेछ, जुन संसारको सुरुदेखि अहिलेसम्म कहिल्यै भएको छैन, न त कहिल्यै फेरि हुनेछ ।
22ती दिनहरू नघटाइएसम्म कुनै शरीर पनि बच्नेछैन । तर चुनिएकाहरूका निम्ति ती दिनहरू घटाइनेछन् ।23तब यदि कसैले तिमीहरूलाई ‘हेर, ख्रीष्ट यहाँ छन्!’
वा, ‘ख्रीष्ट त्यहाँ छन्!’ भन्छ भने त्यसलाई विश्वास नगर । 24किनकि झूटा ख्रीष्टहरू र झूटा अगमवक्ताहरू आउनेछन् र हुन सके, चुनिएकाहरूलाई समेत
बहकाउनलाई ठुला-ठुला चिन्हहरू र चमत्कारहरू देखाउनेछन् । 25हेर, यी मैले अगाडि नै तिमीहरूलाई बताएको छु ।26त्यसकारण यदि तिनीहरूले तिमीहरूलाई
‘हेर, उनी उजाड-स्थानमा छन्’ भनेर भन्छन् भने, उजाड-स्थानतिर नजाओ । वा ‘हेर, उनी भित्री कोठाहरूमा छन्’ भनेर भन्छन् भने, त्यसलाई विश्वास नगर ।
27किनकि जसरी बिजुली पूर्वबाट चम्कँदा पश्चिमसम्मै त्यसको उज्यालो पुग्छ, मानिसका पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ । 28जहाँ सिनो छ, त्यहाँ गिद्धहरू भेला
हुनेछन् ।29तर ती दिनमा सङ्कष्ट आए लगत्तै सूर्य अँध्यारो हुनेछ, चन्द्रमाले आफ्नो ज्योति दिनेछैन, ताराहरू आकाशबाट खस्नेछन्, र स्वर्गका शक्तिहरू
डगमगाउनेछन् ।30तब मानिसका पुत्रको चिन्ह आकाशमा देखा पर्नेछ, अनि पृथ्वीका सबै जातिले विलाप गर्नेछन् । तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई आकाशको
बादलमा शक्ति र ठुलो महिमासाथ आउँदै गरेको देख्नेछन् । 31उनले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई तुरहीको ठुलो आवाजका साथ पठाउनेछन्, अनि तिनीहरूले उनका
चुनिएकाहरूलाई आकाशको एउटा छेउदेखि अर्को छेउसम्म चारै दिशाबाट भेला गर्नेछन् ।32अब अन्जीरको रूखबाट पाठ सिक । जब त्यसका हाँगाहरू कलिला
हुन्छन् र पातहरू पलाउँछन्, तब ग्रीष्म ऋतु आउँदै छ भनेर तिमीहरूले थाहा पाउँछौ । 33त्यसरी नै जब तिमीहरूले पनि यी सबै कुरा देख्छौ, उनी नजिकै अर्थात्
ढोकाहरूमै छन् भनी तिमीहरूले जान्नुपर्छ ।34साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबै कुरा नभएसम्म यो पुस्ता बितेर जानेछैन । 35स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जानेछ, तर
मेरा वचन बितेर जानेछैनन् ।36तर त्यस दिन र घडीको विषयमा कसैलाई पनि थाहा छैन, न त स्वर्गका स्वर्गदूतहरूलाई, न पुत्रलाई, तर पितालाई मात्र थाहा छ ।
37मानिसका पुत्रको आगमन पनि नोआका दिनमा जस्तै हुनेछ । 38किनकि ती दिनहरूमा जलप्रलय आउनुभन्दा अगि नोआ जहाजभित्र नपसुन्जेल तिनीहरू खाँदै
र पिउँदै, विवाह गर्दै र विवाह गराउँदै थिए, 39अनि प्रलय आएर तिनीहरू सबैलाई नलगुन्जेलसम्म तिनीहरूलाई केही पनि थाहा थिएन । मानिसका पुत्रको
आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ ।40तब खेतमा दुई जना हुनेछन्– एक जना लगिनेछ, र अर्को छोडिनेछ । 41दुई जना स्त्री जाँतो पिंधिरहेका हुनेछन्– एउटी लगिनेछ र
अर्की छोडिनेछ । 42त्यसकारण तिमीहरू जागा रहो, किनकि तिमीहरूका प्रभु कुन दिन आउनुहुनेछ भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा छैन ।43तर यो जान, कि
रातको कुन समयमा चोर आउँदैछ भन्ने कुरा घरको मालिकलाई थाहा भएको भए, त्यो जागा बस्ने थियो र चोरलाई त्यसको घर फोर्न दिनेथिएन । 44त्यसकारण
तिमीहरू पनि तयार हुनुपर्छ, किनकि मानिसका पुत्र तिमीहरूले नचिताएको बेलामा आउनेछन् ।45त्यसैले विश्वासयोग्य र बुद्धिमान् नोकर को हो जसलाई
त्यसको मालिकले आफ्नो घरका मानिसहरूलाई तिनीहरूका खाना ठिक समयमा तिनीहरूलाई दिनलाई नियुक्त गरेको छ? 46त्यो नोकर धन्य हो, जसलाई
त्यसको मालिक आउँदा त्यसै गरिरहेको भेट्टाउनेछ । 47साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि मालिकले त्यससित भएका सबै कुराको जिम्मा त्यसलाई दिनेछ ।48तर
यदि दुष्ट नोकरले त्यसको मनमा, ‘मेरो मालिकले ढिला गरेका छन्’ भनी भन्छ, 49अनि त्यसले आफ्ना सहकर्मी नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ, र मतवालाहरूसँग
खान्छ र पिउँछ भने, 50त्यस नोकरले नचिताएको दिन र त्यसलाई थाहा नभएको घडीमा त्यस नोकरका मालिक आउनेछन् । 51त्यसका मालिकले त्यसलाई टुक्रा-
टुक्रा पारी काट्नेछन् र त्यसलाई ती पाखण्डीहरूको ठाउँमा फाल्नेछन्, जहाँ रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 25

1तब स्वर्गको राज्य ती दस कन्याजस्तै हुनेछ जसले आ-आफ्ना बत्तीहरू लिएर दुलहालाई भेट्‌न गए । 2तिनीहरूमध्ये पाँच जना निर्बुद्धि र पाँच जना बुद्धिमती
थिए । 3किनकि जब ती निर्बुद्धि कन्याहरूले आफ्ना बत्तीहरू लिए, तिनीहरूले आफूसँग कत्ति पनि तेल लगेनन् । 4तर बुद्धिमती कन्याहरूले बत्तीहरूसँगै आ-
आफ्ना भाँडाहरूमा तेल पनि लगे ।5दुलहा आउन ढिला गर्दा तिनीहरू सबै निन्द्रामा परे र सुते । 6तर मध्यरातमा एउटा आवाज आयो, 'हेर दुलहा! बाहिर जाऊ
अनि उनलाई भेट ।'7त्यसपछि ती सबै कन्या उठे र आ-आफ्ना बत्तीहरूलाई ठिक्क पारे । 8निर्बुद्धि कन्याहरूले बुद्धिमतीहरूलाई भने, 'हामीलाई तिमीहरूका
केही तेल देओ किनभने हाम्रा बत्तीहरू निभ्न लागेका छन् ।' 9तर बुद्धिमती कन्याहरूले जवाफ दिए र भने, 'तिमीहरू र हामी दुवैलाई प्रशस्त पुग्ने तेल
नभएकोले, तेल बेच्नेहरूकहाँ जाओ र आफ्नो लागि तेल किन ।'10जब तिनीहरू तेल किन्न बाहिर गए, दुलहा आइपुगे अनि जति जना तयार थिए तिनीहरू
विवाहको भोजमा उनीसँगै गए, अनि ढोका बन्द गरियो । 11केही समयपछि अरू कन्याहरू पनि आएर भने, 'प्रभु, प्रभु, हाम्रो लागि खोलिदिनुहोस् ।' 12तर उनले
जवाफ दिएर भने, 'साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, म तिमीहरूलाई चिन्दिनँ ।' 13त्यसकारण जागा रहो किनकि त्यो दिन वा घडी तिमीहरूलाई थाहा छैन ।
14किनकि यो परदेश जानै लागेको मानिसजस्तै हो । तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई आफ्नो सम्पत्तिको जिम्मा दिए । 15तिनले तिनीहरूमध्ये
एकजनालाई पाँच सिक्का, अर्कोलाई दुई सिक्का र फेरि अर्कोलाई एक सिक्का दिए । प्रत्येकले आफ्ना क्षमताअनुसार रकम पाए र ती मानिस आफ्नो यात्रामा
हिंडे । 16पाँच सिक्का पाउने तुरुन्तै गयो र त्यसले त्यसलाई लगानी गर्‍यो, र त्यसबाट अर्को पाँच सिक्का कमायो ।17त्यसै गरी जसले दुई सिक्का पाएको थियो,
त्यसले पनि त्यसबाट अर्को दुई सिक्का कमायो । 18तर एउटा मात्र सिक्का पाएको नोकर गयो र त्यसले एउटा खाल्डो खन्यो, र आफ्नो मालिकको पैसा त्यहाँ
लुकायो ।19अब धेरै समयपछि ती नोकरहरूका मालिक फर्केर आए अनि तिनीहरूसँग हिसाब लिए । 20पाँच सिक्का पाएको नोकर आयो र त्यसले अर्को पाँच
सिक्का ल्यायो । त्यसले भन्यो, 'मालिक, तपाईंले मलाई पाँच सिक्का दिनुभएको थियो, हेर्नुहोस्, मैले अर्को पाँच सिक्का कमाएको छु ।' 21त्यसको मालिकले
त्यसलाई भने, 'स्याबास, असल र विश्वासयोग्य नोकर! तिमी थोरै कुरामा विश्वासयोग्य भएका छौ । म तिमीलाई धेरै कुरामाथि अधिकार दिनेछु । तिमी पनि
आफ्नो मालिकको खुसीमा सामेल होऊ ।'22दुईवटा सिक्का पाएको नोकर आयो र भन्यो, 'मालिक तपाईंले मलाई दुई सिक्का दिनुभएको थियो । हेर्नुहोस्, मैले
अर्को दुई सिक्का कमाएको छु ।' 23त्यसको मालिकले त्यसलाई भने, 'स्याबास, असल र विश्वासयोग्य नोकर! तिमी थोरै कुरामा विश्वासयोग्य भएका छौ । म
तिमीलाई धेरै कुरामाथि अधिकार दिनेछु । तिमी पनि आफ्ना मालिकको खुसीमा सामेल होऊ ।'24त्यसपछि एउटा सिक्का पाएको नोकर आयो र भन्यो,
'मालिक, मलाई थाहा छ कि तपाईं कडा स्वभावको मानिस हुनुहुन्छ । तपाईंले आफूले नरोपेको ठाउँबाट कटनी गर्नुहुन्छ र नछरेको ठाउँबाट फसल निकाल्नुहुन्छ
। 25मलाई डर लाग्यो, त्यसैले म गएँ र तपाईंको सिक्कालाई जमिनमुनि लुकाइराखें । 'हेर्नुहोस्, जे तपाईंको हो यसलाई लिनुहोस् ।'26तर त्यसको मालिकले
जवाफ दिए र त्यसलाई भने, 'ए दुष्ट र अल्छी नोकर, मैले नरोपेको ठाउँबाट कटनी गर्छु र नछरेको ठाउँबाट फसल निकाल्छु भनेर तँलाई थाहा थियो ।
27त्यसकारण तैंले मेरो पैसा साहुकहाँ दिनुपर्ने थियो, र म आउँदा मैले आफ्नो पैसा ब्याजसहित पाउने थिएँ ।28त्यसकारण त्योसँग भएको एक सिक्का लेओ र
जुन नोकरसँग दस सिक्का छ त्यसलाई देओ । 29किनकि जससँग छ त्यसलाई अझ धेरै दिइनेछ अर्थात् अझ प्रशस्त गरी दिइनेछ । तर जससँग छैन, त्यससँग
भएको पनि त्यसबाट खोसिनेछ । 30त्यो बेकम्मा नोकरलाई बाहिरी अन्धकारमा फालिदेओ, जहाँ रुवाबासी र दाह्रा किटाइ हुनेछ ।'31जब मानिसका पुत्र आफ्नो
महिमामा आउनेछन् र उनको साथमा सारा स्वर्गदूतहरू आउनेछन्, तब उनी आफ्नो महिमित सिंहासनमा विराजमान हुनेछन् । 32उनको सामुन्ने सारा जाति भेला
गराइनेछन्, र जसरी गोठालाले आफ्ना भेडाहरूलाई बाख्राहरूबाट छुट्ट्याउँछ, त्यसरी नै उनले एउटा मानिसलाई अर्कोबाट छुट्ट्याउनेछन् । 33उनले
भेडाहरूलाई आफ्नो दायाँ हातपट्टि र बाख्राहरूलाई आफ्नो बायाँपट्टि राख्नेछन् ।34त्यसपछि राजाले आफ्नो दाहिनेपट्टि भएकाहरूलाई भन्नेछन्, 'आओ,
तिमीहरू, जो मेरा पिताद्वारा आशिषित् भएका छौ, संसारको सृष्टिदेखि नै तिमीहरूका लागि तयार पारिएको राज्यलाई अधिकार गर । 35किनकि म भोकाएको
थिएँ अनि तिमीहरूले मलाई खान दियौ; म तिर्खाएको थिएँ र तिमीहरूले मलाई पिउन दियौ; म परदेशी थिएँ र तिमीहरूले मलाई भित्र आउन दियौ; 36म नाङ्गो
थिएँ र तिमीहरूले मलाई लुगा पहिराइदियौ; म बिरामी थिएँ र तिमीहरूले मेरो वास्ता गर्‍यौ; म झ्यालखानामा थिएँ र तिमीहरू मकहाँ आयौ ।'37त्यसपछि धर्मी
जनहरूले जवाफ दिई भन्नेछन्, 'प्रभु हामीले कहिले तपाईंलाई भोकाउनुभएको देख्यौं र तपाईंलाई खुवायौं? वा तिर्खाउनुभएको देख्यौं र तपाईंलाई पिउन
दियौं? 38र हामीले कहिले तपाईंलाई परदेशी भएको देख्यौं र तपाईंलाई भित्र ल्यायौं? अथवा नाङ्गो देख्यौं र पहिराइदियौं? 39र हामीले तपाईंलाई बिरामी वा
झ्यालखानामा कहिले देख्यौं र हामी तपाईंकहाँ आयौं?' 40तब राजाले जवाफ दिनेछन् र तिनीहरूलाई भन्नेछन्, 'साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले यहाँ
मेरा भाइहरूमध्ये सबैभन्दा सानोलाई जे-जति गर्‍यौ, त्यो मेरो निम्ति नै गर्‍यौ ।'41त्यसपछि उनले आफ्नो बायाँ हातपट्टि भएकाहरूलाई पनि भन्नेछन्, 'हे
श्रापितहरू, मबाट दूर भएर अनन्त आगोमा जाओ, जुन शैतान र त्यसका दूतहरूका लागि तयार गरिएको हो, 42किनभने म भोकाएको थिएँ तर तिमीहरूले
मलाई खान दिएनौ, म तिर्खाएको थिएँ तर तिमीहरूले मलाई पिउन दिएनौ, 43म परदेशी थिएँ तर तिमीहरूले मलाई भित्र लगेनौ, नाङ्गो थिएँ तर तिमीहरूले मलाई
पहिराएनौ; बिरामी थिएँ र झ्यालखानामा थिएँ तर तिमीहरूले मेरो वास्ता गरेनौ ।'44त्यसपछि तिनीहरूले पनि जवाफ दिनेछन् र भन्नेछन्, 'प्रभु, हामीले
तपाईंलाई भोकाउनुभएको, वा तिर्खाउनुभएको, वा परदेशी, वा नाङ्गो, वा बिरामी हुनुभएको, वा झ्यालखानामा कहिले देख्यौं र हामीले तपाईंको सेवा गरेनौं?'
45अनि उनले तिनीहरूलाई जवाफ दिनेछन् र भन्नेछन्, 'साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यिनीहरूमध्ये सबैभन्दा सानोलाई तिमीहरूले जे गरेनौ, त्यो तिमीहरूले
मेरो निम्ति गरेनौ ।' 46यिनीहरू अनन्तको दण्डमा जानेछन् तर धर्मीहरूचाहिं अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन् ।"

Chapter 26

[1]येशूले यी सबै वचन भनिसक्नुभएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, [2]“तिमीहरूलाई थाहा छ, कि दुई दिनपछि निस्तार-चाड आउँदैछ, र मानिसका
पुत्र क्रुसमा टाँगिनको निम्ति सुम्पिनेछन् ।”[3]त्यसपछि कैयाफा नाउँ गरेका प्रधान पूजाहारीको दरबारमा मुख्य पूजाहारीहरू तथा मानिसहरूका धर्म-गुरुहरू
एकसाथ भेला भए । [4]तिनीहरू मिलेर येशूलाई छलसित पक्रने र उहाँलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे । [5]किनकि तिनीहरूले यसरी भनिरहेका थिए, “चाडको बेलामा भने
होइन, ताकि मानिसहरूका माझ खैलाबैला नमच्चियोस् ।”[6]अनि जब येशू बेथानियामा सिमोन भन्ने एक जना कुष्ठरोगीको घरमा हुनुहुन्थ्यो, [7]उहाँ एउटा टेबुलमा
अडेस लगाएर बसिरहनुहुँदा अति बहुमूल्य अत्तरको सिङ्गमरमरको एउटा शीशी बोकेकी एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई, र त्यसले त्यो उहाँको शिरमा खन्याइदिई । [8]तर
जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरू रिसाएर भने, “यसरी नोक्सानी गर्नुको कारण के हो? [9]यसलाई ठुलो रकममा बेच्न सकिन्थ्यो, र गरिबलाई दिन
सकिन्थ्यो ।”[10]तर येशूले यो जानेर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले यी स्त्रीलाई किन दुःख दिइरहेका छौ? किनकि यिनले मेरो निम्ति अति नै राम्रो काम
गरेकी छिन् । [11]गरिबहरू त तिमीहरूसँग सधैं हुनेछन्, तर म तिमीहरूसँग सधैं रहनेछैनँ ।[12]किनकि जब यी स्त्रीले यो अत्तर मेरो शरीरमाथि खन्याइन्, यिनले मेरो
दफनको निम्ति यो गरिन् । [13]साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यो सुसमाचार संसारको जुनसुकै ठाउँमा प्रचार गरिंदा, यी स्त्रीले जे गरेकी छिन्, यिनको सम्झनामा
यो चर्चा गरिनेछ ।”[14]त्यसपछि बाह्र जनामध्ये एक जना जसको नाउँ यहूदा इस्करियोत थियो, त्यो मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ गयो, [15]र भन्यो, “उहाँलाई
तपाईंहरूका हातमा पक्राइदिनलाई तपाईंहरूले मलाई के दिन तयार हुनुहुन्छ?” तिनीहरूले त्यसको निम्ति तीसवटा चाँदीका सिक्का छुट्ट्याइदिए । [16]त्यस
बेलादेखि उहाँलाई तिनीहरूका हातमा पक्राइदिनलाई त्यसले मौका खोजिरह्यो ।[17]अब अखमिरी रोटीको चाडको पहिलो दिनमा चेलाहरू येशूकहाँ आएर भने,
“हामीले तपाईंको निम्ति निस्तार-चाडको भोज कहाँ तयार पारेको तपाईं चाहनुहुन्छ?” [18]उहाँले भन्नुभयो, “सहरमा एक जना मानिसकहाँ जाओ र त्यसलाई
भन, ‘गुरुज्यू भन्नुहुन्छ, मेरो समय नजिकै आइपुगेको छ । म तिम्रो घरमा आफ्ना चेलाहरूसँगै निस्तार-चाड मनाउनेछु ।'" [19]येशूले जस्तो निर्देशन दिनुभएको
थियो, चेलाहरूले त्यस्तै गरे, र तिनीहरूले निस्तार-चाडको निम्ति तयारी गरे ।[20]जब साँझ पऱ्यो, उहाँ आफ्ना बाह्र चेलासँग भोज खानलाई बस्नुभयो । [21]जब
उहाँहरू खाइरहनुभएको थियो, उहाँले भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूमध्ये एक जनाले मलाई धोका दिनेछ ।” [22]तिनीहरू सबै अति
दुःखित भए, र हरेकले उहाँलाई यसरी सोध्न थाले, “प्रभु, म त निश्चय नै होइन होला?”[23]उहाँले जवाफ दिनुभयो, “जसले मसँगै यस कचौरामा हात डुबाउँछ,
त्यसले नै मलाई धोका दिनेछ । [24]मानिसका पुत्र त्यहीअनुसार नै जानेछन् जसरी उनको बारेमा लेखिएको छ । तर धिक्कार त्यस मानिसलाई जसको कारण
मानिसका पुत्रलाई धोका हुन्छ! त्यो मानिस त नजन्मिएकै भए त्यसको निम्ति असल हुने थियो ।” [25]यहूदा जसले उहाँलाई धोका दिनेवाला थियो, त्यसले भन्यो,
“रब्बी, के त्यो म हुँ?” उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमी आफैंले त्यो भनेका छौ ।”[26]उहाँहरूले खाइरहनुहुँदा येशूले रोटी लिनुभई आशिष् दिनुभयो र त्यो
भाँच्नुभयो । उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “लेओ, खाओ । यो मेरो शरीर हो ।”[27]उहाँले कचौरा लिनुभयो र धन्यवाद दिनुभयो, अनि त्यो
तिनीहरूलाई दिनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले यसलाई पिओ । [28]किनकि यो करारमा भएको मेरो रगत हो जुन धेरैका पापको क्षमादानको निम्ति
बगाइएको छ । [29]तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, म यस बोटको फलबाट अब फेरि पिउनेछैनँ, जबसम्म मेरा पिताको राज्यमा म तिमीहरूसँग नयाँ गरी पिउँदिनँ
।”[30]उहाँहरू सबैले भजन गाइसक्नुभएपछि उहाँहरू जैतून डाँडातर्फ लाग्नुभयो । [31]त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज राती मेरो कारण तिमीहरू
सबै पछि हट्नेछौ, किनकि यसरी लेखिएको छ, ‘म गोठालोलाई प्रहार गर्नेछु र बथानका सबै भेडा तितरबितर हुनेछन् ।’ [32]तर म उठाइएपछि म तिमीहरूभन्दा
अगि गालीलमा जानेछु ।”[33]तर पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईंको कारणले सबै जना पछि हटे तापनि म कहिल्यै पछि हट्नेछैनँ ।” [34]येशूले तिनलाई भन्नुभयो,
“साँच्चै म तिमीलाई भन्दछु, आज राती भाले बास्नुभन्दा अगि तिमीले मलाई तीन पल्ट इन्कार गर्नेछौ ।” [35]पत्रुसले उहाँलाई भने, “म तपाईंसँगै मर्नुपरे तापनि म
तपाईंलाई इन्कार गर्नेछैनँ ।” अरू सबै चेलाले पनि त्यसै भने ।[36]त्यसपछि येशू तिनीहरूसँगै गेतसमनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो र आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,
“म अलि पर गएर प्रार्थना गर्दा तिमीहरूचाहिं यहीं बस ।” [37]उहाँले पत्रुस र जब्दियाका दुई छोरालाई आफूसँग लिएर जानुभयो, र शोकित र व्याकुल हुन
थाल्नुभयो । [38]त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा अत्याधिक शोकले भरिएर मरेतुल्य भएको छ । यहीं बस र मसँगै जागा रहो ।”[39]उहाँ अलि
पर जानुभयो, घोप्टो पर्नुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “हे मेरा पिता, सम्भव भए, यो कचौरा मबाट हटिजाओस् । तर, मैले इच्छा गरेजस्तो होइन,
तपाईंको इच्छाजस्तो होस् ।” [40]उहाँ चेलाहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेट्टाउनुभयो, र उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू मसँग एक
घण्टाको लागि पनि जागा रहन सकेनौ? [41]जागा रहो र परीक्षामा नपर्नको निम्ति प्रार्थना गर । आत्मा त तयार छ, तर शरीर भने कमजोर छ ।”[42]उहाँ दोस्रो पटक
पनि पर जानुभयो र प्रार्थना गर्नुभयो, र भन्नुभयो, “हे मेरा पिता, यदि मैले नपिइकन यो हुँदैन भने, तपाईंकै इच्छा पूरा होस् ।” [43]उहाँ फेरि आउनुभयो र
तिनीहरूलाई सुतिरहेको भेट्टाउनुभयो, किनकि तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए । [44]त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई फेरि छोड्नुभयो र पर जानुभयो । उहाँले
उही वचन दोहोऱ्याउँदै तेस्रो पल्ट प्रार्थना गर्नुभयो ।[45]त्यसपछि येशू चेलाहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अझै पनि सुतिरहेका छौ र
आराम गरिरहेका छौ? हेर, त्यो घडी आइसकेको छ, र मानिसका पुत्रलाई पापीहरूको हातमा पक्राइँदैछ । [46]उठ, अब हामी जाऔं । हेर, मलाई पक्राइदिने
नजिकै छ ।”[47]जब उहाँ बोलिरहनुभएको थियो, बाह्रमध्ये एक जना अर्थात् यहूदा आए । मुख्य पूजाहारीहरू र मानिसहरूका धर्म-गुरुहरूको एउटा ठुलो भीड
त्यससँगै आयो । तिनीहरू तरवारहरू र लाठीहरू बोकेर आए । [48]अब जुन मानिसले येशूलाई पक्राइदिन लागेको थियो, त्यसले तिनीहरूलाई यसो भनी सङ्केत
दिएको थियो, “जसलाई म चुम्बन गर्छु, उनी नै हुन् । उनलाई नै पक्रनू ।”[49]तुरुन्तै त्यो येशूकहाँ आयो र भन्यो, “रब्बी, अभिवादन!” अनि त्यसले उहाँलाई चुम्बन
गऱ्यो । [50]येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “मित्र, तिमीले जे गर्न आएका छौ त्यो गरिहाल ।” त्यसपछि तिनीहरू आए, र येशूमाथि हात हाले, र उहाँलाई पक्रे ।[51]हेर,
येशूसँग भएकाहरूमध्ये एक जनाले आफ्नो हात उठायो, आफ्नो तरवार थुत्यो, र प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरमाथि प्रहार गऱ्यो, अनि त्यसको कान
काटिदियो । [52]त्यसपछि येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “आफ्नो तरवारलाई त्यसको स्थानमा राख, किनकि ज-जसले तरवार उठाउँछन् तिनीहरू तरवारद्वारा नै नष्ट
पारिनेछन् । [53]तिमी के विचार गर्छौ, के मैले मेरा पितालाई पुकार्न सक्दिनँ र, के उहाँले मेरो निम्ति बाह्र पल्टनभन्दा बढी स्वर्गदूतहरू पठाइदिनुहुन्न र? [54]तर यस्तो
हुनुपर्छ भनी धर्मशास्त्रले भनेको कसरी पूरा हुने थियो त?”[55]त्यति बेला येशूले भीडलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू तरवार र लाठाहरू लिएर चोरलाई झैं मलाई
पक्रन आएका छौ? म दिनहुँ मन्दिरमा सिकाउँदै बसें, अनि तिमीहरूले मलाई पक्रेनौ । [56]तर यी सबै कुरा भए, ताकि अगमवक्ताहरूले लेखेका कुरा पूरा हुन
सकून् ।” त्यसपछि सबै चेलाले उहाँलाई छोडे र भागे ।[57]जसले येशूलाई पक्रेका थिए तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान पूजाहारी कैयाफाकहाँ लगे, जहाँ शास्त्रीहरू र

धर्म-गुरुहरू एकसाथ भेला भएका थिए । [58]तर पत्रुसले प्रधान पूजाहारीको आँगनसम्म उहाँलाई टाढैबाट पछ्याइरहे । तिनी भित्र गए र परिणाम कस्तो हुने होला भनेर हेर्न पहरेदारहरूसँगै बसे ।[59]अब मुख्य पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण परिषद्‌ले येशूलाई मृत्युदण्ड दिन उहाँको विरुद्धमा झूटो गवाही खोजिरहेका थिए । [60]थुप्रै झूटा गवाह अगि आए तापनि तिनीहरूले कुनै प्रमाण भेट्टाएनन् । तर पछि दुई जना अगि आए, [61]र भने, “यो मानिसले, ‘मैले परमेश्‍वरको मन्दिरलाई भत्काएर यसलाई तीन दिनमा पुनर्निर्माण गर्न सक्छु’ भन्यो ।”[62]प्रधान पूजाहारी उभिए र उहाँलाई भने, “के तँसँग कुनै उत्तर छैन? यी मानिसहरूले तेरो विरुद्धमा दिइरहेको गवाही के हो?” [63]तर येशू चूप रहनुभयो । प्रधान पूजाहारीले उहाँलाई भने, “जीवित परमेश्‍वरको नाउँमा म तँलाई आज्ञा गर्छु, हामीलाई बता कि के तँ ख्रीष्‍ट अर्थात् परमेश्‍वरका पुत्र होस्?” [64]येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “त्यो तपाईं आफैंले नै भन्‍नुभएको छ । तर म तपाईंहरूलाई भन्दछु, कि अबदेखि उसो तपाईंहरूले मानिसका पुत्रलाई सर्वशक्तिमान्‌को दाहिने हाततिर बसिरहेका र स्वर्गका बादलहरूमाथि आउँदै गरेका देख्‍नुहुनेछ ।”[65]त्यसपछि प्रधान पूजाहारीले आफ्ना लुगा च्याते र भने, “यसले ईश्‍वर-निन्दा गरेको छ । अब हामीलाई अरू थप गवाहहरूको आवश्यकता किन पर्‍यो? हेर्नुहोस्, अब तपाईंहरूले ईश्‍वर-निन्दा सुन्‍नुभएको छ । [66]तपाईंहरू के विचार गर्नुहुन्छ?” तिनीहरूले जवाफ दिएर भने, “यो मारिनको लागि योग्य छ ।”[67]त्यसपछि तिनीहरूले उहाँको मुखमा थुके र उहाँलाई पिटे, र तिनीहरूका हातले उहाँलाई हिर्काए, [68]र भने, “हे ख्रीष्‍ट, अब हामीलाई अगमवाणी गरी भन्, तँलाई हिर्काउने को हो?”[69]अब पत्रुसचाहिं बाहिर आँगनमा बसिरहेका थिए र एउटी नोकर्नी तिनीकहाँ आई र भनी, “तिमी पनि यी गालीलका येशूसँग थियौ, होइन र?” [70]तर तिनले तिनीहरू सबैका अगि यसो भन्दै यस कुरालाई इन्कार गरे, “तैंले केको बारेमा कुरा गर्दै छेस्, मलाई त्यो थाहा छैन ।”[71]जब तिनी ढोकातिर बाहिर गए, अर्की नोकर्नीले तिनलाई देखी र त्यहाँ भएकाहरूलाई भनी, “यो मानिस पनि नासरतको येशूसँग थियो ।” [72]अनि तिनले पुनः शपथ खाँदै इन्कार गरे, “म यी मानिसलाई चिन्दिनँ ।”[73]त्यसको केही समयपछि त्यहाँ उभिरहेका मानिसहरू आए र पत्रुसलाई भने, “निश्‍चय नै तिमी पनि तिनीहरूमध्ये कै एक हौ, किनकि तिम्रो बोलीले नै यो सङ्केत गर्छ ।” [74]त्यसपछि तिनले सराप्‍न र शपथ खान लागे, “म यी मानिसलाई चिन्दिनँ,” अनि तुरुन्तै भाले बास्यो । [75]अनि येशूले भन्‍नुभएको वचनलाई पत्रुसले सम्झे, “भाले बास्‍नुभन्दा अगि तिमीले मलाई तीन पल्ट इन्कार गर्नेछौ ।” त्यसपछि तिनी बाहिर गए र धुरुधुरु रोए ।

Chapter 27

1अब जब बिहान भयो, सबै मुख्य पूजाहारीहरू र मानिसका धर्म-गुरुहरूले येशूलाई मार्न उहाँको विरुद्ध षड्यन्त्र रचे । 2तिनीहरूले उहाँलाई बाँधेर त्यहाँबाट लागे,
र हाकिम पिलातसकहाँ सुम्पिदिए ।3त्यसपछि जब उहाँलाई पक्राउने यहूदाले येशूलाई दण्डाज्ञा भएको देख्यो, त्यसलाई पछुतो लाग्यो र मुख्य पूजाहारीहरू र
धर्म-गुरुहरूलाई ती चाँदीका तीसवटा सिक्का फर्काइदियो, 4र भन्यो, “मैले निर्दोष मानिसलाई पक्राइदिएर दिएर पाप गरेको छु” । तर तिनीहरूले भने,
“हामीलाई त्यसको के सरोकार? तिमी आफैं जान ।” 5अनि त्यसले ती चाँदीका सिक्काहरू मन्दिरमा फ्याँकेर त्यहाँबाट बाहिर गयो र झुण्डिएर मर्‍यो ।6ती मुख्य
पूजाहारीहरूले ती चाँदीका सिक्काहरू लिए र भने, “यसलाई ढुकुटीमा राख्न न्यायसङ्गत हुँदैन, किनकि यो रगतको मोल हो ।” 7तिनीहरूले आपसमा यसबारे
छलफल गरे र त्यस पैसाले परदेशीहरूलाई दफन गर्न कुमालेको जमिन किने । 8यही कारणले त्यस जमिनलाई आजको दिनसम्म पनि “रगतको जमिन” भनिन्छ
।9यसरी यर्मिया अगमवक्ताले भनेका वचन पूरा भयो, “इस्राएलका मानिसहरूले उहाँको निम्ति तोकेका मूल्य अर्थात् चाँदीका तीसवटा सिक्का तिनीहरूले लिए,
10र परमप्रभुले मलाई निर्देशन दिनुभएअनुसार तिनीहरूले कुमालेको जमिनको निम्ति त्यो दिए ।”11अब येशू ती हाकिमको अगाडि उभिनुभयो, र हाकिमले
उहाँलाई सोधे, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हौ?” येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “तपाईंले नै त्यसो भन्नुहुन्छ?” 12तर जब मुख्य पूजाहारीहरू र धर्म-
गुरुहरूद्वारा उहाँलाई दोष लगाइयो, उहाँले केही जवाफ दिनुभएन । 13अनि पिलातसले उहाँलाई भने, “के तिम्रो विरुद्धमा लगाइएका सबै अभियोग तिमीले
सुन्दैनौ?” 14तर उहाँले एउटै पनि जवाफ दिनुभएन । त्यसकारण ती हाकिम बडो आश्‍चर्यचकित भए ।15अब चाडको दिनमा भीडद्वारा चुनिएको एक जना
कैदीलाई छोडिदिने हाकिमको प्रथा थियो । 16त्यस समयमा तिनीहरूसँग बारब्बा नाम गरेको एउटा कुख्यात कैदी थियो ।17त्यसैले जब तिनीहरू आपसमा भेला
भए, पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूका निम्ति कसलाई मुक्त गरिदिएको तिमीहरू चाहन्छौ? बारब्बा कि येशू जसलाई ख्रीष्‍ट भनिन्छ?” 18किनकि
तिनलाई थाहा थियो, कि तिनीहरूले उहाँलाई तिनीकहाँ ईर्ष्याको कारणले गर्दा सुम्पेका थिए । 19जब तिनी न्यायकर्ताको आसनमा बसिरहेका थिए, तिनकी
पत्‍नीले तिनलाई सन्देश पठाइन् र भनिन्, “ती निर्दोष मानिसलाई केही नगर्नुहोस्, किनकि तिनको कारणले गर्दा आज मैले सपनामा निकै दुःख भोगेकी छु
।”20तब मुख्य पूजाहारीहरू र धर्म-गुरुहरूले बारब्बालाई छोड्न र येशूलाई मार्नको निम्ति भीडलाई राजी गराए । 21ती हाकिमले तिनीहरूलाई सोधे, “यी दुईमध्ये
मैले तिमीहरूका निम्ति कसलाई मुक्त गरेको तिमीहरू चाहन्छौ?” तिनीहरूले भने, “बारब्बा ।” 22पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “ख्रीष्‍ट भनिने येशूलाई चाहिं म
के गरूँ?” तिनीहरू सबैले जवाफ दिए, “त्यसलाई क्रूसमा झुन्ड्याउनुहोस् ।”23र तिनले भने, “किन? तिनले के अपराध गरेका छन्?” तर तिनीहरू झन् चर्को
स्वरले यसो भनी कराए, “त्यसलाई क्रूसमा झुन्ड्याउनुहोस् ।” 24जब पिलातसले आफूले केही गर्न नसक्ने देखे, बरु खैलाबैला मच्चिन लागेको थाहा पाएर,
तिनले पानी लिई भीडको सामु आफ्ना हात धोए र भने, “यी मानिसको रगतदेखि म निर्दोष छु । तिमीहरू आफैं जान ।”25सबै मानिसले भने, “तिनको रगत
हामी र हाम्रा छोराछोरीहरूमाथि परोस् ।” 26अनि तिनले बारब्बालाई तिनीहरूका निम्ति छोडिदिए, तर तिनले येशूलाई कोर्रा लगाए र क्रूसमा झुन्ड्याउनुको
निम्ति सुम्पिदिए ।27अनि ती हाकिमका सिपाहीहरूले येशूलाई महलमा लगे र सिपाहीहरूको सारा पल्टनलाई भेला गराए । 28तिनीहरूले उहाँको वस्‍त्र खोलिदिए
र तिनलाई लाल वस्‍त्र लगाइदिए । 29तिनीहरूले काँडाहरूको एउटा मुकुट बनाए र उहाँको शिरमा लगाइदिए, र उहाँको दाहिने हातमा एउटा लौरो राखिदिए ।
तिनीहरूले उहाँको सामु घुँडा टेके र यसो भन्दै उहाँको गिल्ला गरे, “यहूदीहरूका राजालाई जय होस्!”30तिनीहरूले उहाँलाई थुके र तिनीहरूले लौरो लिए र
उहाँको शिरमा हिर्काए । 31तिनीहरूले उहाँको गिल्ला गरिसकेपछि तिनीहरूले उहाँलाई पहिराइदिएको वस्‍त्र खोलिदिए र उहाँको आफ्नै लुगा लगाइदिए, र
उहाँलाई क्रूसमा झुन्ड्याउन त्यहाँबाट लगे ।32जब तिनीहरू बाहिर आए, तिनीहरूले सिमोन नाउँ गरेको कुरेनीको एक जना मानिसलाई भेट्टाए, जसलाई
आफूहरूसँग जान तिनीहरूले कर गरे ताकि त्यसले उहाँको क्रूस बोकोस् । 33तिनीहरू गलगथा भन्‍ने ठाउँमा आइपुगे, जसको अर्थ “खोपडीको स्थान” हो ।
34तिनीहरूले उहाँलाई पित्त मिसिएको दाखमद्य पिउन दिए । तर जब उहाँले त्यो चाख्‍नुभयो, उहाँले त्यो पिउनुभएन ।35जब तिनीहरूले उहाँलाई क्रूसमा टाँगे,
तिनीहरूले चिट्ठा हाले र उहाँका वस्‍त्रहरूलाई भाग लगाए । 36अनि तिनीहरू बसे र उहाँलाई पहरा दिए । 37उहाँको शिरदेखि मास्तिर यसो भनिएको अभियोग
टाँसिदिए, “यी यहूदीहरूका राजा येशू हुन् ।”38दुई जना डाँकू उहाँसँगै क्रूसमा टाँगिएका थिए, एउटा उहाँको दायाँपट्टि र अर्को उहाँको बायाँपट्टि ।” 39जो त्यो बाटो
भएर जान्थे, तिनीहरूले यसो भन्दै टाउको हल्लाएर उहाँको गिल्ला गर्थे, 40“तँ जसले मन्दिरलाई भत्काएर तीन दिनमा बनाउन गइरहेको थिइस्, आफैंलाई बचा!
यदि तँ परमेश्‍वरका पुत्र होस् भने, क्रूसबाट ओर्लेर तल आइज!”41यसरी नै मुख्य पूजाहारीहरूले पनि शास्त्रीहरू र धर्म-गुरुहरूसँगसँगै उहाँको गिल्ला गरे र भने,
42“यसले अरूहरूलाई बचायो, तर आफैंलाई भने बचाउन सक्दैन । यो इस्राएलको राजा हो । यो अब क्रूसबाट तल आओस्, र हामी त्यसमाथि विश्‍वास गर्नेछौं ।
43यसले परमेश्‍वरमा विश्‍वास गर्छ र परमेश्‍वरले चाहनुहुन्छ भने उहाँले नै यसलाई बचाऊन्, किनकि यसले यस्तो भनेको थियो, ‘म परमेश्‍वरका पुत्र हुँ ।’” 44र
उहाँसँगै क्रूसमा टाँगिएका डाँकूहरूले पनि उस्तै तरिकाले उहाँको गिल्ला गरे ।45अब मध्यान्‍नदेखि दिउँसो तीन बजेसम्म सारा देशलाई अन्धकारले ढाक्यो । 46तीन
बजे येशू ठुलो स्वरले कराउनुभयो र भन्‍नुभयो, “इलोई, इलोई लामा सबखथनी?” जसको अर्थ हो, “मेरा परमेश्‍वर, मेरा परमेश्‍वर, तपाईंले मलाई किन
त्याग्‍नुभएको छ?” 47जब त्यहाँ उभिरहेकाहरूमध्ये केहीले यो सुनेर भने, “यसले एलियालाई बोलाउँदैछ ।”48झट्टै तिनीहरूमध्ये एक जना दौडेर गयो र एउटा
स्पन्ज लियो, त्यसलाई अमिलो दाखमद्यले भर्‍यो, त्यसलाई निगालोमा राखी उहाँलाई पिउन दियो । 49तिनीहरूमध्ये बाँकीकाहरूले चाहिं भने, “यसलाई एक्लै
छोडिदेऊ । यसलाई बचाउन एलिया आउँछन् कि आउँदैनन्, हेरौं ।” 50त्यसपछि येशू फेरि ठुलो स्वरले कराउनुभयो र आफ्नो प्राण त्याग्‍नुभयो ।51हेर, मन्दिरको
पर्दा टुप्पोदेखि फेदसम्म दुई भाग भएर च्यातियो । र पृथ्वी हल्लियो र चट्टानहरू टुक्रिए । 52चिहानहरू उघारिए, र सुतिगएका पवित्र जनहरूका शरीरहरू
बिउँताइए । 53उहाँको पुनरुत्थानपछि तिनीहरू चिहानबाट बाहिर निस्के, पवित्र सहरमा प्रवेश गरे, र धेरैका कहाँ देखा परे ।54अब जब कप्तान र येशूलाई
हेरिरहेकाहरूले भूकम्प गएको र त्यहाँ घटेका घटनाहरू देखे, तिनीहरू धेरै भयभीत भए र भने, “साँच्चै यिनी त परमेश्‍वरका पुत्र रहेछन् ।” 55गालीलबाट येशूको
हेरचाह गर्न उहाँलाई पछ्याइरहेका धेरै स्त्रीहरूले टाढाबाट त्यो हेरिरहेका थिए । 56तिनीहरूमध्ये मरियम मग्दलिनी, याकूब र योसेफकी आमा मरियम, र
जब्दियाका छोराहरूकी आमा थिए ।57जब साँझ पर्‍यो, अरिमाथियाबाट एक जना धनी मानिस आए, जसको नाम योसेफ थियो, जो आफैं पनि येशूका चेला
थिए । 58तिनी पिलातसकहाँ गए र तिनले येशूको शरीर मागे । अनि पिलातसले सो तिनलाई दिइयोस् भनेर आदेश दिए ।59योसेफले शरीर लिए, र त्यसलाई सफा
मलमलको कपडामा बेह्रे, 60र तिनले आफैंले चट्टान खोपेर बनाएका नयाँ चिहानमा राखे । अनि तिनले चिहानको मुखमा एउटा ठुलो ढुङ्गा गुडाइदिएर तिनी गए ।
61मरियम मग्दिलिनी र अर्की मरियम पनि त्यही चिहानको अर्कोपट्टि बसिरहेका थिए ।62अर्को दिन जुन तयारीको दिनको भोलिपल्ट थियो, मुख्य पूजाहारीहरू र

फरिसीहरू पिलातससँग भेला भएका थिए । [63]तिनीहरूले भने, “हजुर, हामीलाई सम्झना छ, कि त्यो ठगाहा जिउँदो हुँदा त्यसले भनेको थियो, ‘तीन दिनपछि म फेरि उठ्नेछु ।’ [64]त्यसकारण तेस्रो दिनसम्म त्यो चिहान सुरक्षित राख्नलाई हुकुम गर्नुहोस् । नत्रता त्यसका चेलाहरू आउलान् र त्यसलाई चोरेर लगेर मानिसहरूलाई, ‘उहाँ मृतकहरूबाट जीवित हुनुभएको छ' भन्लान् ।’ अनि यो अन्तिम धोका पहिलेको भन्दा झन् नराम्रो हुनेछ ।”[65]पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “पहरेदार लेऊ । जाओ, त्यसलाई तिमीहरूले सकेसम्म सुरक्षित राख ।” [66]त्यसैले तिनीहरू गए र ढुङ्गामा मोहर लगाए र पहरेदारहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित राखे ।

 generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024

Chapter 28

[1]अब विश्रामको समय सकिनै लाग्दा हप्ताको पहिलो दिनको झिसमिसेमा मरियम मग्दलिनी र मरियम नाउँ गरेकी अर्की स्त्री चिहान हेर्न आए । [2]हेर, त्यहाँ
विशाल भूकम्प गयो, किनकि परमप्रभुका एक स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल ओर्ले, अनि ढुङ्गा हटाए, र त्यसमाथि बसे ।[3]तिनको रूप बिजुलीजस्तो थियो, र पहिरन
हिउँजस्तै सेतो थियो । [4]पहरेदारहरू डरले थरथर काँपे र मरेका मानिसहरूजस्तै भए ।[5]स्वर्गदूतले ती स्त्रीहरूलाई सम्बोधन गरे र भने, “भयभीत नहोओ, किनकि
मलाई थाहा छ, कि तिमीहरूले क्रूसमा टाँगिनुभएका येशूलाई खोज्दैछौ । [6]उहाँ यहाँ हुनुहुन्न, तर जस्तो उहाँले भन्नुभएको थियो, उहाँ जीवित भई उठ्नुभएको
छ । आएर प्रभुलाई राखिएको ठाउँ हेर । [7]झट्टै जाओ र उहाँका चेलाहरूलाई भन, ‘उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उठ्नुभएको छ । हेर, उहाँ तिमीहरूभन्दा अगि
गालीलमा जाँदै हुनुहुन्छ । त्यहीं नै तिमीहरूले उहाँलाई देख्नेछौ ।’ हेर, मैले तिमीहरूलाई बताइदिएको छु ।”[8]ती स्त्रीहरू तुरुन्तै डर र आनन्दका साथ चिहानबाट
निस्के, अनि उहाँका चेलाहरूलाई यो बताउनको निम्ति दौडे । [9]हेर, येशूले तिनीहरूलाई भेट्नुभयो र भन्नुभयो, “अभिवादन!” ती स्त्रीहरू आए, उहाँका पाउ
पक्रे, र उहाँलाई दण्डवत् गरे । [10]त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “नडराओ । जाओ मेरा भाइहरूलाई गालीलमा जानू भनेर भनिदेओ । त्यहाँ तिनीहरूले
मलाई देख्नेछन् ।”[11]जब ती स्त्रीहरू जाँदै थिए, हेर, केही पहरेदारहरू सहरमा गए र मुख्य पूजाहारीहरूलाई त्यहाँ भएका सबै घटना बताइदिए । [12]जब
पूजाहारीहरूले धर्म-गुरुहरूलाई भेटे र ती सबै घटनाको बारेमा तिनीहरूसँग छलफल गरे, तिनीहरूले सिपाहीहरूलाई धेरै पैसा दिए, [13]र तिनीहरूलाई भने,
“तिमीहरूले अरूहरूलाई यस्तो भन, ‘हामी सुतिरहेका बेला येशूका चेलाहरू आए र त्यसको मृत शरीरलाई चोरेर लगे ।’[14]यदि यो खबर हाकिमकहाँ पुग्यो भने,
हामी उहाँलाई राजी गराउनेछौं र तिमीहरूलाई कुनै समस्यामा पर्न दिनेछैनौं ।” [15]अनि ती सिपाहीहरूले पैसा लिए र तिनीहरूलाई जस्तो निर्देशन दिइएको थियो,
त्यस्तै गरे । यही खबर यहूदीहरूका माझमा सर्वत्र फैलियो र आजको दिनसम्म पनि यही कायम छ ।[16]तर एघार जना चेला गालीलको त्यस डाँडामा गए जहाँ
येशूले जानू भनी तिनीहरूलाई निर्देशन दिनुभएको थियो । [17]जब तिनीहरूले उहाँलाई देखे, तिनीहरूले उहाँलाई दण्डवत् गरे, तर कतिले चाहिं शङ्का गरे ।[18]येशू
तिनीहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूसँग बोल्नुभयो र भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार मलाई दिइएको छ । [19]यसकारण जाओ र सबै देशका जातिलाई
चेला बनाओ । पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा तिनीहरूलाई बप्तिस्मा देओ ।[20]मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ ।
र हेर, यस संसारको अन्तसम्म पनि म सधैं तिमीहरूको साथमा छु ।”

generated on Sun Dec 8 04:22:46 2024